

ΗΠΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

- ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ: Μεγάλη συρροή UFO στους ουρανούς της Ιταλίας
- Κατεστραμένο γηινο σκάφος γύρω από τη Γη
- Οι μαυροντυμενοί επιστρέφουν
- UFO: μια επιστημονική προσέγγιση
- Το τρίγωνο της Αδριατικής
- UFOνεα απ' όλο το κόσμο
- UFO και ακρωτηριασμοί ζώων

ΧΡΟΝΟΣ 8, ΤΕΤΡΟΣ 13, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1980, ΔΡΧ 50

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ΧΡΟΝΟΣ Β. ΤΕΥΧΟΣ 13, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1980. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50 — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 56 ΑΘΗΝΑ 142. ΤΗΛ. 36.00.059 —
ΤΗΛ. ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 730-252 (6-8 μ.μ.).

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «οργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερα γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Αγγλία)
- UFO RESEARCH REVIEW (Αγγλία)
- INTERPLANETARY NEWS (Αγγλία)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Αγγλία)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ιαπωνία)

Επίσης συνεργαζόμαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTR (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή επαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών έρευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Αγγλία κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλης. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Αρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πιά να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι **θρiσκόμαστε πράγματι** στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εκδόσεις ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ	1
Συνεργαρίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι	2
Η «Στενή επαφή» μας	3
Οι αναγνώστες μας γράφουν	4
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα: Ένας χρόνος πέρασε	6
ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ: Μενάλη συρροή UFO	8
στούς ούρανους της Ιταλίας	
Γνώμες → Θεωρίες — Συνεντεύξεις:	
Συνέντευξη με τον Στέλιο Καλογερόπουλο	23
Συνέντευξη με τον Γιώργο Τζωρτζή και Τόνια Καζιάνη	25
Η επιστροφή των μαυροντυμένων ανθρώπων	28
Κατεστραμένο εξωγήινο σκάφος σε τροχιά νύω από	
τη γη	34
Τι συμβαίνει με τα UFO:	36
Η μυστηριώδης σχέση ανάμεσα στα UFO και στους	
άκρωτηριασμούς ζώων	38
Μιά επιστημονική προσέγγιση στο μυστήριο των UFO	42
UFOνέα απ' όλο τον κόσμο	45
Οι έφημερίδες έγραψαν	45
Η αντίθετη γνώμη:.. μιά μοντέρνα μετατόπιση του	
θρησκευτικού φανατισμού	47

«UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος Ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» — ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142 τηλ. 3600.059, 3ος όροφος, γραφείο 19 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Βούλγαρη 72 Πειραιά, τηλ. 4121.151. — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λάζος Δημητράκοπούλου 65-67 Κουκάκι, τηλ. 9232.998 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Δημήτρης Κουτσούκης Άρριανού 29 Παγκράτι, τηλ. 730.252. — ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ «ILMAK» Έλευθερίου Βενιζέλου 12 Άγια Παρασκευή, τηλ. 6520.079. — ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Έλεούθερος Μαυρομυχάλη 127 Αθήνα τηλ. 6437.675. — ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Δημήτρης Πετρακόπουλος Κομνηνών 19 Αθήνα, τηλ. 6441.001. — ΜΟΝΤΑΖ: Γιώργος Καρκατσούλης Ζωοδόχου Πηγής 52. — ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λάζος τηλ. 3603.198. — ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142.

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ

Φίλοι μου είναι ένα από τα πιο απογοητευτικά φαινόμενα ή αφέλεια πολλών ανθρώπων που γίνονται θύματα καταστάσεων δίχως να ελέγχουν αυτά που διαβάζουν ή ακούνε. Από το περιστατικό που θα σας διηγηθώ αφαιρώ τίτλους και ονόματα για λόγους εύνοητους. Μου τηλεφώνησαν κάποιοι αναγνώστες και με ρώτησαν πάνω-κάτω το εξής: σε γνωστό βιβλίο που κυκλοφόρησε πρόσφατα, για τις διάφορες προφητείες (!) αναφέρει ο θαθύνους συγγραφέας και μία (προφητεία) κατά την οποία η Παναγία θα έμφανιστεί στην περιοχή εκείνη όπου θα λάμψει ένα αστρο με μία πορτοκαλιά ούρά: την ώρα αυτή θα πλησιάζει η συντέλεια και.....τότε οι ιπτάμενοι δίσκοι θα προσγειωθούν για να πάρουν μαζί τους τους δικαίους **μόνο** ενώ οι υπόλοιποι θα μείνουν να απολαύσουν μια κοσμική συντέλεια σε φινό χολλουργοτιανό στύλ! Το αστρο αυτό με την πορτοκαλιά ούρά το είδαν σε συνεχή βραδυνά πάνω από την περιοχή Ν. Σμύρνη-Πειραιά και πανικόβλητοι μού τηλεφώνησαν για να ρωτήσουν κλπ. κλπ.

Έχουμε λοιπόν μια συσσωρευμένη φόρτιση ήλιθιων καταστάσεων: ένας θλάκας συγγραφέας+ένας αμφιλεγόμενος εκδότης+θλακώδης αποφθεγματα+ολίγη δισκομανία=άφελεις και πανικόβλητοι αναγνώστες. **Μά είναι πράγματα αυτά στην εποχή μας; Τόσο άθασάνιστα δεχόμαστε** ό,τι «μπαρούφα» μάς σερβίζουν οι προφητολάτρες και οι σκοταδιστές; Βέβαια το πράγμα ξεκινά από άλλου κι αυτό το γνωρίζουμε όσοι «τυρβάζουμε περί τα τοιαύτα», αλλά όχι και σ' αυτό το σημείο. Δέχομαι ότι ο αναγνώστης που δεν γνωρίζει κάτι μπορεί να απορήσει αλλά δεν δέχομαι ότι τα παίρνει όλα αυτά στα σοβαρά. Και οι ιπτάμενοι δίσκοι τι φταίνει οι δύστυχοι; Σέ λίγο θα τους χρησιμοποιούμε για πιο αποτελεσματική συγκομιδή έρρωνων αγάπης: Δώστε ότι θέλετε είδεμή θα έρθουν οι έξωγήινοι.

Κατά τα άλλα όλα πάνε καλά και τα γήινα και τα έξωγήινα. Έννοώ το γήινο ΦΑΕΘΩΝΑ και την έξωγήνη δραστηριότητα. Πολλοί αναγνώστες γίνονται μέλη της ομάδας που τώρα βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει ότι προβλέπονται από τα μέχρι στιγμής δεδομένα τέσσερα ή πέντε υποπαραρτήματα: 1. Σιάτιστα-Κοζάνης, 2. Θεσσαλονίκη, 3. Βόλος, 4. Πάτρα, 5. Κύπρος. Ήδη η Κυπριακή ομάδα έρευνας CICAP του Άντρεα Αχιλλίδη δέχτηκε να αποτελέσει παράρτημα της ΦΑΕΘΩΝ σε ένιαία βάση. Υπάρχει πολύ δουλειά για όλους. Όσοι νομίζουν ότι επιθυμούν να βοηθήσουν το έργο της ομάδας ας γραφτούν μέλη. Μέχρι στιγμής όλα τα θάρη έχουν πέσει πάνω στα ιδρυτικά μέλη που βρίσκονται σε έντονη δραστηριότητα ενώ γίνονται συνεχείς συνεδριάσεις. Παράλληλα έχει αρχίσει η αρχειοθέτηση στοιχείων και φωτογραφιών. Η ύπαρξη του αρχείου θα αποτελέσει μία ισχυρή μονάδα για την έρευνα των UFO. Προτρέπουμε όλους όσους νομίζουν ότι μπορούν να ταχυδρομήσουν κάποιο στοι-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ
Διευθυντής
ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντής Σύνταξης
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΖΟΣ
Αρχισυντάκτης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
Σύμβουλος Έκδοσης
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΝΟΣ
Ρεπορτάζ — Συνεντεύξεις
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΡΤΗΣ
Καλλιτεχνική Έπιμέλεια
ΔΑΝΑΗ ΑΡΝΕΛΛΟΥ-ΛΑΖΟΥ
Μακέτες Έξωφύλλων-σκίτσα
ΜΑΚΗΣ ΠΑΝΩΡΙΟΣ
Φ. ΠΑΡΙΣ

Μεταφραστική Έπιμέλεια
ΜΙΝΑ ΔΑΛΑΜΑΓΚΑ
Γλωσσική Έπιμέλεια
ΜΑΝΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
Βιβλιοδεσία

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ανταποκριτές Έξωτερικού
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ
(Αγγλία)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ
(Αυστραλία-Νέα Ζηλανδία)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΚΟΡΕΛΗΣ
(ΗΠΑ-Γαλλία)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΝΕΛΛΟΣ
(Ιταλία)

Ανεξάρτητοι Ανταποκριτές
Έξωτερικού
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΡΑΜΠΑΝΗΣ

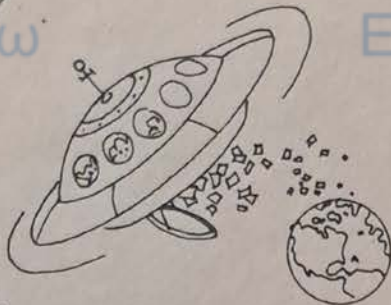
Το περιοδικό «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» εκφράζει τις απόψεις — κατ' αποκλειστικότητα — της ομάδας ΦΑΕΘΩΝ τόσο στο έσωτερικό όσο και στο έξωτερικό. Η ομάδα «Επιστημονικής Ένωσης Έρευνας Διαστημικού Αγνώστου "ΦΑΕΘΩΝ"», ιδρύθηκε από βασικούς συνεργάτες του περιοδικού για την μελέτη των φαινομένων αυτών στον ελληνικό χώρο και την Κύπρο.

Επίσης το περιοδικό αποτελεί ένα ελεύθερο θήμα για την έκφραση κάθε μορφής θεωρίας και γνώμης σχετικά με το φαινόμενο της Ουφολογίας και των συναφών με αυτήν θεμάτων

Χειο ή φωτογραφίες να μάς τα στείλουν. Ακόμα στην ομάδα ΦΑΕΘΩΝ δήλωσαν συγχώνευση κάπου 5 μικρές ομάδες έρευνας ανεξάρτητες μεταξύ τους όμως η ΟΜΑ ΠΕΕΑΦ κλπ.

Ελάτε κι σεις που ενδιαφέρεστε. Είμαστε σίγουροι ότι η έρευνα των UFO στην Ελλάδα θα μπει στο σωστό δρόμο.

Χρήστος Λάζος

οι αναγνώστες μας γράφουν

Αγαπητοί εκδότες,

Αφού πρώτα σας συγχαρώ για την προσπάθεια σας αυτή να ενημερώνετε τον Έλληνικό χώρο και με τα δύο περιοδικά θα ήθελα ιδιαίτερα να σας συγχαρώ για το άρθρο σας: «Κομπιούτερς της NASA Αποδεικνύουν πως τα UFO υπάρχουν» (Τεύχος 3), καθώς επίσης και για το άρθρο: «Πώς Μπορείτε να Έρευνάτε τα UFO Σωστά». Τεύχος 5).

Νομίζω πως αυτού του είδους τα άρθρα ενδιαφέρουν και συναρπάζουν περισσότερο τον αναγνώστη παρά οι αναφορές για εμφανίσεις UFO. Γι' αυτό λοιπόν θα σας παρακαλούσα να βάξετε όσο το δυνατόν τέτοιου είδους άρθρα. Άλλη μία παράκλησή μου είναι να με πληροφορήσετε είτε προσωπικά (στέλνοντας μου γράμμα) είτε γράφοντας άρθρο στο περιοδικό σας για τα όργανα χρησιμοποίησης οί έρευνητές σε μία έρευνα εμφάνισης UFO, καθώς άπίσης και ποιά η χρησιμότητα του κάθε όργάνου.

Στό σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα γράμμα που έστειλαν δύο ιεροκήρυκες στά «Αινίγματα του Σύμπαντος» και σ' ένα σημείο αναφέρουν ότι τα UFO είναι πνεύματα Κυρίου, διά να μην είπωμεν αυτά τα ίδια τά εξαπτέρυγα Χερουβείμ και Σεραφείμ». Θα ήθελα να τους απαντήσω πως και εγώ πιστεύω στον Ίησού είμαι δηλ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ αλλά όμως δεν πιστεύω πως είναι δυνατόν τά Χερουβείμ και Σεραφείμ που δεν έχουν υλική υπόσταση να εμφανίζονται με την μορφή «ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΣΚΩΝ».

Εδώ θα ήθελα να σας προτείνω πως καλό θα ήταν να παρουσιάζετε στο περιοδικό «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» περισσότερο ελληνικά άρθρα, γιατί νομίζω ότι αν κάνετε μία, συνέλευση, ως την πούμε, αναγνωστών οί όποιοι ενδιαφέρονται να γράψουν άρθρα ύστερα από σχετική έρευνα, θα μπορείτε να παρουσιάσετε άρθρα από Έλληνες συγγραφείς. Έτσι θα είμαστε και μες οί αναγνώστες ικανοποιημένοι διότι υπάρχουν Έλληνες που ενδιαφέρονται αλλά και τό περιοδικό σας θα αποκτήσει μεγαλύτερη αξία (όχι χρηματική). Στη σημείο αυτό θα ήθελα να πω λίγα λόγια

Εύχαριστώ για τη φιλοξενία.

Αγαπητέ φίλε,

Άρθρα σάν κι αυτά που σέ Ικανοποίησαν Ιδιαίτερα συνεχίζονται και θα συνεχίζουν να καταχωρούνται στίς στήλες του περιοδικού μας. Η ελληνική συμμετοχή είναι θέμα που αφορά την προσφορά και όχι τη νοοτροπία μας: είναι ευπρόσδεκτη κάθε συνεργασία που έχει να προσφέρει στη διαφώτιση του κοινού.

Όσον αφορά τό θέμα Χερουβείμ-UFO με βράσκες σύμφωνο με την άποψη σου και σου θυμίζω γι' αυτό τό «Σχολιάζοντας την Έπι-καρρότητα: ΜΟ ΠΕΤ ΣΛΟΥ».

Αγαπητοί κύριοι,

Είμαι κι εγώ μία από τις πολλές αναγνώστριες του τόσο ωραίου σε περιεχόμενο περιοδικού σας.

Ομολογώ ότι από την άρχή της κυκλοφορίας του, μου ήταν λίγο απρόσιτο, για τό λόγο ότι με άπασχολούσε τό περιεχόμενο του. Με τόν καιρό όμως διαπίστωσα, ότι τό έμπιστευτήκα και γενικά θαύμασα τις προσπάθειες όλων των συνεργατών σας.

Οί συνεντεύξεις με εξέχουσες προσωπικότητες και τώρα τελευταία με ανθρώπους της καθημερινής μας ζωής, του καλλιτεχνικού κόσμου κλπ. είναι μία καλή πρωτοβουλία.

Ας σημειωθεί πως σε γενόμενη συζήτηση μεταξύ φίλων αναγνωστών του περιοδικού σας, ένθουσίασε ή ιδέα να παίρνετε τη γνώμη του καλλιτεχνικού κόσμου, που όπως και να τό κάνουμε έγιναν κι αυτοί απαραίτητο θέαμα στην TV και στόν κινηματογράφο. Περιμένουμε περισσότερα από σας πάνω σ' αυτό τό θέμα.

Θα ήθελα να κάνω κατά κάποιον τρόπο, μία παρατήρηση πάνω στόν τίτλο της σελίδας 21 του τεύχους του Νοεμβρίου: «Ανορθόδοξες Έπαφές», ό όποιος τίτλος δεν έχει σχέση με τό περιεχόμενο, των συνεντεύξεων που πείραν, δεν ξέρω ποιός από τούς συνεργάτες σας.

Ακόμη μία καλή ιδέα να σταματήσει ή συνέχεια της στήλης «Είδα ένα UFO», επικυρώνει τό κυρος του περιοδικού σας. Επίσης καλή ή πρωτοβουλία σας να καθιερώσετε τη στήλη σας UFOνέα.

Με εκτίμηση
Μαρία Καύτα
Κυψέλη

Φίλη μας

Η καθιέρωση της στήλης αποθλέπει στήν εύρύτερη παρουσίαση άποψεων γύρω απ' τό θέμα των UFO διαφόρων ατόμων που αντιπροσωπεύουν έπιστήμες, τέχνες, κοινωνικά στρώματα κλπ. Δεν αποτελεί με κανένα τρόπο προβολή ή άλλου είδους διαφήμιση, και φυσικά δεν έγινε για να αύξήσει τό τιράζ του περιοδικού! Νομίζουμε και μείς ότι συμβάλει στη γενικότερη πληροφόρηση.

Ο Τίτλος «Ανορθόδοξες Έπαφές» του προηγούμενου τεύχους όφείλεται στό «δαίμονα» του τυπογραφείου.

Ήταν 3 Νοεμβρίου όταν πλησιάζοντας σε ένα περίπτερο της Θεσ/κης αντίκρισα τό περιοδικό σας UFO. Αυτό με εξέπληξε γιατί δεν περίμενα κάτι τέτοιο στην Έλλάδα. Τό αγόρασα. Ήταν τό Τεύχος του Σεπτεμβρίου, πραγματικά ένθουσιάστηκα τόσο από τό περιεχόμενο όσο και από όλη σας την προσπάθεια.

Είμαι από τό Διδυμότειχο του τόσο πολυεχασμένου νομού Έβρου. Όπως καταλαβαίνετε στήν έπαρχία δεν μπορείς να βρεις από βιβλία αυτό που ζητάς. Και όμως με παραγγελίες από κεντρικά βιβλιοπωλεία των Άθηνών και Θεσ/κης κατόρθωσα να συγκεντρώσω ό τι

μόρεσα από βιβλία και περιοδικά που άσχολούνται με τό τόσο καυτό θέμα της εποχής μας. Τά UFO. Όμως όλα αυτά δεν μου άρκούν για να μπορέσω να συμπληρώσω μία καλή εικόνα του όλου θέματος. Πάντως είμαι ό μόνος από τούς φίλους μου και παλιούς συμμαθητές μου που άσχολείται με τό θέμα αυτό. Και τό χειρότερο είναι ότι οί περισσότεροι και άκόμη αυτοί, του στενούς μου περιβάλλοντος, με ειρωνεύονται για την άσχολία μου αυτή. Όμως τό θέμα είναι ένα από τό πιο σύγχρονα της σημερινής πραγματικότητας και γρήγορα θα διαπιστώσουν τό λάθος τους.

Θέλω να έλπιζω ότι θα με συμπεριλάβετε στόν κατάλογο της πρώτης αυτής Πανελληνίας Ομάδας Έρευνών UFO του ΦΑΕΘΝΑ και έλπιζω ότι θα της φανώ χρήσιμος.

Και μία παράκληση. Θέλω να με πληροφορήσετε πού μπορώ να προμηθευτώ τό προηγούμενα τεύχη του περιοδικού σας. Ακόμη, άν είναι δυνατόν, να έχω μία φωτογραφία με άφιέρωση του Γιώργου Μπαλάνου.

Σας εύχαριστώ
Βασίλης Κόπτσας

Αγαπητέ φίλε,

Δέν θα 'πρεπε ούτε να εκπλήσσεσαι ούτε και να προβληματίζεσαι από τη στάση των «άλλων». Η ειρωνία και ό χλευασμός είναι μπουύμεραγκ' ύπομονή μέχρι να επιστρέψει στόν αποστολέα του.

Γιά τόν ΦΑΕΘΝΑ θα μάθεις περισσότερα από τις στήλες του περιοδικού, όπως επίσης και για τόν τρόπο άπόκτησης τευχών του Φωτογραφία με άφιέρωση απ' τόν Γιώργο Μπαλάνο, πρέπει να ζητήσεις από τόν ίδιο

Χαιρετε κ. Κουτσούκη, γεια σου αγαπητό περιοδικό.

Ο λόγος που σας γράφω είναι διπλός. Από τη μία θέλω να εκφράσω τά συγχαρητήριά μου για την επιμελημένη αυτή έκδοση που ήταν απαραίτητη για τό ελληνικό κοινό. Παράλληλα όμως θα ήθελα να ζητήσω την ύπομονή σας όσον αφορά τις παρακάτω σκέψεις μου που τόν τελευταίο καιρό μου δημιουργήθηκαν και που θα ήθελα να σας τις εκφράσω

Τά απαραίτητα προσόντα για τούς μάρτυρες UFO σύμφωνα με τις απαιτήσεις των σκεπτικιστών:

Ηλικία: 25-50 (Άλλιώς θα χαρακτηριζόταν φιλόδοξος νεαρός ή φαντασιοπληκτος υπερήλικας).

Κατάσταση υγείας: Άνεκαθεν τέλεια, χωρίς όποιοδήποτε ψυχοσπνευματικό πρόβλημα ή τό παραμικρό πρόβλημα αίσθήσεων (ελαττωματική όραση ή άκοή).

Απασχόληση: Όχι φοιτητής ή μαθητής γενικά. Άν πρόκειται για δημόσιο υπάλληλο θα πρέπει να είναι άνώτερος από τη μία για να είναι αξιόπιστος κι απ' την άλλη για να μην έχει προοπτικές προαγωγής. Άν πρόκειται για στρατιωτικό θα πρέπει και πάλι να είναι

...και επιτυχημένα μορφωμένος. Αν προκειται για επιχειρηματία: να μην είναι άποτυχημένος ή πλούσιος (θα χαρακτηριζόταν ελκιντρικός) ή με ελπίδες για επιτυχία. Να μην είναι ανερχόμενος πολιτικός ή άνεργος ή αποτυχημένος συγγραφέας, δημοσιογράφος ή φιλόδοξος καλλιτέχνης, ή οδηγός φορτηγού (θα ήταν κατάσκοπος) ή μαθητευόμενος πιλότος. Να μην είναι της κατώτερης γενικά τάξης (θα προσπαθούσε, λέει, να διασπάσει τη θλιβερή μονοτονία της καθημερινής του ζωής!) ή αντίθετα άριστοκράτης (εκκεντρικός). Οι συγγραφείς του πρέπει επίσης να είναι υγιείς και επιτυχημένοι.

Κατοικία: Σε μεγάλη πόλη με καθαρή ατμόσφαιρα, όχι κοντά σε βιομηχανική περιοχή, όχι σε άπομονωμένη περιοχή ή σε τοποθεσία που αναπτύσσεται και επιθυμεί τουρισμό, όχι κοντά σε αεροδρόμιο, θάση εκτόξευσης βλημάτων, θορυβώδη συνοικία, μεγάλα κατασκευαζόμενα τεχνικά έργα, προβολείς, κατασκευές με τζάμια.

Χαρακτήρας: Έξυπνος, σοβαρός, πράος, έχθρικός προς τα υπερφυσικά φαινόμενα, ελκιντρικός, τιμωρός, εγκρατής, όχι μοναχικός τύπος, συμπαθής στο κοινωνικό του περιβάλλον, σεμνός, αποφεύγει τη δημοσιότητα.

Περιβάλλον: Ασχετο τελείως προς το φαινόμενο των UFO, σοβαρό, ήρεμο, να έχει καλή εντύπωση για το μάρτυρα και αυτός να έχει αρμονικές συνθήκες οικογένειας και εργασίας.

Όσον αφορά την περιγραφή του φαινομένου:

Καιρικές συνθήκες: τέλειες, έλλειψη συννεφών, νηνεμία κλπ.

Κατάλληλη ώρα: Πολύ μετά την αυγή, πολύ πριν τη δύση του ήλιου, όχι το καταμεσημερο ή τη νύχτα.

Τοποθεσία: Μακριά από στρατιωτικές περιοχές, άραιοκατοικημένη και όχι απομακρυσμένη ή απρόσιτη περιοχή. Επιφάνεια εδάφους ομαλή και όχι όρεινό τοπίο. Έλλειψη θορυβωδών στοιχείων της φύσης (καταρράκτες κλπ).

Συνθήκες την ώρα της παρατήρησης: να μην είχαν εκτοξευθεί διαστημικοί πύραυλοι ή στρατιωτικά βλήματα ή ρουκέτες ή πυροτεχνήματα ή φωτοβολίδες όπουδήποτε στη χώρα κι άσχετα με το UFO, να μην είχε αφεθεί μετεωρολογικό αερόστατο ή αερόστατο για διασκέδαση, να μην πετούσε αεροσκάφος, να μη γινόνταν κοντινά στρατιωτικά γυμνάσια, να μην είχε συμβεί αεροπορικό ή και αυτοκινητιστικό δυστύχημα με νοσοκομειακά έλικόπτερα — προβολείς — σειρήνες, έλλειψη διαφημιστικών αεροπλάνων, να μην πλησίαζε ή ώρα επανεισόδου διαστημοπλοίου στη γήινη ατμόσφαιρα, να μην αναφέρθηκε πτώση μετεωριτών, πτήση αερολίων, να μην ασχολήθηκε ο τύπος με άλλα UFO ή διαστημολογία.

Φαινόμενο: να είχε αρκετή διάρκεια, να μην ήταν απλώς περιεργο φωτεινό φαινόμενο, να ήταν σε μικρή απόσταση, σχήματος αλλοκοτού και χωρίς γήινα χαρακτηριστικά, άσχετο με πειραματικές συσκευές — όπλα, να μην εξαφανίστηκε άστραπιαία ενισχύοντας την ψυχική αποψη, να μην έκανε αδιανόητες για τους γήινους επιταχύνσεις στροφές, στάσεις.

Κατάσταση μάρτυρα: όχι αγουροξυπνημένος κλπ, ήρεμος, ξεκούρατος πνευματωματικά.

Φωτογραφίες δεν χρειάζονται γιατί το 90% θα «αναγνωριζόταν εύκολα» ως μετεωρίτες, διαστημικές βολίδες, πλανήτες, κομήτες, βόρειο Σέλας σφαιρικές άστραπες, σφαίρες πλάσματος, αέρια θάλτων, φωτιές βιομηχανικών καμινάδων, σύννεφα πυγολαμπίδων ή ακριδών, σχηματισμοί πουλιών, κρυσταλλοί πάγου στην ατμόσφαιρα, αντικατοπτρισμοί, σύννεφα, παρεξηγημένα γήινα κατασκευα-

σματα, νέα όπλα, σφαιρικά φωτ, φακών, συμπτυκνωμένα σωματίδια σκόνης ενώ το υπόλοιπο 10% θα ήταν άσφαεις, άοριστες και πλάστες.

Επίγεια ίχνη δεν χρειάζονται γιατί κατασκευάζονται εύκολα, παρατήρηση από κινούμενο αυτοκίνητο θα αφορά πιθανότατα την Αφροδίτη, Άρη, Κρόνο, ...άστερισμό Άνδρομέδας κλπ, όσο για αναφορά έπαφής με άνθρωπο, ... «ε, αυτός είναι για τὰ κάγκελα».

Ίσως λοιπόν οι σκεπτικιστές να ζητάνε πολλά. Όταν όμως μερικοί απ' αυτούς χρειαστεί να νοσηλευτούν με αναμφισβήτητα δέβαια ψυχικά ή σωματικά τραύματα που έγιναν όμως από κάποιο αμφισβητούμενο πράσινο άνθρωπάκι τότε ίσως πειστούν, όπως ήδη συνέβη.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας
Δημήτρης Ντογραματζής
18 ετών φοιτητής

Αγαπητέ φίλε,

Ομολογώ ότι έπρεπε να φτάσω στην τελευταία παράγραφο της επιστολής σου για να δώ «πού τό πάς». Συμφωνώ με πολλά από τα κριτήριά σου και διαφωνώ με άλλα. Εκείνο που πρέπει να ξέρεις πάντως είναι ότι στη ΦΑΕΘΩΝ υπάρχει και υπάρχει ψιλοκόσκινο για όσους αναφέρουν ή έρευνούν για UFO.

Θά 'θελα και πόσα δεν θά 'θελα να γράψω νομίζω ότι αρκεί ένα ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ και Συγχρητήρια.

Το UFO παιδί των ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ δίνει μία σκληρή μάχη ενάντια στον σκοταδισμό τὰ Ταμπού και τὰ Τοτέμ.

«Είμαστε κοντά σας».

Πρέπει να κοιτάξουμε πίσω από τον «μπερντέ» του ΑΝΘΡΩΠΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΥ μας και να διαδοίμε άφροτα το μονοπάτι της ΑΛΗΘΕΙΑΣ. ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ; ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ; ΠΟΙΑ Η ΑΡΧΗ; ΤΟ ΤΕΛΟΣ; ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ ΣΑΝ ΕΜΒΙΑ ΟΝΤΑ; ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η «ΕΞΟΥΣΙΑ» ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗ ΓΗ; ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΝ; Η ΕΝΤΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΜΑΣ ΞΕΠΑΣΤΡΕΨΕΙ; ΕΑΝ ΛΙΓΟΣΤΕΨΕΙ Η ΒΑΡΥΤΙΚΗ «ΔΥΝΑΜΗ» κάποιου ή του δικού μας πλανητικού συστήματος, τί θα συμβεί; ΜΗΠΩΣ η απάντηση είναι στ' ΑΣΤΕΡΙΑ; Όταν η γή ΚΟΡΕΣΤΕΙ από ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ μετά από τόσες και τόσες ατομικές δοκιμές, τί θα συμβεί σε κάθε ΓΝΩΣΤΗ ή και ΑΓΝΩΣΤΗ μορφή ζωής; Μετά την ταχύτητα του φωτός τί υπάρχει; Χιλιάδες έρωτήματα. Ίσως η απάντηση να είναι στ' άστερια. ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ, ο δρόμος είναι δύσκολος υπάρχουν χιλιάδες εχθροί.

οι παθιασμένοι
οι φοβιτισάρηδες
οι αδιάφοροι κλπ.

Βάλατε μία άρχή, κόψατε τὸ πρώτο κεφάλι της ΥΔΡΑΣ, προτού φυτρώσουν άλλα, προχωρείστε, ΙΣΩΣ ή ΑΛΗΘΕΙΑ να σας έχει ψιθυρίσει ΚΑΛΩΣ ΩΡΙΣΑΤΕ, δεχθήτε την όποια και να 'ναι και ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕ σε όλα τὰ μά- μάκρητα τὰ ορατού και άοράτου κόσμου την ΑΛΗΘΕΙΑ όσο φριχτή κι αν είναι.

Πιστεύω σε σας. Πιστέψτε και σεις στο έργο σας και ΣΥΝΕΧΙΣΤΕ.

Θεόδωρος Σαθθόπουλος
Δημόσιος Υπάλληλος
(Ταχ Ταμειευτήρια)
Αριστοτέλους 98
Πλ. Βικτωρίας

Φίλε μας,

Ευχαριστούμε για τὰ καλά σου λόγια. Νομίζουμε πάντως ότι υπερβάλλεις τὰ πράγμα- τα. Ένδιαφερόμαστε, ψάχνουμε, μελετούμε, πληροφορούμε. Και όλα αυτά με προθεσίες και στόχους αγνούς. Αυτά όμως άρκοίν για την ώρα.

Αγαπητό περιοδικό,

Θά 'θελα, κατ' άρχάς να σας συγχαρώ για την ώραία πρωτοβουλία που είχατε να εκδώ- σετε τὸ περιοδικό «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ».

Παρακολουθώ τις εκδόσεις σας και μού κάνουν τρομερή εντύπωση τὰ μεγάλα και τρομερά θήματα που κάνετε στο χώρο του βιβλίου. Τὸ διπλό τεύχος τὸ καλοκαιριού που αφιερώθηκε στους αρχαίους αστροναυ- τες ήταν καταπληκτικό. Μπράβο σας! Πολύ σωστές οι έρευνες της ομάδας «ΦΑΕΘΩΝ» ό- πως στη Μαλακάσα. Αλλά νομίζω ότι και τὰ μέλη της ομάδας αυτής έχουν δραστηριο- ποιηθεί άρκετά.

Ο κ. Χαρμπάνης με την ανταπόκριση του από την Ιταλία και ο κ. Κούρτης με τις συ- νεντεύξεις των καλλιτεχνών νομίζω ότι κά- νουν σωστή δουλειά. Έλπίζω να συνεχίσετε τις συνεντεύξεις των καλλιτεχνών, που ό- λους μας ενδιαφέρει ή γνώμη τους.

Πολύ σωστή ή ενέργειά σας να σταματή- σετε τή στήλη «Είδα ένα UFO». Δεν θά 'πρε- πε τὰ περιστατικά αυτά να έρευνθούν από την ομάδα ΦΑΕΘΩΝ.

Με αγάπη
Κική Αθωνίδου

Αγαπητή φίλη,

Ευχαριστούμε για τὰ καλά σου λόγια. Τὸ μεράκι για τὴ δουλειά και ή υπευθυνότητα θά συνεχίσουν να είναι βασικά χαρακτηριστικά της προσπάθειάς μας.

Η δραστηριότητα της ΦΑΕΘΩΝ υπήρξε μέ- χοι στιγμής άπλως «ένδεικτική». Σε λίγο θά δεις — όπως και όλοι οι άσυννώστες — έ- ρευνες και μελέτες που θά καταπληξουν.

Η κατόρνηση της στήλης «Είδα ένα UFO» δεν σημαίνει ότι δεν συνεχίζουν οι άναγνώστες να υάς στέλνουν περιστατικά, ούτε ότι εμείς τὰ άγνοούμε. Όλα αυτά περνούν στὰ «χέ- ρια» της ΦΑΕΘΩΝ για επεξεργασία.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ενας χρόνος περασε.....

Πρίν από δώδεκα ακριβώς μήνες, τα περίπτερα των Αθηνών τράβηξαν τα βλέμματα των περαστικών με ένα καινούργιο, και ίσως παράξενο, περιοδικό: το «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ». Θυμάμαι την περιέργεια, την έκπληξη, τη χαρά, την άπορία, το αδιόρατο χαμόγελο στα πρόσωπα άρκετών που έτυχε να παρατηρήσω, καθώς σταματούσαν και κοιτάζαν αυτό το καινούργιο «φρούτο». Θυμάμαι ότι πολλά χέρια το άρπαζαν με λαχτάρα, πολλά το ξεφύλλιζαν και το άφηναν πάλι στη θέση του μ' έναν εύγενικό δισταγμό, και πολλά δεν έβγαιναν καν από τις τσέπες τους. Και θυμάμαι τη δική μου γλυκειά αγωνία που κορυφωνόταν, καθώς οι μέρες έμοιαζαν με χρόνια κι οι εβδομάδες με αιώνες ώσπου να 'ρθει το τέλος του μήνα και να δούμε τους καρπούς του μόχθου μας και την έτυμηση του κοινού για το τόλμημά μας. Γιατί υπήρξαν πράγματι ΚΑΙ μόχθος ΚΑΙ τόλμη στην προσπάθεια εκείνη.

Αν στίς πολυώρες, προκαταρκτικές συζητήσεις μου με τον Χρήστο Λάζο υπήρξε κάτι που δεν χρειάστηκε πάρα μονάχα να εκφραστεί, για να αποκαλυφτεί πώς ήταν κοινή μας πεποίθηση, αυτό ήταν η άποψη ότι έπρεπε — έ π ι τ έ λ ο υ ς — να γίνει και στη χώρα μας αυτό που από χρόνια ήδη γινόταν σ' όλόκληρο τον κόσμο: η έκδοση ενός σοβαρού περιοδικού που να ασχολείται με την πληροφόρηση, τη μελέτη και την έρευνα των UFO. Η σιγουριά αυτή, που βασιζόταν πάνω στην παραδοχή ότι το τεράστιας σημασίας αυτό θέμα βρίσκεται πιά στίς καρδιές των «άνοιχτης αντίληψης» Ελλήνων, υπήρξε ο άκρογωνιαίος λίθος της απόφασης για την έκδοση του «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ».

Πολλοί μάς είπαν όνειροπόλους: τους απαντήσαμε με τα λόγια του Πιέρ Κιουρί: «Κάνε τη ζωή να μοιάζει με όνειρο και μετατρέψει το όνειρο σε πραγματικότητα». Άλλοι μάς χαρακτήρισαν τρελούς: τους θυμήσαμε τα λόγια του Νήλς Μπόρ: «Αναμφίβολα αντιμετωπίζουμε μία τρελή θεωρία. Το ερώτημα είναι αν είναι αρκετά τρελή ώστε να είναι σωστή». Και άλλοι μάς παρομοίασαν με Δόν Κιχώτες που ασχολούνται με τα άβεβαια και αναπόδεδικτα: τους απαντήσαμε με τη σοφία του Χένζελ Χέντερσον: «Μαθαίνουμε ότι η αβεβαιότητα είναι η μόνη βεβαιότητα». Τα πάντα θα μπορούσαν ν' αλλάξουν μέσα σ' ένα ανοιγόκλεισμα του ματιού».

Υπήρξαν όμως και άλλοι: οι θαυμασίοι εκείνοι άνθρωποι κάθε ηλικίας, που έσπευσαν μ' έναν χείμαρρο επιστολών να μάς σφίξουν το χέρι και να δώσουν το παρόν στο κάλεσμά της εποχής. Οι άγνοιοι και ανήσυχιοι που πιστεύουν, όπως ο Σαιντ Έξυπερύ ότι «η διαδικασία της δημιουργίας του ανθρώπου δεν έχει ακόμα τελειώσει — πρέπει να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και το Σύμπαν». Άπλωσαν τα χέρια τους με πίστη και έλπιδα και δέθηκαν μαζί μας σε μία κοινή κι επίπονη προσπάθεια συγχρονισμού της κραδασμικότητάς τους στο κανάλι της Κοσμικής Έπαφης. Κι αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να θεωρήσει κανείς και τόσο εύκολο ή τόσο άναξιο προσοχής. Η πίστη στην ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών και στην πραγματική υπόσταση των απεσταλμένων τους-UFO, θεωρείται, ακόμα και σήμερα, σημάδι «έλαφρότητας» για πάρα πολλούς, και κόκκινο πανί για τον μονοκόμματο ταύρο του επιστημονικού δογματισμού που κυριαρχεί. Ο πασίγνωστος αστρονόμος Σάιμον

Νιούκομπ, την εποχή που ο Ρώσος «έλαφρόμυαλος» Άλεξάντερ Μοζαϊσκυ και ο Άμερικανός «όμοσιος» του Όρβιλ Ράιτ συνέδεαν πτερύγια σε μία συνηθισμένη μηχανή, μοντάροντας έτσι το αεροπλάνο, δήλωνε, πανευτυχής, για τη σιγουριά της επιστημονικής του σοφίας: «Όλα τα δεδομένα της σύγχρονης επιστήμης φανερώνουν ότι δεν υπάρχει κανένας πιθανός συνδυασμός γνωστών τύπων μηχανών και γνωστών μορφών ενέργειας που να κάνει τον άνθρωπο ικανό να κατασκευάσει κάποιο σκάφος πρακτικά χρήσιμο για παρατεταμένη πτήση στον αέρα». Κι αν θέλετε να πάμε πιο πρόσφατα, να τι έλεγε ο Βάννεβαρ Μπούς το 1945, σχετικά με τη δυνατότητα κατασκευής πυραύλου: «Πιστεύω ότι μπορούμε να απορρίψουμε κάθε σκέψη κατασκευής ενός πυραύλου». Ύστερα από 16 χρόνια ο Γκαγκάριν πετούσε στο Διάστημα. Θά μου πείτε ότι η ανθρωπότητα θυμάται περισσότερο τα γεγονότα παρά τα λόγια των ανθρώπων. Διαφωνώ σ' ένα σημείο: φτάνει κάποτε μία εποχή που αναγκάζεται απ' την πορεία των πραγμάτων να θυμηθεί και τα λόγια των ανθρώπων. Ίσως γιατί δεν ήταν λόγια κοινών ανθρώπων: ίσως πάλι γιατί δεν ήταν κοινά λόγια ανθρώπων. Τον 13ο αιώνα, ο Ρογήρος Βάκων έκανε ένα τίναγμα στο μέλλον, αφήνοντας σαν μοναδική απόδειξη των επιστημονικών εννοήσεών του αυτή την «προφητεία»: «Ο άνθρωπος θα μπορέσει να φτιάξει μηχανήματα, με τη βοήθεια των οποίων τα μεγαλύτερα πλοία, κατευθυνόμενα από ένα μονάχα άτομο, θα κινούνται ταχύτερα από κείνα με μεγαλύτερο πλήρωμα..... Ο άνθρωπος θα μπορέσει να κατασκευάσει ιπτάμενες μηχανές.....καθώς επίσης

καί-μηχανές που θα του επιτρέψουν να βαδίζει στο βυθό της θάλασσας...».

Ανάμεσα στα 1277 και 1279, ο Βάκων καταδικάστηκε σε φυλάκιση γιατί «είσηγαγε νεωτερισμούς» στη διδασκαλία του. Σήμερα, η φυλακή κάθε Βάκωνα μπορεί να έχει τη μορφή ειρωνίας, απόρριψης, αποβολής από ακαδημαϊκές θέσεις· το νόημα όμως είναι το ίδιο σ' όλες τις εποχές: οι νεωτεριστές αποτελούν το «άσπρο κοράκι» που καταρρίπτει τη θεωρία της ομοιομορφίας. Γι' αυτό πληρώνουν το τίμημα. Όσπου να 'ρθει βέβαια το πλήρωμα του χρόνου, και το «κατηγορώ» να γίνει «δοξολογία», το άγνωστο κελί μίας φυλακής να μεταβληθεί σε τόπο προσκυνήματος ή έστω τουριστικό αξιοθέατο.

Ένας χρόνος πέρασε...

Απ' τη στήλη αυτή προσπάθησα, εκφράζοντας το προσωπικό μου πιστεύω για τους εξωγήινους, να γίνω ή φωνή όλων εκείνων που αισθάνονται ότι η αποκάλυψη της αλήθειας δεν είναι προνόμιο και δικαίωμα μονάχα όσων χειρίζονται ένα τηλεσκόπιο ή όσων κινούνται σε κύκλους μυστικούς κι έπίσημους. Είναι άκλόνητη πεποίθησή μου ότι ο καθένας που θέλει να δικαιώνει το σκοπό της ύπαρξής του οφείλει να έρευνά και να ανακοινώνει, να μαθαίνει και να πληροφορεί, να αρνείται την κόνσερβοποίηση των έσωτέρων παρορμήσεών του στις τεχνικές προδιαγραφές της φαινομενικά πανίσχυρης και άγιας έπιστημονικής φάμπρικας. Αυτό που ίσως μοιάζει με βεβήλωση, ή ίδια ή ιστορία έχει αποδείξει ότι υπήρξε ή σπίθα της προόδου. Οί Άριστοτελικοί, όταν ο Γαλιλαίος ανακάλυψε τέσσερις δορυφόρους του Δία, έσπευσαν να «έπιστημονικοποιήσουν» την έπικίνδυνη, στείρα και άνώφελη θέση τους, λέγοντας: «Οί δορυφόροι του Δία είναι άόρατοι στο γυμνό μάτι, έπομένως δεν μπορεί να έχουν καμιά έπιρροή πάνω στη Γή, έπομένως θά είναι άχρηστοι κι έπομένως δεν υπάρχουν». Δεν ξέρω αν αυτό έχει κάποια γεύση λογικής — τετράγωνης ή πολύγωνης — αλλά όπωσδήποτε έχει τη γεύση της άνόητης άρνησης.

Ένας χρόνος πέρασε.....

Χρειάστηκαν για τη Γή 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια για να μάθει ότι είναι ήλικίας 4,5 δισεκατομμυρίων έτών. Χρειάστηκε να καούν πολλοί στην πυρά για να μάθουν οί δήμιοί τους ότι τελικά ή φωτιά καίει τούς ίδιους μέσα απ' τις σελίδες της ι-

στορίας, όπου θέλησαν να φιγουράρουν σαν προστάτες των κατεστημένων απόψεων. Χρειάστηκε να φτάσουμε στο κατώφλι του 2000 για να Ευπνήσει μέσα μας ή δίψα για την άνεύρεση του δρόμου προς την Κοσμική Έπαφή. Καί έχω κρυφές ελπίδες, για να μην πώ βε-

βαιότητες, ότι πολύ σύντομα το ανθρώπινο γένος θά συναντηθεί — σε εύρυστα κλίμακα — με άπεσταλμένους εξωγήινων πολιτισμών. Φτάνει να είμαστε έτοιμοι. ΠΡΕΠΕΙ να είμαστε έτοιμοι. Οί δείκτες του Κοσμικού Ρολογιού σήμαναν, ήδη, την ώρα μας. ■

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΡΡΟΗ UFO ΣΤΟΥΣ

Αυτός ο πρόσφατος και άπροσδόκητος χορός UFO στον ιταλικό ουρανό δεν είναι φυσικά και ο έναρκτηριος: υπάρχουν, βλέπετε αναρίθμητες «παρατηρήσεις» και μαρτυρίες από τους πρώτους καιρούς της αποκάλυψης του φαινομένου, που χρονολογείται από το 1947. Τότε οι ότοι «ιπτάμενο πιατάκι», «ιπτάμενος δίσκος» και άλλοι ανάλογοι, άρχισαν να γίνονται δημοφιλείς, εμπνευσμένοι από την περιγραφή του Arnold Kenneth, ο οποίος στις 24 Ιουνίου 1947 παρατήρησε UFO, και το περιστατικό θεωρείται σαν τό πρώτο της «σύγχρονης ιστορίας». Ο Kenneth δήλωσε, ότι είδε ένα «στολίσκο» από έννεα άσημμένα αντικείμενα να διατρέχει σε 102 δευτερόλεπτα μόνο (λιγότερο από ένα λεπτό και τρία τέταρτα) τό διάστημα ανάμεσα στο Mount Rainier και Mount Adams στην Πολιτεία Ουάσινγκτον, όπου πετούσε πιλοτάροντας τό ιδιόκτητο αεροπλάνο του. Ο Kenneth, κάνοντας την περιγραφή αύτών των αντικειμένων, τά παρομοίασε με «άνεστραμένα πιάτα» και, υπολογίζοντας την ταχύτητά τους (γνώριζε καλά εκείνα τά μέρη και ήταν σε θέση να εκτιμήσει τις αποστάσεις) είπε πως έτρεχαν με 1900 χλμ. την ώρα — κάτι δηλ. τό φανταστικό για την εποχή εκείνη. (G. De Turre/S. Fusco «Με φακό στά UFO», σελ. 43). Τό περιστατικό εκείνο αποτέλεσε την άφετηρία του φαινομένου UFO.

Στήν Ιταλία τό πράγμα φάνηκε, στην άρχή, μάλλον παράδοξο και θεωρήθηκε κλασική άμερικάνικη υπερβολή (americanata, χαρακτηριστικός ιταλικός όρος που χρησιμοποιείται κοινά από τη 10ετία σχεδόν του 1930 με την έννοια της άπίθανης και δυσανάλογης υπερβολής).

Τέτοιες εμφανίσεις δεν σημειώθηκαν πάντως στή χώρα μας, στους δικούς μας ουρανούς — τουλάχιστον μέχρι τους τελευταίους μήνες του 1950. Θυμίζουμε ότι εκείνη την εποχή οι «Ιπτάμενοι Δίσκοι», όπως συχνότερα τους έλεγαν, έκα-

μαν την εμφάνισή τους σε διάφορα μέρη της χερσονήσου, κυρίως στή βόρεια Ιταλία, χωρίς όμως να προκαλέσουν μεγάλο σασματά, μιά και οι σχετικές πληροφορίες που έφθαναν στή δημοσιότητα ήταν πάρα πολύ συγκεχυμένες και, ουσιαστικά, άσήμαντες. Στή διάρκεια του χειμώνα 1950—51 είχαμε ένα μάλλον άπλοϊκό παράδειγμα έξαπάτησης, με τη δημοσίευση μιάς σειράς φωτογραφιών, που είχαν δέθεν τραβηχτεί σε μεγάλο ύψόμετρο στην περιοχή του Monte Bianco (Λευκού Όρους), και έδειχναν μάλιστα δύο έξωγήινους. Δεν πέρασε όμως καλά καλά ένας μήνας, μετά τη δημοσίευσή τους σ' ένα έβδομαδιαίο περιοδικό μεγάλης κυκλοφορίας, και άποδείχτηκε ότι πρόκειται για φάρσα με άνδρεια και «δίσκους» οικιακής κατασκευής, κατάλληλα φωτογραφημένους, και ο νεαρός που είχε σκηνοθετήσει τό κόλπο τό παραδέχτηκε χωρίς τσιριμόνιες.

Όστόσο, και στην Ιταλία μεγάλωνε ή άπήχηση των γεγονότων που, στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι έφημερίδες δημοσίευαν όλο και συχνότερα. Τό 1948 ή «περίπτωση» του Thomas Mantell προβλήθηκε με ιδιαίτερη έμφαση και άποτελέσε την άρχή για τη διόγκωση σ' όλόκληρο τον κόσμο του ενδιαφέροντος, άν όχι της άνησυχίας, σ' όλα τά στρώματα του πληθυσμού.

Τό 1950 παρασύρθηκε και ή Ιταλία, για πρώτη φορά, σ' ένα κύμα παρατηρήσεων UFO, που μπορεί να τό δει κανείς όργανικά. Τό κύμα αυτό έναρμονιζόταν πλέρια με μιά άνάλογη πυκνότητα ιδίων φαινομένων, που σημειώνονταν στή Γαλλία και που άνάγκασε τους UFOλόγους (όρος που δεν ήταν τότε άκόμα σε χρήση, μά που έξατομικεύει καλύτερα τους μελετητές και κριτικούς αύτών των παρατηρήσεων) στή γειτονική Δημοκρατία ν' αντιμετωπίσουν με μιά πιο έμπεριστατωμένη μελέτη τά γεγονότα στο σύνολο τους, άρχίζοντας να βγάσουν συμπεράσματα, που λίγο ή πολύ ήταν άξιόπιστα. Και οι Ιταλοί μελετητές, εκείνη άκριβώς τη χρονιά, άρχισαν

να πληθαίνουν. γενικά όμως οι προσπάθειές τους να δώσουν έξηγήσεις φαίνονταν λιγότερο πετυχημένες και όρθολογικές σε σύγκριση μ' εκείνες των Γάλλων συναδέλφων τους. Ουσιαστικά στή χώρα μας μπορεί να πει κανείς, ότι επικράτησε ένα είδος σκεπτικισμού και όχι μιά τάση θετικής ή έστω όρθολογικά άντικειμενικής θεώρησης των γεγονότων. Άρχισαν, πάντως, και σε μας να κυκλοφορούν όλο και περισσότερο ένημερωτικά φυλλάδια και ό περιοδικός τύπος φιλοξενούσε, πλάι σε άρθρα που σταματούσαν στή γραφική όψη του πράγματος, και από τά όποία δεν έλειπαν ειρωνικές αιχμές, σοβαρότερα δημοσιεύματα, άν και χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία. Μόνο από τό 1954 άρχίζει να δημιουργείται ένα είδος βιβλιογραφίας, κυρίως με τη μετάφραση έξων έργων (με πρώτο στή σειρά εκείνο του Άμερικάνου Donald E. Keyhoe, φανατικού ύποστηρικτή της πραγματικότητας των «δίσκων» και της έξωγήινης προέλευσής τους), στή συνέχεια του Γάλλου Aime Michel που, άν και λιγότερο σίγουρος, κατόρθωσε να στοιχειοθετήσει με λαμπρούς όρθολογικούς συλλογισμούς μιά όλόκληρη άνάλυση των γεγονότων στή Γαλλία, ρίχνοντας τις βάσεις της ιδέας των «τροχιών γύρω από τη γη κατά μέγιστο κύκλο» (που τείνει στο να ταυτίσει τις περιφορές των «δίσκων» πάνω από τη γη σαν εύθύγραμμα τμήματα ισόρροπων τροχιών).

Ο πρώτος από τους Ιταλούς συγγραφείς που μελέτησε τό φαινόμενο με κάπως πρωτότυπο τρόπο (παρουσίασε μιά θεωρία για την ένέργεια προώθησης που χρησιμοποιούν τά άγνωστα αυτά αντικείμενα) ήταν ό Alberto Perego, ύπάλληλος του διπλωματικού Σώματος, με τό βιβλίο του «Ξεσκεπάστηκε τό μυστήριο των ιπτάμενων δίσκων» που δημοσιεύτηκε τό 1957.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΟΡΥΦΩΝΕΤΑΙ

Πριν περάσουμε στην έξέταση

ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

τού κύματος παρατηρήσεων που μάς «έπνιξε» τούς τελευταίους μήνες του 1978, θά θυμίσουμε πως από καιρό τώρα οργανώνονται στην Ιταλία συγκεντρώσεις μελέτης ντόπιων UFOλόγων με το σκοπό νά έκλογικεύσουν και, αν γίνεται, νά ένοποιήσουν τις μεθόδους μελέτης των φαινομένων με παράλληλη προσπάθεια νά δώσουν μεγαλύτερο βάθος στις επιστημονικές απόψεις. Στη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, πάντως, άρχισε νά διαγράφεται μία τάση γιά «ξεπέραςμα» τού φραγμού τής αύστηρά φυσικής μελέτης και προσέγγιση τού χώρου τής παραψυχολογίας. Έτσι, στό Συνέδριο τής Φλωρεντίας, πού έγινε στις 24-25 Άπριλιου 1976, είχαμε τήν πρώτη ξεκάθαρη σχετική ένδειξη, ενώ στη Συνέλευση τής Cattolica πού πραγματοποιήθηκε από τήν 1η μέχρι τις 4 Ιουνίου τού ίδιου χρόνου και πού οργανώθηκε από ομάδες ESP (άτομα προικισμένα με υπεραίσθητη αντίληψη) συζητήθηκε χωρίς περιστροφές ή δυνατότητα «νοητικών προβολών» πού, άδέσμευτες από τούς μηχανικούς νόμους, θά μπορούσαν νά καταστήσουν αποδεκτές τις διαφορετικά ανεξηγήτες ξαφνικές μανούβρες των UFO. Τήν ίδια τάση διαπιστώνουμε και πάλι στό Διεθνές Συνέδριο, πού έλαβε χώρα τόν Άπρίλιο 1977 στό Άκαπούλκο, όπου είπώθηκε, ότι τó νότιο τμήμα των ΗΠΑ και ή Κεντρική Άμερική με τά νησιά της, φαίνεται νά είναι ο παράδεισος των UFO, κάτι σάν τó σπίτι τους. Στό ίδιο Συνέδριο, ο σπεσιαλίστας Joseph Allen Hynek, γιά τόν όποιο θά έχουμε τήν εύκαιρία νά ξανακάνουμε άλλού λόγο, δήλωσε ότι σύμφωνα με τά αποτελέσματα μιάς έρευνας Γκάλοπ πού διενεργήθηκε τó 1973, τουλάχιστο 15 εκατομμύρια Άμερικανοί είχαν «παρατηρήσει» UFO, ενώ τó 51% τού πληθυσμού δέν είχε άμφιβολίες γιά τήν ύπαρξη τους, έστω και σάν φαινόμενο.

Μιά και δέν έχουμε όμως πρόθεση νά σκιαγραφήσουμε τó χρονικό τόσο, των ουσιαστικών γεγονότων

τού φαινομένου όσο, και άκόμα λιγότερο, των παρατηρήσεων πού άναφέρθηκαν στην Ιταλία (κάτι τέτοιο θά έμοιαζε τó δίχως άλλο σάν άπονενοημένο διάβημα), έρχομαστε τώρα πιό κοντά στό «μεγάλο κύμα» τού τέλους 1978, άναφέροντας τά πιό έντυπωσιακά περιστατικά. Σημειώνουμε, ότι τó πρώτο άληθινά «θεαματικό» γεγονός πού είχαμε ήταν εκείνο τού τέλους Αυγούστου 1977 σέ ένα χωριουδάκι τής Alta Irpinia, γιά τήν ακρίβεια τó Stummo.

Οι σχετικές διηγήσεις μιλούν γιά ένα UFO προσγειωμένο, πού στηρίζεται σέ μιά άνθεκτική τρίποδη βάση έφτά μάρτυρες, όλοι νέοι, και μάλλον τρομοκρατημένοι, είδαν νά βγαίνει από τó άντικείμενο ένας «άρειανός» (όπως από καιρό στην Ιταλία άναφέρονται γιά εύκολία οι ύποτιθέμενοι έξωγήινοι), πολύ ψηλός («περισσότερο από δύο μέτρα») με άνθρωποιδή μορφή, με δύο «μάτια» (ή τουλάχιστον δυό τρύπες στή θέση περίπου, όπου ένας άνθρωπος θά 'χε τά μάτια) πού έβγαζαν ένα δυνατό φώς χρώματος μεταβλητού, με άπόκλιση στό κόκκινο και πολύ έντονο, ενώ σέ μιά κάποια στιγμή από τήν κορφή τού «κεφαλιού» άποδεσμεύτηκε μιά ζωηρότατη δέσμη άσπρο φώς, λές κι ήθελε νά έξερευνησει τή γύρω περιοχή. Η «συνάντηση», βουθή, κράτησε περίπου τρεις ώρες, στή διάρκεια των όποιων οι μάρτυρες άπομακρύνθηκαν δυό φορές τελικά άποφάσισαν νά πάνε στό χωριό γιά νά φέρουν κι άλλους άνθρώπους, μά λίγοι έδωσαν πίστη στά λόγια τους: όταν ξαναγύρισαν — και ήταν πάντα έφτά — δέν υπήρχε πιά τίποτα σέ κείνο τó μέρος. Είχαν άπομείνει όμως ίχνη: τά σημάδια στήριξης τής τρίποδης βάσης, ίχνη πού έμοιαζαν με τεράστια άποτυπώματα άνθρωποιδών ποδιών, από τά όποια άργότερα έκάναν γύψινα έκτυπώματα. Από τó βαθμό συμπίεσης τού εδάφους στό σημείο όπου είχαν ύποτίθεται άκουμπήσει τά τρία πόδια πού ύποβάσταζαν τó UFO, ένας μηχανικός ύπολόγισε ότι τó βάρος τού φορτί

ου πού κρατούσαν έπρεπε νά μήν είναι μικρότερο από 40 τόνους. Τό ειδικό περιοδικό «UFOλογικά Νέα» χαρακτήρισε τó περιστάτικό σάν «στενή έπαφή τρίτου τύπου πού λίγες άφήνει άμφιβολίες» (τεύχος 2, έτος 1ο, Δεκέμβριος 1978, σ. 17).

Τή νύχτα τής 1ης πρós τή 2α Σεπτεμβρίου 1977 τρία άτομα παρατηρούν στόν ούρανό, μεταξύ τής Baia Domizia (έπαρχία Καζέρτας) και Suio Terme (έπαρχία Λατίνας) ένα μικρό όρθογώνιο «σκάφος» πού στό πάνω μέρος του έχει έναν τρούλο φωτισμένο με φώς πού τó χαρακτηρίσαν «άστρικό»: έκινείτο με «πολύ μεγάλη ταχύτητα» και τó ύψος του τó ύπολόγισαν σέ «μερικές χιλιάδες μέτρα» χωρίς νά αιτιολογήσουν με ακρίβεια τή γνώμη τους. «Κυλούσε» στην άτμόσφαιρα άφήνοντας ένα έλαφρό σφύριγμα. Ο όρισμός τελικά πού οι ίδιοι μάρτυρες έδωσαν γιά τó «παράξενο άντικείμενο» ήταν «άεροπλάνο άγνωστου τύπου».

Τό 1978 άρχίζει στην Ιταλία με τήν προβολή τής ταινίας «Στενές Έπαφές Τρίτου Τύπου» και ή έπιτυχία πού σημειώνει (στή Ρώμη συνεχίστηκε ή προβολή της πάνω άπό έξι μήνες) άναθερμαίνει με τρόπο σημαδιακό όχι μόνο τó ένδιαφέρον γιά τά UFO, άλλ' άκόμα και γιά τήν πιό μυθιστορηματική ή ρομαντική τους έξήγηση: έξωγήινη προέλευση βασικά φιλική (στοιχείο, τó τελευταίο τούτο, στό όποιο δέν μάς είχε συνηθίσει ή «UFOική κινηματογραφία»).

Τό καινούργιο στοιχείο προκρίθηκε σάν θέμα τού χιουμοριστικού Διεθνούς Σαλονιού στή Bordighera τόν Ιούλιο, οι έργασίες τού όποιου άφιερώθηκαν έξ ολοκλήρου στους έξωγήινους και τά UFO. Η έπιτυχία πού σημείωσε δέν ήταν μεγάλη, και αυτό όχι μονάχα γιάτι έχει γίνει ύπερβολική έκμετάλλευση τού θέματος, αλλά και γιάτι ή στάση τού κοινού μεταποπίζεται όλο και περισσότερο πρós τόν «καιροσκοπισμό» (possibilismo).

Η «σαιζόν» άνοίγει στις 15 Σεπτεμβρίου, όταν έκατοντάδες άτομα παρατηρούν πάνω από τή Ρώμη,

μεταξύ 5.50 και 5.55 το πρωί, «ένα φωτεινό αντικείμενο σχήματος ανάποδου V», κινούμενο αθόρυβα, με έντυπωσιακή ταχύτητα, τόσο οριζόντια όσο και κάθετα, αφήνοντας πίσω του μία ευδιάκριτη φωτεινή γραμμή, που εξακολουθεί να λάμπει για καμιά δεκαριά δευτερόλεπτα και μετά την εξαφάνισή του αντικειμένου». Ανάμεσα στους παρατηρητές συγκαταλέγονται και άντρες περιπολικών της άμεσης δράσης που βρίσκονταν σε υπηρεσία στους δρόμους της πόλης, καθώς επίσης και οι αστυφύλακες-τροχονόμοι σε υπηρεσία στην πλατεία του Campidoglio. Το «αντικείμενο» αυτό κατευθυνόταν προς τα νότια και «προσπέρασε» μάλιστα ένα DC-9 που έκανε κανονικό δρομολόγιο και το οποίο ενημέρωσε σχετικά το αεροδρόμιο, αναφέροντας τόσο τη σημαντική ταχύτητα («εξαφανίστηκε από το οπτικό μας πεδίο σε λίγα δευτερόλεπτα αφήνοντας ένα ίχνος φωτεινής γραμμής») όσο και τα χαρακτηριστικά του σχήματός του. Οι έφημεριδες γράψανε πως «το ίδιο αντικείμενο» παρατηρήθηκε λίγο αργότερα στον ουρανό της Gela, στη Σικελία, το σχήμα όμως του ανάποδου V αλλοιώθηκε σε «μισοφέγγαρο», με κατεύθυνση το πετροχημικό συγκρότημα ANIC, λάμποντας μ' ένα φως στην αρχή κίτρινο, έπειτα έντονο λευκό· εδώ τα πράγματα περιπλέκονται, το άγνωστο αντικείμενο «γίνεται έντελώς στρογγυλό και όταν βρίσκεται κατακόρυφα πάνω από το συγκρότημα διακρίνεται στο κέντρο του μία μαύρη τρύπα, ενώ από την περιφέρεια και από σημεία διαμετρικά αντίθετα, εκπέμπονται δύο άκτινες φως σε σχήμα φτερών» (ή μήπως βεντάλιας;).

Στη διάρκεια του ίδιου πρωινού, γύρω στις 6, σημειώθηκε ένα ανάλογο φαινόμενο στο Torre del Lago, κοντά στη Lucca. Το αντικείμενο πέταξε πάνω από την περιοχή της λίμνης Massaciuccoli, με κάπως πιο μέτρια ταχύτητα όμως, και σε ύψος περίπου 500 μέτρα με κατεύθυνση προς τα βόρεια. Πολλά άτομα σημείωσαν το σχήμα του, τη φωτεινότητα, την υποκίτρινη φωτεινή γραμμή που άφηνε στο πέρασμά του και επί πλέον ένα φως που άναβε κατά διαστήματα, έκτυφλωτικό σαν προβολέας. Αυτό το UFO, που προφανώς ήταν πιο περίεργο από εκείνο που ταξίδευε προς την αντίθετη κατεύθυνση, σταμάτησε για λίγο μία δυο φορές, «σβήνοντας» τον προβολέα του πριν ξανα-

φύγει.

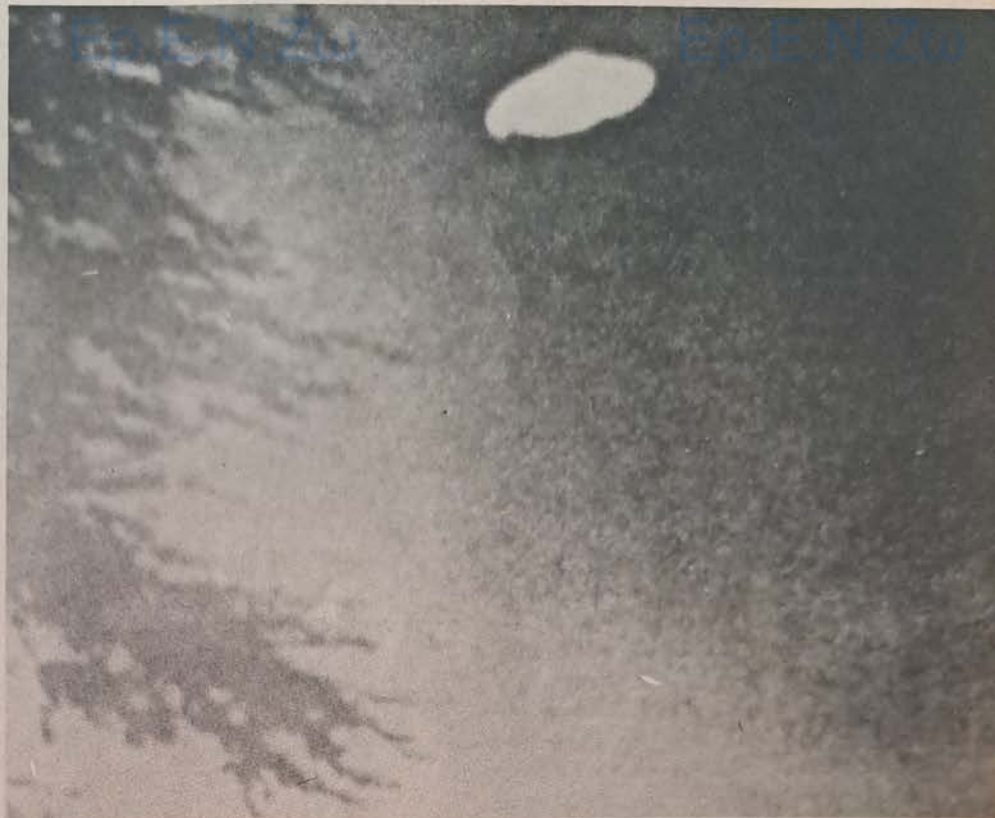
Η εξήγηση που δόθηκε από τις ιταλικές έφημεριδες την άλλη μέρα, μάλλον ανυπόστατη, ήταν πως για το φαινόμενο ευθύνονταν ο αμερικανικός δορυφόρος «Pegasus 1» που εκείνες τις μέρες βρισκόταν σε «πορεία εισόδου» στη γήινη ατμόσφαιρα, όπου και τελικά καταστράφηκε από την υπερθέρμανση που δημιουργήθηκε με την προστριβή του στα πυκνότερα στρώματά της. Αλλά ένας τεχνητός δορυφόρος δεν κατευθύνεται, στο ίδιο ήμισφαιριο, τότε στο νότο και τότε στο βορρά και, ακόμα λιγότερο, δεν «σταματάει για λίγο» να κοιτάξει. Άλλοι εξήγηση που δόθηκε, άσχετη και αυτή, ήταν πως πρόκειται για διαστημικές βολίδες (πράγμα που δεν συμβιβάζεται με τα χαρακτηριστικά της κίνησής τους), ή για μετεωεωλογικά μπαλόνια και στο μεταξύ αναγγέλθηκε το πείραμα «CAMMEO», που σκοπό είχε να μελετήσει την καταγωγή των θόρειων σελάων με τη δημιουργία ενός τεχνητού νέφους από εξαχνωμένο λίθιο, που θα 'παίρνε φλογερό κόκκινο χρώμα, προσδίδοντας για πέντε λεπτά σ' όλο το βόρειο τμήμα τ' ουρανού μία λάμψη της ίδιας απόχρωσης, και ειδοποιείτο το κοινό να μην κάνει σύγχυση του πράγματος με άγνωστα φαινόμενα.

Στις 8 το βράδυ της Κυριακής 17 Σεπτεμβρίου μία νέα περίεργη εμπειρία στην Torre της Siena γίνεται γνωστή με τη μαρτυρία τεσσάρων ατόμων. Η αδελφή στο τοπικό νοσοκομείο, κυρία Ultimina Boscagli, γύριζε κείνη την ώρα στο σπίτι και ο 12χρονος γιός της Riccardo είχε θγει να την προϋπαντήσει. Συναντήθηκαν γύρω στις 8.15 και το παιδί βλέποντας τη μάνα του να προχωρεί με δυσκολία στο σκοτεινό δρομάκι, που 'ταν απόμερο και κατηφορικό, προσφέρθηκε να τρέξει μπροστά για να ανάψει το φως της αούλης του σπιτιού. Πριν προλάβει όμως να κάνει λίγα βήματα κοκάλωσε στη θέση του από «έναν κρότο που ακούστηκε, διπλάσιο σχεδόν σε ένταση απ' όσο μία τουφεκιά». Μπροστά τους κατέβηκε από ψηλά μία κόκκινη φλογερή «μπάλα με περίγυρο κίτρινο-πορτοκαλί», αλλά μετά την έκτυφλωτική λάμψη που φώτισε έντονα τη γύρω περιοχή, χάθηκε δίχως ν' αφήσει ίχνος. Το αγόρι λέει πως γύρισε «γεμάτο φόβο και είδε ένα μικρό ήλιο πάνω απ' το κεφάλι του, κοκκινωπό από κάτω και άσπρο έκτυφλωτικά στο πάνω μέρος του». Τρομαγμένοι μάνα και γιός πήγαν βιαστικά στο

σπίτι όπου και κλειδαμπαρώθηκαν. Το φαινόμενο έγινε αντιληπτό και από την Santina Faralli που βρισκόταν στο κάτω πάτωμα του σπιτιού της και παρακολουθούσε τηλεόραση. Έγινε μία πολύ σύντομη διακοπή ρεύματος (ο δέκτης της τηλεόρασης έσβησε για μία στιγμή), στη διάρκεια της οποίας μία ζωηρότατη λάμψη διαπέρασε τις γυρίλιες. Η γυναίκα παρηγορήθηκε όταν είδε να μπαίνει στο σπίτι ο 25χρονος γιός της Rivo, που κατοικεί στην άλλη πλευρά του χωριού και είχε έρθει να τη δει με τ' αυτοκίνητό του. Αύτος όχι μονάχα δεν είχε αντιληφθεί τίποτα, αλλά ούτε και πίστεψε τα όσα του διηγήθηκε η μητέρα του. Μετά από καμιά εικοσαριά λεπτά, γύρω στις 9, τη χαιρέτησε και βγήκε· ανέβηκε στ' αυτοκίνητο, έβαλε μπρός τη μηχανή άναψε τα φώτα και ξεκίνησε. Ξαφνικά όμως το αυτοκίνητο σταμάτησε, η μηχανή έσβησε και μπροστά του παρουσιάστηκε κάτι που λές κι ήταν κατασκευασμένο μόνο από φως, αλλά που «είχε ευδιάκριτο σχήμα: έπιπεδο στη βάση και από πάνω σφαιρικό, σαν καπέλο παπά, κόκκινο σαν φωτιά στο κάτω μέρος και κόκκινο-πορτοκαλί στην πάνω σφαιρική πλευρά... Κάτω από το αντικείμενο, που έκινε με έλιγμους πάνω από το δρόμο, σε τρεις ιριδιζουσες φωτεινές δέσμες ποικιλόχρωμες — από κίτρινο σε πράσινο κι από γαλάζιο σε κοκκινωπό — έβγαινε μία χοντρή φωτεινή δέση, που έδειχνε σαν να σφυρηλατούσε το έδαφος, και όλο αυτό το κατασκεύασμα ήταν μετέωρο σε ύψος μερικών εκατοστών. Η διάμετρος του αυτή θα πρέπει να ήταν τρία μέτρα ή λίγο περισσότερο και έπλεε στον αέρα στο ύψος της θέσης του μοτέρ του αμαξιού μου — FIAT 127.....». Το πράγμα όμως εδώ είχε και συνέχεια με τη σπάνια εμφάνιση ζωντανών όντων. Ο κ. Rivo Faralli, πράγματι, έστω και διστακτικά, γιατί αντιλαμβανόταν ότι δεν ήταν εύκολο να γίνει πιστευτός, πρόσθεσε: «παρουσιάστηκαν δύο: το πλευρικό τοίχωμα άνοιξε, λίγο απ' τ' αριστερά και λίγο απ' τα δεξιά, και δύο ζωντανά πλάσματα βγήκαν έξω πλέοντας κι αυτά στον αέρα κι έσκυψαν μέχρι μέχρι που σχεδόν άγγιξαν το έδαφος...». Ήταν μικρόσωμοι, όχι ψηλότεροι από ένα μέτρο, με μία φόρμα πράσινη κι ένα είδος κράνους με διαφανή επένδυση. Δύο πρόσωπα που έμοιαζαν πολύ με τα δικά μας, μόνο που φαινόταν επίπεδα, πλακουτωτά, σχεδόν άσαρκα, με το δερ-

μα τεντωμένο πάνω στα κόκαλα.... έκφραση ώριμη, ζυγωματικά πεταχτά και στόματα δίχως χείλη....δεν διέκρινα αυτιά, ίσως τὰ σκέπαζε τὸ κράνος....» Τὰ ἀνθρωπάκια αὐτὰ ἐνδιαφέρθηκαν ὅπως φαίνεται μόνο γιὰ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ὄχι γιὰ τὸν ὁδηγό του, πού συνεχίζει: «μετέωροι κάπου δέκα ἑκατοστὰ ἀπὸ τὸ ἔδαφος, πλησίασαν μὲ ἀδέξιες μᾶλλον κινήσεις στὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸ ἔφεραν βόλτα· τοὺς παρακολούθησα καὶ μέσα ἀπὸ τὸν ὀπισθοσκοπικὸ καθρέφτη, καὶ ὕστερα μπήκαν στὸ ὄχημά τους καὶ ἡ πόρτα ξανάκλεισε. Δυὸ ἀκτίνες ἰσχυρότατο φῶς φάνηκαν νὰ θγαίνουν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος κι ἀκούστηκε μιὰ ἐκρηξη. Στὴ συνέχεια τὸ μόνο πού εἶδα ἦταν μιὰ ἀτέλειωτη γραμμὴ φῶς, ὅμοια μὲ φωτεινὴ κλωστή, καὶ αὐτὸ ἦταν ὅλο· εἶχαν φύγει. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης δὲν ἀκουσα κανένα θόρυβο....».

Οἱ UFOλόγοι πού συγκέντρωσαν τὶς τέσσερις μαρτυρίες (ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ τελευταία θεωρεῖται μαρτυρία-κλειδί) ἀναπαράστησαν τὴ «σκηνή» καὶ τοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς σ' ἓνα σχέδιο, χωρὶς ὅμως νὰ ριψοκινδυνέψουν ἐξηγήσεις. Μὲ τὴν παρουσία ὥστόσο τῶν καραμπινιέρων τοῦ σταθμοῦ χωροφυλα-

Πάνω ἓνας κλασικὸς «δίσκος» πού φωτογραφήθηκε στὴν ἀκτὴ Waikini τῆς Χαβάης ἀπὸ ἓναν ἀξιωματικὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας. Κάτω: ἡ ἐγχρωπὴ φωτογραφία ἑνὸς «φωτοβόλου ἀντικειμένου» τραβηγμένη στὶς 7 Ἀπριλίου 1966 στὸ Pike's Pike τοῦ Κολοράντο ἀπὸ ἓναν τουρίστα, πού τὸν εἶδε κατόπιν νὰ ἀνυψῶνεται μὲ «ἐλιγνιώδη ταχύτητα».

κῆς τῆς Torrita, ἐπίσημαναν στὶς 20 Σεπτεμβρίου στὸ χώρο μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Santina Faralli ἓνα μαύρο κύκλο, πού ἐμοιάζε νὰ εἶχε γίνει ἀπὸ φλόγα πολὺ ὑψηλῆς θερμοκρασίας, μὲ διάμετρο περίπου μισὸ μέτρο, καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς σὲ ἀπόσταση γύρω στὰ 4 μέτρα, δυὸ ἀκόμα σημάδια φωτιάς. Σὲ ὁλόκληρη τὴ γύρω ζώνη σημειώθηκε ἐκείνη τὴν ὥρα προσωρινὴ διακοπὴ ρεύματος, πού κανεὶς ὅμως δὲν τὴ θεώρησε ἀξιολόγη. Κανεὶς δὲν εἶχε ἀκούσει ἐξᾴλλου τὶς σχετικὰ ἰσχυρὲς ἐκρήξεις («UFOλογικὰ Νέα», τεύχος 2, ἔτος 1ο, Δεκέμβριος 1978, σ. 10 καὶ ἐπ.).

ΘΡΥΛΙΚΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ἡ ἐμφάνιση πού ἔκαναν τὰ «πράσινα ἀνθρωπάκια» μᾶς ὑποχρεώνει νὰ κάνουμε καὶ μεις «μιὰ ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν» — ὅπως ἔλεγαν στὰ ρομάντζα τοῦ 18ου αἰῶνα — καὶ νὰ θυμίσουμε τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Gricignano (Aversa) πού σημειώθηκε τὸ 1954 στὴ διάρκεια μιᾶς περιόδου μὲ ἐπανειλημμένες παρατηρήσεις UFO. Ὁ Giovanni Aquilante, ἓνας μεσόκοπος χωρικός, πῆγαινε κατὰ τὶς 5.30 τὸ πρωὶ στὰ χωράφια του, ὅταν κοντὰ σὲ

μιά ισοπέδη διάβαση πήρε τὸ μάτι του δυὸ άτομα ντυμένα μὲ ἓνα εἶδος φόρμας, προφανῶς κόκκινου χρώματος, μικροῦ ἀναστήματος (υπολόγισε τὸ ὕψος τους γύρω στὰ 90 ἑκατοστά), πράγμα πού τὸν ἔκανε κάθε φορά πού μιλοῦσε γι' αὐτὰ νὰ τὰ ἀναφέρει μὲ τὸν χαρακτηρισμὸ «διαβολάκια». Τὰ «διαβολάκια» αὐτὰ, λοιπόν, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του, τοῦ ἐπιτέθηκαν καὶ τὸν ἀπῆγαγαν «σηκώνοντάς τον στὸν ἀέρα». Ὁ Aquilante δὲν φάνηκε στὸ χωριὸ τρεῖς ὁλόκληρες μέρες, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ δικοὶ του, ἀνησυχώντας, νὰ καταγγείλουν τὴν ἐξαφάνισή του καὶ ν' ἀρχίσουν οἱ ἐρευνες ὕστερα, ξαφνικά, ξαναγύρισε. Οἱ δικοὶ του ἰσχυρίζονταν ὁμῶς ὅτι «δὲν ἦταν πιά ὁ ἴδιος». Κάποιος, ἔχοντας ἀκούσει τὴν ἱστορία τοῦ Aquilante (ὁ χωρικός δὲν ἤξερε ἢ ἰσως δὲν θέλησε νὰ πει ποτέ τίποτ' ἄλλο) θυμῆθηκε, ὅτι ἐκεῖ πού ἐψαχναν γιὰ νὰ τὸν βροῦν καὶ μάλιστα ἀκριβῶς κοντὰ στὴν ἰσοπέδη διάβαση, εἶχε κι αὐτὸς διακρίνει ἀνάμεσα στοὺς θάμνους «ἐναν πισιρικά μὲ κόκκινη φόρμα», πού ἐξαφανίστηκε, ὁμῶς, χωρὶς νὰ ἀφήσει ἰχνη. Ὁ Aquilante, πάντως, εἶχε κατὰ τὰ φαινόμενα χάσει τὴ διανοητικὴ του ἰσορροπία καὶ ζοῦσε μὲ τὴν ἔμμονη ἰδέα, πῶς θὰ τὸν ξανάπαιρναν τὰ διαβολάκια. Μὲ αὐτὰ του τὰ καμῶματα τοῦ κόλλησαν τὸ παρατσούκλι «Ὁ Τρελόγιαννος», γεγονός πάντως εἶναι, ὅτι ἐπειτα ἀπὸ τρία χρόνια πέρασε, τὸ δῖχως ἄλλο πρόωρα. Τὸ ἐπίσῳδιο τοῦ Aquilante μὲ τὰ «κόκκινα ἀνθρωπάκια» ἐπαναλήφθηκε τὸν ἴδιο μῆνα σὲ μιά συνάντησι, γιὰ τὴν ὁποία εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ ἐκφράσει κανεὶς συγκεκριμένη γνώμη. Ἐνα ἀρραβωνιασμένο ζευγάρι, κατεβαίνοντας ἓνα βραδάκι τὸ δρομὸ πού ὀδηγεῖ στὴν παραλία, ἀντιλήφθηκε στὰ καλὰ καθούμενα τῆ μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου νὰ σταματᾷ. Κατέβηκαν ἀπὸ τ' ἀμάξι καὶ ἀνοίγοντας τὸ καπὼ ἀρχισαν τὸ ψάξιμο γιὰ τὴ θλάβη, ὅταν ξαφνικά ἓνα ἀντικείμενο, πού 'χε σχῆμα δίσκου καὶ ἐπιβλητικὲς διαστάσεις («σχεδὸν δέκα μέτρα») κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κάθησε στὴν παραλία πού ἦταν ἐκεῖ κοντά. Βγήκαν ἀπὸ μέσα δυὸ άτομα «σ' ὅλα ὅμοια μὲ ἀνθρώπους» ἀλλὰ μικρότερου ἀναστήματος, τὸ πρόσωπό τους μὲ πεταχτὰ ζυγωματικά καὶ τὰ μάτια τους μὲ ὀψη ἀνατολίτικη καὶ ἀρχισαν νὰ πλησιάζουν στὸ τρομοκρατημένο ζευγάρι. Τηλεπαθητικὰ ἀντάλλαξαν μεταξὺ τους λίγα λόγια, πού ἢ οὐσία τους συνοψίζεται

στὰ παρακάτω: τὰ πρόσωπα αὐτὰ «δὲν ἀνῆκαν σὲ τοῦτο τὸν κόσμον» καὶ δὲν εἶχαν ἐχθρικές προθέσεις, παρῶτρυναν μάλιστα «τ' ἀνθρώπινα ὄντα» νὰ μὴ φοβούνται. Καὶ ἐνῶ οἱ ἐγκάρδιοι αὐτοὶ ξένοι ξαναγύρισαν στὸ δίσκο τους, ἀπογείωθηκαν καὶ ἐξαφανίστηκαν στὸ διάστημα, τὸ αὐτοκίνητο τοῦ νεαροῦ ζευγαριοῦ δὲν εἶχε πιά καμιά θλάβη: ἰσως νὰ πρόκειται γιὰ κάποιο ἀνεξήγητο ἠλεκτρικὸ μπλοκάρισμα τῆς μηχανῆς.

Τὸν Ὀκτώβρη τοῦ ἰδίου χρόνου 1954 στὸ San Giuseppe Vesuviano σημειώθηκε ἓνα τρίτο ἐπίσῳδιο, πού φαίνεται πῶς εἶχε πολυάριθμους μάρτυρες. Τὸ περιστάτικὸ συνέβη μέρα. Στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ μόλις εἶχε φθάσει ἓνας καλλιτεχνικός θίασος κι ἐτοιμάζονταν νὰ τραβήξουν φωτογραφίες γιὰ ἓνα φωτορομάντζο, ὅταν ξαφνικά τὸ πεκινουὰ τῆς πρωταγωνίστριας συγκέντρωσε τὴ γενικὴ προσοχὴ μὲ τ' ἀπεγνωσμένα γαυγίσματα καὶ τὰ στριφογυρίσματά του. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ δώσει ἐξήγησι στὴ συμπεριφορὰ τοῦ ὅπου καποῖος, σηκώνοντας τὸ βλέμμα, ἀρχισε νὰ δείχνει πρὸς τὸν οὐρανὸ. Κατακόρυφα πάνω ἀπὸ τὴν πλατεία φαινόταν ἓνας πραγματικὸς δίσκος μεγάλων διαστάσεων (κανεὶς δὲν ριψοκινδύνεψε ἐκτιμήσεις), κι ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πῶς ἦταν ἀκίνητος. Ξαφνικά ὁμῶς ἀρχισε νὰ ἀνυψώνεται μὲ ὅλο καὶ μεγαλύτερη ταχύτητα καὶ μ' ἓνα διαπεραστικὸ σφύριγμα ἐξαφανίστηκε στὸ διάστημα. Τὸ πεκινουὰ σταμάτησε καὶ σωριάστηκε στὸ λιθόστρωτο, νεκρό. Σκοτωμένο τάχα ἀπὸ τὸ συριγμὸ τοῦ δίσκου ἢ κάποια ἄλλη μυστηριώδη «ἐπίδρασι».

Ὅπως φαίνεται, οἱ νότες περιοχῆς, ἰδιαίτερα ἡ Campania, εἶναι πλούσιες σὲ ἐπίσῳδια, πού δὲν υποβλήθηκαν σὲ κανέναν ἐλεγχό: τὸ 1954 κυνηγοῦσαν ἀκόμα τὰ πολύχρωμα «ἀνθρωπάκια» καὶ δὲν κυκλοφοροῦσαν πολλοὶ «UFOλόγοι».

ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΚΥΜΑ

Σήμερα τὰ πράγματα ἐξελίσσονται μὲ τρόπο διαφορετικὸ, τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τῆς ἐξέτασις τῶν γεγονότων, χωρὶς καὶ πάλι ὥστόσο νὰ φτάνουμε σὲ συγκεκριμένους λύσεις. Τὰ περιστάτικα ἐπαναλαμβάνονται καὶ ὁ Σεπτέμβριος 1978 πού μᾶς ἀπασχολεῖ ἔχει νὰ παρουσιάσει πολυάριθμα ἐπίσῳδια, πού ποικίλουν στὰ ἐξωτερικὰ τους γνωρίσματα, στὴ συμπεριφορὰ καὶ στὰ σχήματα τῶν UFO πού

παρατηρήθηκαν. Τὰ βλέπουν στὴ Ρώμη, στὴ Φλωρεντία, στὴ Val Venosta, στὴν Carrara ἀναφέρθηκαν στίς ἀρχές: στοὺς καραμπινιέρους, στὴν ἀστυνομία, στ' ἀστεροσκοπεῖα, στίς ἐφημερίδες. Ἀπὸ τὰ τόσα περιστάτικα, κρίνουμε σκόπιμο νὰ θυμίσουμε ἐκεῖνο τῆς 16 Σεπτεμβρίου, καὶ τοῦτο γιὰτὶ ἐνισχύεται ἀπὸ μιά φωτογραφικὴ «μαρτυρία». Δυὸ σπουδαστές, ὁ Maurizio Ceccotti καὶ ὁ φίλος του Mirco Palletta εἶχαν δώσει ραντεβού στὴ βίλα τοῦ πρώτου, πού βρίσκεται κοντὰ στὴν Citta della Domenica τῆς Perugia, γιὰ νὰ κάμουν μαζὶ λίγη γυμναστική. Λίγο μετὰ τίς 6 τὸ πρωῒ (6.15 περίπου), στὸν καθαρὸ οὐρανὸ ἐνός ἡρεμοῦ πρωινοῦ, οἱ δυὸ φίλοι παρατήρησαν ξαφνικά κάτι πού ἐλαμπε: ἓνα φῶς σὲ σχῆμα ὀβάλ πού μετατοπιζόταν μὲ ταχύτητα, «μὲ ἀπτόμενες κινήσεις ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω καὶ ἀντίστροφα, πολὺ ψηλότερα ἀπὸ τὸ φωτισμένο ὀρίζοντα τῆς αὐγῆς». Ὁ Ceccotti θυμῆθηκε τὴ φωτογραφικὴ του μηχανὴ Instamatic πού 'χε στὸ σπῆτι, ἔτρεξε νὰ τὴ φέρει καὶ πρόλαβε νὰ τραβήξει μιά φωτογραφία. Ἀμέσως ὕστερα τὸ φαινόμενο ἐξαφανίστηκε. Οἱ νεαροὶ ἐμείναν ἐκεῖ συζητώντας ζωηρά, ὅταν τὴν προσοχὴ τους τράβηξε ἓνα ἀντικείμενο σὲ σχῆμα ἀτράκτου, σκούρο, πού φάνηκε στὸν οὐρανὸ, στὴν ἴδια περίπου θέσι, καὶ προχωροῦσε ἀργὰ μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὴ Σιένα. Ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ τὸ ἀποθανάτισε καὶ αὐτὸ, καὶ στὴ συνέχεια οἱ φωτογραφίες ἐμφανίστηκαν, ἐκτυπώθηκαν καὶ προσφέρθηκαν στὴν ἐφημερίδα «La Nazione», ἢ ὁποία ὁμῶς τίς δημοσίευσε ἓνα μῆνα ἀργότερα (10 Ὀκτωβρίου) σὲ ἀντιστάθμισμα γιὰ τὴν καθυστέρησι, ἢ σύνταξή τῆς ἐφημερίδας ἔκανε γνωστὸ, ὅτι τὸ «ἀντικείμενο» εἶχε παρατηρηθεῖ, τὴν ἴδια μέρα καὶ ὥρα, ἀπὸ μιά κυρία πού εἶχε κάνει τὴν περιγραφή του ἀπὸ τὸ τηλέφωνο.

Ἡ «ἐπανάλειψη» τῶν ἐμφανίσεων γίνεται τὸν ἐπόμενον μῆνα Ὀκτώβρη καὶ πάλι στὴ Νότια Ἰταλία. Στίς 16 Ὀκτωβρίου, στίς 21.30 κάνει τὴν ἐμφάνισή του πάνω ἀπὸ τὴν πόλη Isernia ἓνα «φωτεινὸ ἀντικείμενο» καὶ διασχίζει τὸν οὐρανὸ τῆς (τὸν οὐρανὸ «τῆς νεότερης ἐπαρχιακῆς πρωτεύουσας» ἐπέμειναν νὰ υπογραμμιστεῖ οἱ κάτοικοι, συνδεδόντας τὸ περιστάτικὸ μὲ τὴν περηφάνια γιὰ τὴν πόλιν τους). Πλήθος κόσμου τὸ εἶδε. Τὸ πέρασμα πάνω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐξάλλου, ἐπαναλήφθηκε κανονικὰ γιὰ κάμπο-

σα βράδια, πάντα μεταξύ 21.30 και 22, ακολουθώντας μάλιστα πορεία από βορειοδυτικά προς νοτιοανατολικά· το αντικείμενο φαινόταν να έχει σφαιρικό σχήμα, ήταν λαμπρό με μεταβλητή λαμπρότητα από το κέντρο (πού φάνταζε πιο έντονη) στην περιφέρεια. Ένας έρασι-τέχνης φωτογράφος με μηχανή Hasselblad τράβηξε φωτογραφίες του, ενώ οι ντόπιοι UFOλόγοι οργάνωσαν ένα «παρατηρητήριο για την άνετη παρακολούθηση και φωτογράφιση του έσπερινου επισκέπτη». Ένας απ' αυτούς τους ανιχνευτές τ' ουρανού ήταν σίγουρος καθώς έλεγε, πώς ένα βράδυ ο μυστηριώδης ταξιδιώτης «σταμάτησε στον ουρανό πάνω από δέκα λεπτά, λές κι ήθελε να δώσει την ευκαιρία να τον προσέξουν, εκπέμποντας συνεχώς ένα φως περισσότερο ή λιγότερο έντονο σαν να 'ταν πυρολαμπίδα. Και πάλι από την Campania αναγγέλλεται νέο φαινόμενο στις 22 Οκτωβρίου. Ο καθηγητής Antonio Palumbo, διδάκτωρ μετεωρολογίας και ωκεανογραφίας, εγκατέστησε στη στέγη της εκκλησίας του Torre Raineri στην οδό Μαντσόνι της Napoli ένα μικρό σταθμό για μετεωρολογικές μετρήσεις. Στις 16.15 της Κυριακής 22/10 βρισκόταν με το βοηθό του Ciro Fasano σ' αυτό το παρατηρητήριο και μαζί είδαν γύρω στις 6.15 ένα «φωτεινό αντικείμενο» που εκινείτο από ανατολικά στα δυτικά σε ύψος πού υπολόγισαν στα 15.000 μέτρα περίπου, μ' άλλα λόγια «απώτερο από κείνο στο οποίο πετάει ένα κανονικό αεροπλάνο». Οι συνθήκες ορατότητας ήταν άριστες, μόνο πού εκείνη την ώρα είχαν τον ήλιο στα νώτα και η λαμπρότητα του αντικειμένου πού έβλεπαν μπορούσε να προέρχεται από το αντανακλώμενο ηλιακό φως. Το πρώτο πού σκέφτηκε ο καθ. Palumbo ήταν η περίπτωση δορυφόρου, αν και οι δορυφόροι πετούν κατά κανόνα από δυτικά στα ανατολικά, κινούνται δηλ. με αντίστροφη φορά, μά όταν είδε το «αντικείμενο» να κάνει μεταβολή προς νότο, τότε κατάλαβε ότι δορυφόρος δεν μπορούσε να 'ναι. Άλλωστε το UFO (ό καθηγητής δεν είχε πιά καμιά αμφιβολία για την ταυτότητά του) άμέσως μετά τη στροφή πού έκανε, «σταμάτησε» στο ύψος πού βρισκόταν κατακόρυφα πάνω από τον κόλπο της Napoli, πράγμα πού δεν συμβιβάζεται μ' ένα ένδεχομένο αεροναυτικό κατασκεύασμα.

Ύστερα από μία αρκετά μακρό-

χρονη στάση, το «αντικείμενο» πήρε ύψος ανεβαινοντας κάθετα, και «σε λιγότερο από ένα λεπτό είχε εξαφανιστεί». Σήμερα ο καθηγητής Palumbo είναι φανατικός UFOφίλος και η περιγραφή του για το φαινόμενο πού παρατήρησε έκανε τις επόμενες μέρες το γύρο όλων των ιταλικών εφημερίδων.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝΟΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Οι εφημερίδες μας εξάλλου δέχτηκαν γύρω στις 24 Οκτωβρίου μια άλλη έντυπωσιακή είδηση, πού προερχόταν αυτή τη φορά από τους αντίποδες: ένα ελαφρό αεροπλάνο τύπου Cessna 182 πού πετούσε πάνω από το Στενό του Μπάς και κατευθυνόταν από την Αυστραλία στη νήσο Τασμανία με πιλότο τον 20χρονο εκπαιδευτή πτήσης Frederick Valentich, άρχισε να καλεί άπεγνωσμένα τις υπηρεσίες παροχής βοήθειας σε πτήση, αναγγέλλοντας ότι «βρισκόταν υπό παρακολούθηση από ένα μεγάλο αεροπλάνο με τέσσερα έντονα φώτα, πού ταξίδευε με υπερβολικά μεγάλη ταχύτητα», και ζητούσε να μάθει αν στο ύψος της δικής του πορείας (1350 μ. περίπου) πετούσαν εκείνη την ώρα άλλα αεροπλάνα. Η ώρα ήταν 19.06 και η υπηρεσία έλεγχου εναέριας κυκλοφορίας έδωσε αρνητική απάντηση στο έρώτημά του. Ο Valentich παρατήρησε ότι παρ' όλ' αυτά το μεγάλο αεροπλάνο, πού ίδιος δεν ήταν σέ θέση να καθορίσει τον τύπο του, το έβλεπε, και μόλις τον είχε προσπεράσει πετώντας κάπου χίλια μέτρα πάνω από το δικό του. Από τον πύργο έλεγχου, πού στα ράντάρ του δεν φαινόταν τίποτα, τού ζήτησαν να περιγράψει ακριβώς τι πράγμα ήταν. Η απάντηση τού Valentich, γεμάτη ταραχή, ήταν: «Δεν είναι αεροπλάνο. Είναι.....» και η επαφή τή στιγμή εκείνη διακόπηκε. Στις 19.12 περίπου η φωνή τού πιλότου ξανακούστηκε λέγοντας, πάντα με τόνο αναστατωμένο: «το αντικείμενο έρχεται προς το μέρος μου από τ' ανατολικά και δείχνει σαν να θέλει να παίξει μαζί μου... πετάει με ταχύτητα πού δεν κατορθώνω να υπολογίσω... με προσπερνάει... έχει σχήμα επίμηκες... τώρα είναι στραμένο κατευθείαν επάνω μου και φαίνεται σχεδόν σταματημένο... αρχίζω να κάνω κύκλους, και το ίδιο κάνει κι αυτό πάνω από τ' αεροπλάνο μου... έχει πράσινο φως, ένα είδος μεταλλικό πράσινο φως στην εξωτερική του

επιφάνεια. Τώρα χάθηκε.....» λεπτά αργότερα η φωνή τού Valentich ξανακούστηκε: «Κάτι συμβαίνει με τη μηχανή μου, σαν να χάνει στροφές. Κατευθύνομαι για το νησί King. Το άγνωστο αεροπλάνο είναι ακόμα και παραμένει από πάνω μου....»

Προτού διακοπή η ραδιοφωνική επαφή, έφτασε στα μικρόφωνα τού πύργου έλεγχου ένας θόρυβος σαν από μέταλλα πού κομματιάζονται, ύστερα πιά τίποτα.

Οι έρευνες πού έγιναν από θάλασσα και αέρα δεν είχαν σαν αποτέλεσμα ούτε την ανεύρεση τού αεροπλάνου μά ούτε και κανένα συντρίμμι από τυχόν πώση του στο Στενό του Μπάς. Το τελευταίο αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι το αεροπλάνο δεν πρέπει να έπεσε. Ο πατέρας τού νεαρού πιλότου διατύπωσε τη γνώμη, ότι το πιθανότερο είναι να τό «απορρόφησε» το UFO (για την ταυτότητα τού όποιου δεν τού έχει μείνει καμιά αμφιβολία), στο στύλ δηλ. περίπου πού εξηγήθηκαν οι εξαφανίσεις στο μυθικό «Τρίγωνο των Βερμούδων».

Και μία και μιλάμε για τρίγωνα, μερικοί ισχυρίζονται πώς έχει και η Ιταλία το δικό της, πού δεν υπολείπεται σε μυστήριο, και πού τοποθετείται στην Αδριατική, απέναντι από τον San Benedetto del Trento. Εδώ ο Οκτώβρης στάθηκε δραματικός.

ΤΟ «ΤΡΙΓΩΝΟ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗΣ»

Στη διάρκεια της νύχτας μεταξύ 13 και 14 συνέβησαν απροσδόκητα φαινόμενα, πού ποτέ ως τότε δεν είχαν παρατηρηθεί στην ανοιχτή θάλασσα. Τα ψαροκάικα πού βγαίνουν το σούρουπο και ρίχνουν τα δίχτυα με το πέσιμο της νύχτας παρατήρησαν ξαφνικά να ανυψώνονται μεγάλες στήλες από τη γαλήνια, ακύμαντη επιφάνεια της θάλασσας. Άλλοτε πάλι και σ' άλλα σημεία, είχε κανείς την εντύπωση ότι κάτι έτρεχε με υπερβολικά μεγάλη ταχύτητα, ελάχιστα μόνο εκατοστά κάτω από την επιφάνεια, ανυψώντας στο πέρασμά του ένα είδος αύλακιού πού πλάταινε κι έπαιρνε τα χαρακτηριστικά τού ολόκου πού αφήνει πίσω του ένα πλοίο πού τρέχει. Η περιοχή πού γίνονταν τα περίεργα αυτά πράγματα βρισκόταν από τρία τέσσερα μέχρι πέντε μίλια από την ακτή μεταξύ San Benedetto και Grottammare. Την περιγραφή για της «στήλες» νερού έκαναν εκτός από άλλους οι ψαρά-

δες Federico Ricci, 30 χρόνων, και ο γιός του Gabriele, που από την ψαρόβαρκα τους «Gabriele Padre» δυο φορές έγιναν μάρτυρες του ίδιου φαινομένου. «Οι κολόνες νερού», καθώς είπαν, «ήταν ψηλές κάπου 30 μέτρα και το πάχος τους όχι λιγότερο από πέντε». Ξεπηδούσαν από το νερό, σχηματίζαν ένα είδος τεράστιο μανιτάρι κι έπειτα ξανάπεφταν σαν βεντάλια, δημιουργώντας μια πελώρια κηλίδα άσπρο-αφρό». Ο ψαράς Giuseppe Merlini, εξάλλου, ιδιοκτήτης του αλιευτικού «Stefano Padre», που συνήθως ψαρεύει κοντά στις ακτές ανάμεσα στις εκβολές των ποταμών Tronto και Tesino, είπε τα εξής: «Η επιφάνεια της θάλασσας ξαφνικά ρυτιδώθηκε λές και κάτι τη διαπερνούσε με φανταστική ταχύτητα, και ταυτόχρονα σχηματίστηκε καθαρά ένα αυλάκωμα, που πλάταινε σαν να είχε μόλις περάσει ένα πλοίο».

Τα φαινόμενα αυτά παρατηρήθηκαν με μεγαλύτερη πυκνότητα μετά τις 18 του μήνα, οι έντυπώσεις όμως που δημιουργήσαν στα πληρώματα των αλιευτικών είχαν γίνει έντονοτερες από το γεγονός, ότι τη νύχτα της 13 προς 14 σημειώθηκε το ναυάγιο της ψαρόβαρκας «Francesco Padre», στην οποία βρίσκονταν για ψάρεμα δυο άντρες από το Martinsicuro. Η βάρκα χάθηκε με καιρικές συνθήκες ήρεμίας· κανείς δεν κατάλαβε το τραγικό περιστατικό και οι δυο ψαράδες βρέθηκαν νεκροί. Συγκλονιστική λεπτομέρεια που έγινε γνωστή από τις ανταποκρίσεις που δημοσιεύτηκαν στις 12 Νοεμβρίου (σχεδόν ένα μήνα από τότε που είχαν βρεθεί τα πτώματα) ήταν ότι, σύμφωνα με τη νεκροψία, οι δυο ψαράδες δεν είχαν πνιγεί, γιατί στα πνευμόνια τους δεν βρέθηκαν ίχνη νερού. Το ερώτημα: πώς πέθαναν τότε, παραμένει αναπάντητο.

Καθώς οι μέρες περνούσαν, τα πράγματα άρχισαν να διαφοροποιούνται, κάνοντας χειρότερες τις έντυπώσεις των ψαράδων. Στις 8/11 δημοσιεύτηκαν οι δηλώσεις του ψαρά Antonio Pallesca, 44 χρόνων, ψαρά από την πρώτη του νιότη, που με το καϊκι «LIBERA», 80 ίππων, και ενώ βρισκόταν μερικά μίλια μακριά από την έξοδο του San Benedetto, είδε να αναπηδάει μέσ' από τη θάλασσα, στά δεξιά του, ένα κόκκινο πολύ έντονο φώς, που φαινόταν σαν να συνταξίδευε μαζί του. Άνήσυχος, συνέχισε να πλέει βορεινά, κι εξακολούθησε να θλε-

πει το μυστηριώδες φώς, ώπου φτάνοντας απέναντι από τη Grottamare άλλαξε πορεία για να βγει περισσότερο στο ανοιχτό πέλαγος. Τη στιγμή ακριβώς που άλλαζε την πορεία του και σχεδόν αντικρουστά από το λιμάνι, είδε ακόμα ένα φώς, έντονο τουλάχιστο σαν εκείνο ενός φάρου, και άσπρο, όχι κόκκινο όπως το προηγούμενο. Τα φαινόμενα αυτά ήταν τελείως αθόρυβα και συνταξίδευαν μαζί του, ένα είδος περιεργής συνοδείας. Η ανησυχία του, σ'ε συνδυασμό μ' ένα μικρό θαλασσάκι που ξαφνικά σηκώθηκε, έκαναν τόν ψαρά κάποια στιγμή να αποφασίσει να γυρίσει πίσω, και γύρισε την πλώρη προς την ξηρά. Για ένα μικρό χρονικό διάστημα τα παράξενα αυτά φώτα τόν ακολούθησαν, αλλάζοντας κι

αδιάφορες τις λιμενικές αρχές. Από την Pescara έστειλαν δυο περιπολικά για ανίχνευση, τα οποία, σχεδόν σαν συνοδεία των αλιευτικών, δεν μπόρεσαν να επισημάνουν τίποτα. Τα ψαράδικα, αντίθετα, έκαναν ακόμα μία περίεργη διαπίστωση που ανακοίνωσαν: στο ραντάρ τους (υπάρχουν αλιευτικά που ο εξοπλισμός τους περιλαμβάνει τέτοια όργανα, και με τα στοιχεία που συγκεντρώνουν ενημερώνουν διάφορους άλλους στολίσκους αλιευτικών για να συντονίζονται τις ενέργειες τους) «επισημάνθηκαν μαγνητικά κύματα», κάτι δηλ. που δεν είναι συνηθισμένο, τα οποία προκαλούσαν διαταραχές και θλάβες ή ακόμα προσωρινές περιόδους «σιγής» περισσότερο ή λιγότερο παρατεταμένες. Κάποιος i-

αυτά την κατεύθυνση της κίνησής τους, ύστερα όμως, και πάλι απότομα, στρίψανε προς το βοριά, απομακρύνθηκαν με ιλιγγιώδη ταχύτητα και χάθηκαν μέσ' τη νύχτα. Στο λιμάνι η ιστορία του Antonio Pallesca ενισχύθηκε και από άλλες ανάλογες μαρτυρίες: πολυάριθμα άλλα πληρώματα είχαν δει εκείνα τα «φώτα», που δεν ήταν εξάλλου κατά τη γνώμη τους και τόσο αθόρυβα.

Στις 10 Νοεμβρίου οι ιταλικές εφημερίδες άρχισαν να περιγράφουν τα φαινόμενα του «τριγώνου της Αδριατικής» περισσότερο εκτεταμένα. Το γεγονός ότι οι ναυτικές μονάδες στη Giulianova και Pescara ήταν κυριολεκτικά ανάστατες, δεν ήταν δυνατόν να αφήσει

σχυρίστηκε ότι είδε στην όθονη του ραντάρ ένα «τριγωνικό σχήμα». Η ανιχνευτική αποστολή των περιπολικών του Ναυτικού έδωσε αρνητικά αποτελέσματα, ακριβώς όμως τη νύχτα 9 με 10 του μήνα το πλήρωμα του ψαροκαϊκού «LAURA MADRE» από τη Giulianova επισημάνει στην πλώρη του σκάφους ένα κόκκινο φώς την ώρα που βρισκόταν σ' ανοιχτά του Tortoreto. Το φαινόμενο τους ανησύχησε τόσο που, χωρίς να χάσουν καιρό, ξαναγύρισαν στο λιμάνι.

Στις 11 έφτασε στις εφημερίδες η είδηση, ότι τα περιπολικά των Λιμενικών Αρχών της Αδριατικής συνέχιζαν τις εξόδους και ότι επικεφαλής δεν ήταν πια υπαξιωματικοί, όπως κανονικά σ' αυτές τις

περιπτώσεις συμβαίνει, αλλά αξιωματικοί. Η καινοτομία αυτή έρμηνεύτηκε σαν απόδειξη ότι το Ναυτικό δεν έπαιρνε την υπόθεση στ' άσπεια. Τη νύχτα εξέλλου της 10 πρὸς 11, πιάστηκε τυχαία, στὸ κανάλι 16 ὑπερβραχέων κυμάτων τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ γιὰ προγράμματα φυσικῆς ἀγωγῆς τῆς Pescara, μιὰ συνομιλία μεταξύ τοῦ Λιμεναρχείου καὶ τοῦ περιπολικοῦ CP 2018. Καὶ νὰ τί ἀκούστηκε: «Ἐδὼ Bellomo παρατηρήσαμε ἓνα εἶδος φωτεινοῦ σήματος ἀνοιχτοῦ κόκκινου χρώματος ποὺ σηκώνεται ἀπὸ τῇ θάλασσα καὶ πᾶει πρὸς τὰ πάνω. Προχωροῦμε γιὰ ἐπιτόπια ἐξέταση». Καὶ ἡ ἀπάντηση: «Ἐχει καλῶς, κοιτάξτε ὅμως μήπως ὑπάρχει στὴν περιοχή κανένα πλεούμενο ποὺ ἐρίξε φωτοβολίδα». Bellomo

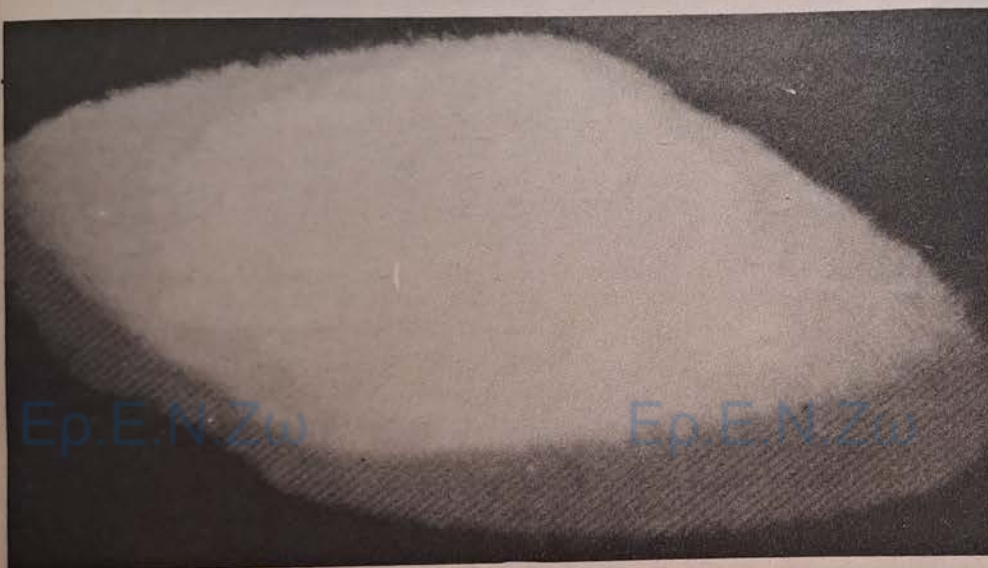
ρὼν σὲ σχέση μετὸν ὀρίζοντα, ἀνεβαινόντας κατόπιν σὲ εὐθύγραμμη τροχιά γύρω στὰ 250/300 μέτρα». Στὴν περιοχή — κανένα πλεούμενο.

Προχωρώντας ἱεραρχικά, οἱ ἐφημερίδες φτάνουν στὶς δηλώσεις τοῦ πλοιάρχου στὸ Γεν. Ἐπιτελεῖο Vincenzo Ferri, ἀρχηγοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ναυτικῆς Πτέρυγας Ἀδριατικῆς. Ὁ Ferri εἶπε ὅτι ἔχει στὰ χέρια του πολλὲς δηλώσεις, ποὺ ἐγίναν ἀπὸ καπετάνιους, ναύτες καὶ ψαράδες καὶ ὅτι ἔχει περάσει ἀπὸ κόσκινο τὴν ὑποτιθέμενη ἐπισήμανση τοῦ περιπολικοῦ ποὺ ἀναφέραμε πρὶν πάνω, προσθέτοντας: «Μπορῶ νὰ θεβαιώσω, ὅτι δὲν ἔχουμε ἀκόμα κανένα σίγουρο στοιχείο. Στὴ θάλασσα περιοχή θρῖσκεται αὐτὴ τῇ στιγμῇ, με σχετικὴ

ὅτι οἱ μονάδες μας δὲν παρατήρησαν τίποτα τὸ περίεργο, ἐστὼ καὶ ἂν, ἐπαναλαμβάνω, ὑπάρχει ἓνας ὀγκώδης φάκελος γεμάτος ἀπὸ τὶς πολυάριθμες δηλώσεις ποὺ ἔκαναν στὶς στρατιωτικὲς ἀρχὲς οἱ ψαράδες, ποὺ θεβαιώνουν ὅτι εἶδαν τὰ ἐξαιρετικὰ αὐτὰ φαινόμενα καὶ μάλιστα σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἀπόσταση».

Οἱ ψαράδες, φυσικά, ἔχουν πείσει γιὰ ὅλ' αὐτὰ, καὶ οἱ δηλώσεις τοῦ εκπρὸσωπου τοῦ ναυτικοῦ δὲν τοὺς ἱκανοποιοῦν. Κατηγορηματικὸς καὶ συνοπτικὸς παρουσιάζεται ὁ διευθυντὴς τοῦ μπάρ «EUROPA» στὸ San Benedetto, Gino Trivotti, ὁ ὁποῖος ἀκούσε ἀπὸ πρῶτο χέρι τὶς διηγήσεις ὅλων τῶν ψαράδων ποὺ εἶχαν ἀνάμιξη στὰ γεγονότα. Ὁ Trivotti λέει συγκεκριμένα, καὶ με ὕψος σχεδὸν ἐπιστήμονα: «Τρία εἶναι τὰ πιὸ θεαματικὰ φαινόμενα ποὺ περισσότερο ἐντυπωσίασαν τὰ πληρώματα τῶν ἀλιευτικῶν. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὰ φῶτα, ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωση σὰν νὰ πέφτουν με ὀρμὴ πάνω στὰ πλεούμενα, παίρνουν γιγάντιες διαστάσεις στὸ ἄψε σβῆσε, πλησιάζουν στὸ σκάφος με μεγάλη ταχύτητα καὶ μετὰ, ὅταν ἡ πρόσκρουση σ' αὐτὸ φαίνεται ἀναπόφευκτη, σηκώνονται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια καὶ χάνονται στὸν οὐρανὸ, ἢ, ἀντίθετα, ἐξαφανίζονται στὰ θάλασσα βάθη. Δεύτερο φαινόμενο εἶναι ἐκεῖνο με τὶς στήλες τοῦ νεροῦ. Σηκώνονται σὲ ὕψος 30 με 40 μέτρα, ἔχουν διὰμετρο γύρω στὰ 7-8 καὶ προκαλοῦν στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας ἀληθινὲς δίνες, συντριβάνια πελώρια ποὺ κάνουν τὰ πληρώματα νὰ τρέμουν ἀπὸ φόβο. Καὶ, τέλος, ἡ ὑπόθεση με τὰ ραντάρ: τὰ περιστατικὰ διακοπῆς τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τους καὶ ἐμφάνισης στὶς ὁθόνες ἀγνώστων «ἀντικειμένων» εἶναι δεκάδες καὶ δεκάδες».

Λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δίνουν φυσικὲς, εὐλογες ἐξηγήσεις, καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὲς θέλουμε νὰ ἀναφέρουμε τὴν ὑπόθεση ποὺ διατυπώθηκε, ὅτι στὸ βυθὸ τῆς Ἀδριατικῆς, μετὰ τὶς πολυάριθμες γεωτρήσεις ποὺ ἔχουν γίνεῖ γιὰ νὰ ἐντοπιστοῦν «μεθανιοφόροι θύλακες», ὁ πυθμένας ἔχει μεταβληθεῖ σ' ἓνα εἶδος γραβιέρας, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπότομες «φουσαλίδες ἀερίου», ποὺ ἀποδεδειγμένως μποροῦν νὰ ἀνοίξουν δρόμο γιὰ τὴν ἐπιφάνεια. Καὶ ὑποστηρίζεται, ὅτι ἀκριβῶς ἡ βίαιη πορεία καὶ ἐξοδὸς τους στὴν ἐπιφάνεια ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ δημιουργεῖ καὶ κάνει νὰ

Εὐδιάκριτος πάνω ἀπὸ ἓνα ὑποβλητικὸ φόντο ἀπὸ σύννεφα φαίνεται ἓνας χαρακτηριστικὸς δίσκος, ποὺ φωτογραφήθηκε τυχαίᾳ στὸν Καναδικὸ οὐρανὸ τὸ 1967 (πλάι). Ἡ εἰκόνα (πάνω) ἀκαθόριστη σὲ σχῆμα καὶ με χρώματα ποὺ θυμίζουν τὶς πιὸ συχνὲς περιγραφές, προέρχεται ἀπὸ τὴ Βραζιλία, ὅπου πάρθηκε τὸ 1971.

εἶναι τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Λιμεναρχείου: τὸ φωτεινὸ σῆμα τὸ εἶδε ὁλόκληρο σχεδὸν τὸ πληῖωμα τοῦ περιπολικοῦ. Ἀπὸ δήλωση τοῦ ὑποπλοιάρχου Michele Rubino τοῦ Λιμεναρχείου τῆς Pescara προκύπτει ὅτι τὸ ἐπεισόδιο ἀναφέρθηκε τῇ νύχτῃ τῆς 9/11 μετὰ τὴν ἀκόλουθη περιγραφή: «στὶς 8 τὸ βράδυ ἓνα περιπολικὸ ποὺ βρισκόταν σὲ ἀνιχνευτικὴ ἐξοδὸ ἐφτάσε στὴν περιοχή μετὰξὺ Torre Cerrano καὶ Silvi Marina, τέσσερα περίπου μίλια ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Στὸ σημεῖο αὐτό, οἱ ἄντρες τοῦ περιπολικοῦ παρατήρησαν ἓνα εἶδος φωτοβολίδας χρώματος ἀνοιχτοῦ κόκκινου, ποὺ ἔλαμπε ζωηρά. Σηκώθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας με κλίση 45 περίπου μοι-

ἀνιχνευτικὴ ἀποστολή, ἓνα ναυκαλιευτικὸ καὶ ἓνα περιπολικὸ γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν ἂν πράγματι στὰ ραντάρ πιάστηκαν παράσιτα, ἢ παρατηρήθηκαν ἀντικείμενα ἢ διαπιστώθηκαν τὰ φαινόμενα ποὺ ἀναφέρθηκαν, ὡς τώρα ὅμως δὲν ἔχουμε κανένα ἀντικειμενικὸ στοιχείο». Σὲ παρατήρηση τοῦ ἀνταποκριτῆ τοῦ πρακτορείου ANSA, ποὺ ἐπαιρνε τὴ συνέντευξη καὶ κατέγραψε τὴν παραπάνω δήλωση, ὅτι θὰ μπορούσε νὰ πρόκειται γιὰ λαθρεμπορικὲς δραστηριότητες, ἢ γιὰ κατασκοπεῖα ἢ κάτι τέτοιο, ὁπότε θὰ ἦταν δικαιολογημένη μιὰ κάποια ἐπιφύλαξη ἀπὸ μέρους του, ὁ ἀξιωματικὸς ἀπάντησε ἀμέσως: «Ὁχι, δὲν πρόκειται γιὰ κανένα στρατιωτικὸ μυστικὸ: εἶναι γεγονὸς

άνυψωνονται οι περίφημες «στήλες» νερού. Κι αυτό άς δεχτούμε πώς έχει μία βάση — όλα τ' άλλα όμως: Για τους ψαράδες, αλλά και για τους παράκτιους κατοίκους της περιοχής δεν υπάρχουν πολλές αμφιβολίες: UFO! Μά και από την υπόθεση ότι πρόκειται για UFO δεν έλλειψαν οι αναδρομές και οι «εξηγήσεις». Έτσι στις 12 Νοεμβρίου μία έφημερίδα της Ρώμης, κάνοντας μία χρονολογική ανασκόπηση στις παρατηρήσεις και τα φαινόμενα που σημειώθηκαν σ' όλο το μήκος της Αδριατικής, και επαναλαμβάνοντας το ιστορικό του «PROJECT MAGNET» (Έπιχείρηση Μαγνήτης) που έγινε στο 1952 από τη Βασιλική Καναδική Αεροπορία και τις μελέτες που σέ άλλο σημείο αναφέραμε του Γάλλου Aime Michel, σχετικά με τις «προτιμώμενες γραμμές πλεύσης» που ακολουθούν οι «ιπτάμενοι δίσκοι», υποστηρίζει πώς ολόκληρη σχεδόν η Αδριατική βρίσκεται πάνω σε μία «διαστημική σιδηροτροχιά», πράγμα που, αν αληθεύει, θα εξηγούσε και τα πρόσφατα γεγονότα στην περιοχή. Υπόθεση τολμηρή, που αφήνει όμως μάλλον άθεμελιώτη την εξήγηση της πολλαπλότητας των ιδιών αυτών φαινομένων και της συνακόλουθης χρονικής παρουσίας τους.

Η ιδέα του «τριγώνου της Αδριατικής» φάνηκε γοητευτική, εξάλλου, σε πολλούς δημοσιογράφους, ακόμη και άσχετους στην UFOλογία, άλλιώς δεν εξηγείται η έκταση που εξακολούθησε να δίνει ο τύπος στο θέμα, προσθέτοντας καινούργιες μαρτυρίες από ψαράδες, χειριστές ραντάρ και άλλους διάφορους ειδικούς ή επαγγελματίες. Έτσι είδαν το φώς της δημοσιότητας «πυξίδες που τρελάθηκαν», και άλλες «μαγνητικές διαστροφές», μαζί με απόπειρες για εξήγηση της συμπεριφοράς τους, ενώ ένας έρασιτέχνης φωτογράφος από την Pescara ισχυρίστηκε ότι τράβηξε μερικές φωτογραφίες UFO στον ούρανό της Αδριατικής.

Στις 17 Νοεμβρίου διαβάσαμε στις έφημερίδες ότι «τά UFO της Αδριατικής μετακινούνται προς το Abruzzo. Και έσπευσε η περιοχή αυτή να διεκδικήσει τα πρωτεία στη συχνότητα έπισημανσης τέτοιων φαινομένων, όπως άλλωστε είχαν κάνει πριν η Campania, ή Liguria και, στο σύνολό της, όλη η λωρίδα της Αδριατικής. Για τους Άμπρουτζους το Gran Sasso (Μεγάλο Λιθάρι) αποτελεί ένα είδος υποχρεωτικής σημαδούρας για τις πτήσεις των UFO. Δεν σημαίνει, πάντως, ότι μειώθηκε το ενδιαφέρον για τα θαλάσσια φαινόμενα, και το Centro Ufologico Nazionale (Εθνικό UFOλογικό Κέντρο) αποφάσισε να διενεργήσει έρευνα, νοικιάζοντας ένα καϊκι.

UFO ΣΕ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗΣ

Ένα καινούργιο περιστατικό με έπικεντρο την πρωτεύουσα σημειώθηκε, ή για να ακριβολογήσουμε αποκαλύφτηκε στις 20 Νοεμβρίου, ενώ είχε συμβεί στις 12 του ίδιου μήνα, στις 19.30 στο πολιτικό αεροδρόμιο Leonardo da Vinci, της Ρώμης, το Φιουμιτσινο. Σύμφωνα με την πρώτη ειδησεογραφία, βασισμένη στις δηλώσεις που συγκεντρώθηκαν (επαναλαμβάνουμε, μετά από διάστημα μίας εβδομάδας) την ώρα που αναφέραμε πιο πάνω, επικρατούσε μία κάποια ανησυχία στον πύργο έλέγχου του Φιουμιτσινο, απ' όπου είχε έπισημανθεί «κάτι» παράξενο στον έναέριο χώρο της κυκλοφορίας των αεροπλάνων που προσγειώνονται: ήταν «μιά πολύ μεγάλη φωτεινή και άθόρυβη σφαίρα». Ακτινοβολούσε ένα πάρα πολύ έντονο φώς κόκκινο πορτοκαλί, βρισκόταν στη ζώνη Maccarese-Fregene και διέγραψε με μεγάλη ταχύτητα δυτικο-ανατολική τροχιά, «έμπαινε» δηλ. από τη θάλασσα και αναπόφευκτα θα διέσχιζε τον έναέριο «διάδρομο καθόδου», από τον όποιο περνούν τα αεροπλάνα που προσγειώνονται

Σκίτσο του σχεδιαστή Alfonso Artioli που αναφέρεται στις έπιθετικές «πύρινες σφαίρες» που φαίνονταν να πέφτουν με όρμη πάνω στ' άλιευτικά και που την τελευταία στιγμή άλλοτε χάνονταν στά βάθη της θάλασσας κι άλλοτε άνυψώνονταν στον ούρανό πάντα με ταχύτητα που προκαλούσε δέος (με την παραχώρηση του «Il Messagero»).

στην πίστα Νο 1 του αεροδρομίου. Αν ή «σφαίρα» είχε παραμείνει στο ύψος που βρισκόταν όταν την πρωτοείδαν, οι χειριστές στον πύργο έλέγχου δεν θά είχαν δώσει σημασία, και θά την έπαιρναν για τόν «συνηθισμένο δορυφόρο», αυτή όμως κατέβαινε σαφώς χαμηλότερα και όλα έδειχναν πώς κατευθύνεται στο χώρο του «διαδρόμου καθόδου» που αναφέραμε.

Κάποιος σκέφτηκε να δοθεί άμέσως σήμα «συναγερμού», ή σφαίρα όμως έτρεχε τόσο γρήγορα που η ιδέα του συναγερμού ήταν πιά ά-

Στή φωτογραφία ο έπιχειρηματίας Kenneth Arnold πάνω στο άνεμοπλάνο του, που χρησιμοποιεί για τις έμπορικές μετακινήσεις του. Η έπισημανση που έκανε στις 4 Ιουνίου 1947 αποτέλεσε την άπαρχή του «φαινομένου UFO» και δικός του είναι ο όρισμός «Flying Saucers» (Ιπτάμενοι δίσκοι), που σήμερα έχει γενικευθεί.

νεφάρμοστη. Πράγματι την είδαν να «κόβει» το «διάδρομο» και ν' απομακρύνεται, ταχύτατη και άθόρυβη. Από τον πύργο είδοποιήθηκε το προσωπικό του Αεροναυτικού Κέντρου Υποδοχής που είναι υπεύθυνο για την πίστα Νο 1 και όσοι έσπευσαν στον άκαλυπτο χώρο να δούν τι συμβαίνει πρόλαβαν τη «σφαίρα» στην τελευταία φάση του άστραπιαίου περάσματος της. Λίγες στιγμές αργότερα εξαφανιζόταν από τον ορίζοντα. Όλα αυτά έχουν καταχωρηθεί στα πρακτικά.

Αυτό το «περιστατικό του Φιουμιτσίνο» φέρνει ωστόσο στην επιφάνεια κάποια άλλα γεγονότα που,

διου φαινομένου, αλλά σ' αυτή την περίπτωση πριν αρχίσει την καθοδική πτήση προσγειώσης. Από τον πιλότο αναφέρθηκε και πάλι σαν ισχυρότατος, προβολέας χρώματος πορτοκαλί, η όργισμένη διαμαρτυρία του όμως, αυτή τη φορά, δεν κρίθηκε ίσως άξια καταχώρησης στα πρακτικά.

Ψάχνοντας τα σχετικά χρονικά άκρη πιο πίσω, ανακαλύπτει κανείς την αναφορά ενός πιλότου της Ιταλίας, ο οποίος — περισσότερο από δυο μήνες νωρίτερα — πετώντας από την Τεργέστη στη Βενετία, έπισημανε ένα «άντικείμενο» εν πτήση και έκανε σχετική αναφορά

κτικά ειρωνικές. Αυτός ο ζήλος εν πάση περιπτώσει επιτρέπει τη συλλογή ντοκουμενταρισμένου υλικού που, αν το εξετάσει κανείς προσεκτικά, αγνοώντας τα άπιθανα, θα μπορούσε να άντλήσει χρήσιμα στοιχεία.

Ανάμεσα σ' αυτά τα χρονικά παρεμβάλλεται ένα «ατύχημα» με θύμα τον Eugenio Siragusa, συνταξιούχο 62 χρόνων, που από δώ και δέκα χρόνια τώρα έχει δημιουργήσει για τον εαυτό του τη φήμη «ένός από τους μεγαλύτερους διεθνείς ειδικούς της UFOλογίας». Ο Siragusa, που έχει γράψει μερικά βιβλία, περισσότερο γνωστά στο έ-

Φωτογραφία που πήρε στις 4 Απριλίου 1950 στην Πάλμα της Μαγιόρκα ο σκηνοθέτης της Υπηρεσίας Ισπανικών Ντοκυμαντέρ Henriquet Hausmann-Muller λίγο πριν ξημερώσει. Μερικοί λένε πως τα «μουστάκια» πρέπει να είναι προωθητικά τζετ στην περιφέρεια, που έγιναν ορατά λόγω της αργής κίνησης και του χαμηλού ύψους στο οποίο πετούσε το UFO.

αν και περασμένα στο αρχείο της μνήμης, δεν τους δόθηκε ιδιαίτερη σημασία.

Στις αρχές Νοεμβρίου ένα DC-8 της Alitalia που πήγαινε για προσγείωση, τη στιγμή που βρέθηκε πάνω ακριβώς από το Ceri, ένα κεντρικά κοντά στο Ladispoli, κάλεσε τον πύργο του Φιουμιτσίνο και ή όργισμένη φωνή του κυβερνήτη ρώτησε: «Μπορείτε να μου πείτε ποιο είναι κείνο το κτήνος που σπάει πλάκα βγαζοντάς μου τα μάτια;» Το αεροπλάνο είχε πράγματι γίνει για μερικές στιγμές στόχος ενός ισχυρότατου προβολέα χρώματος πορτοκαλί, πράγμα που προκάλεσε τη διαμαρτυρία του πιλότου. Το περιστατικό όμως δεν είχε συνέχεια, καταχωρήθηκε απλώς σαν αναφορά στο αρχείο. Τις ίδιες μέρες (δεν δόθηκαν ακριβείς ημερομηνίες) ένα άλλο τετρακίνητηριο, αυτή τη φορά των αραβικών αερογραμμών, έπεσε θύμα του ι-

μετά την προσγείωσή του: λέγεται, πάντως, ότι ο πιλότος αυτός κλήθηκε σχεδόν άμεσα να υποβληθεί σέ ιατρική εξέταση. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, μερικές επιφυλάξεις φαίνονται δικαιολογημένες.

«ΠΥΚΝΟΣ» ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Το δεύτερο 10ήμερο του Νοεμβρίου, μετά από αυτές τις ένδεικτικές περιπτώσεις που αναφέραμε, αποδείχτηκε κατάμεστο από «παρατηρήσεις» και μαρτυρίες κάθε είδους. Καθημερινά οι έφημεριδες δημοσιεύουν χρονικά, σχόλια και φωτογραφίες, μερικές φρεσκότατες, άλλες αρκετά παλιούτοικες (όπως εκείνη ενός υποτιθέμενου UFO που φάνηκε στον άμεσο περιγυρο του σεληνιακού δίσκου κατά τη φωτογράφησή του, στη διάρκεια της έκλειψης που είχε σημειωθεί στις 16 Σεπτεμβρίου) και συνοδεύονται από σχόλια με αιχμές δη-

ξωτερικό παρά στην Ιταλία, ισχυρίζεται ότι έχει «συχνές επαφές» με όντα έξωγήινα, για τα όποια, καθώς λέει, η περιοχή της Αίτνας (είναι από την Κατάνη, έχει ιδιόκτητη βίλα στο Nicolesi, όπου και η έδρα για τις μελέτες του) αποτελεί ένα από τα σπάνια «σημεία προσεδάφισης» στον πλανήτη μας. Αυτός, λοιπόν, ο σπεσιαλίστας, που έχει επαφές με τους UFOλόγους όλου του κόσμου και έχει πολύ ταξιδέψει, είχε τη «γερή» υποστήριξη ενός αντρώγунου Αμερικανών, που τις τελευταίες αυτές μέρες τον καταγγείλανε γι' απάτη. Είναι πρόωρο ακόμα να ριψοκινδυνεύσουμε οποιαδήποτε κρίση, αλλά για ένα «μεσάζοντα» ανάμεσα σέ κόσμους και φυλές διάφορες αυτή η άτυχία θα μπορούσε να ρίξει μια όχι ευκαταφρόνητη σκιά αμφιβολίας σ' όλη την υπόλοιπη δραστηριότητά του και, ίσως, να δυσφημήσει το γήινο είδος στα μάτια των έξωγήινων.

Γύρω στο τέλος Νοεμβρίου τα σκίτσα του Artioli γίνονται έκδηλα ειρωνικά: να πώς στις 24 του μήνα αποδίδει συνθετικά τη «ναυτική αποστολή» των ειδικών του E.U.K. προκειμένου να έξερευνηθούν τα «μυστήρια της Αδριατικής». (Με την παραχώρηση του «Il Messaggero»).

πού προέρχονται από κόσμους, οι οποίοι θεωρούνται γενικά πιο προοδευμένοι από το δικό μας, και μάλιστα όχι αποκλειστικά στο τεχνικο-επιστημονικό επίπεδο.

Στις αρχές Δεκεμβρίου η ειδησεογραφία των εφημερίδων έκανε στροφή προς το συγκεκριμένο, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα τον τρόπο με τον οποίο και στην Ιταλία οι μυστικές υπηρεσίες άρχισαν να ενδιαφέρονται πιο σοβαρά γι' αυτά τα φαινόμενα. Στην πραγματικότητα, κάθε τί το «άνεξηγτο» που παρουσιάζεται στον ουρανό, στην ξηρά ή στη θάλασσα γίνεται πάντα αντικείμενο επίσημων αναφορών και, αν συντρέχει λόγος, για έρευνες σε μεγαλύτερο βάθος. Σε προηγούμενο κεφάλαιο αναφέραμε τις επεμβάσεις μονάδων του στόλου στην περίπτωση του υποτιθέμενου «τριγώνου της Αδριατικής», ενώ το ενδιαφέρον της πολεμικής αεροναυτικής υπηρεσίας είναι αδιάπτοτο για οτιδήποτε επισημαίνεται στους αιθέρες. Ο στρατός δεν απουσιάζει, και συνεργάζεται είτε άπευθείας με το σώμα των καραμπινιέρων — το μόνο που είναι «πανταχού παρόν» σε όλoκληρο το έθνικό έδαφος και συχνά πηγή για τις πρώτες συγκεκριμένες αναφορές — είτε, ένδεχομένως, με ειδικούς στους οποίους αναθέτει την αποστολή να «διαπιστώσουν» πράγματα και περιστάσεις, που σύμφωνα με τις καταγγελίες συγκεντρώνουν στοιχεία που ξεφεύγουν από τα όρια του όμαλου.

Η συχνότητα ωστόσο, η ποικιλία που διαπιστώνεται πάνω σε μία περιορισμένη βάση άρχετυπων και τα ξαφνικά «άλματα» της φαντασίας που χαρακτηρίζουν στο μεγαλύτερο μέρος τους αυτές τις έπισημάνσεις, ένισχύουν περισσότερο την έφεση για σκεπτικισμό και λιγότερο τη θεώρηση του πράγματος σαν κάτι πιθανό. Και αυτό διαφαίνεται από τον τρόπο με τον οποίο οι έφημερίδες αναμεταδίδουν τις σχετικές ειδήσεις. Ακόμα και ο πληθωρισμός φωτογραφικού υλικού άποτελεί μαρτυρία για το ξεθάψιμό τους από τα χρονοντούλαπα των αρχείων κι έτσι φιγουράρουν στα τωρινά φύλλα φωτογραφίες «δίσκων σε σχήμα άμπαζούρ» που χαρακτηρίζαν την περίοδο Adamski (άρχές της 10ετίας του '50), προκαλώντας σίγουρα στους αναγνώστες μία «σύγχυση ιδεών», που ίσως δεν έχει προηγούμενο. Υπάρχουν, αντίθετα, μάρτυρες που, αφού περιγράψουν τα όσα είδαν, όμολογούν ότι οι φωτογραφίες που τράβηξαν δεν πέτυχαν, μ' άλλα λόγια δεν φέρνουν ίχνη UFO. Τέτοια είναι η περίπτωση του Alberto Onorati, συνταξιούχου άσυρματιστή στα πλοία (και έμπειρου ραδιοερασιτέχνη) και του γιατρού Saccone, οι όποιοι, αν και είδαν έπανειλημμένα από ένα παράθυρο του Montemario στη Ρώμη ένα UFO (το ίδιο τάχα που κάνει την εμφάνισή του σε τακτά διαστήματα ή διάφορα που εναλλάσσονται:) παραδέ-

χονται ότι δεν κατόρθωσαν να το φωτογραφήσουν. «Τό UFO δεν άποτυπώθηκε στο έγχρωμο φίλμ της μηχανής μου», είπε άπογοητευμένος ό γιατρός Saccone.

Σάν όχι συνηθισμένη περίπτωση μπορεί να θεωρηθεί και η έπισημανση στο Avezzano (6 Δεκεμβρίου, 5.16), για την όποια υπάρχουν μαρτυρίες από 40 περίπου άτομα: στο σκοτεινό ούρανό διαγράφεται ξαφνικά ένα σφαιρικό φαινόμενο που σχηματίζεται από δύο όμοκεντρους φωτεινούς κύκλους, φαίνεται να σταματάει κατακόρυφα πάνω από ένα πευκώνα, έκπέμπει έπανειλημμένα φωτεινά τριγωνικά περιγράμματα που, αφού άπομακρυνθούν για λίγο, έαναγουρίζουν και άπορροφώνται από την άκίνητη σφαίρα. Τό φαινόμενο αυτό συνεχίστηκε για δυό ώρες περίπου. Αξίζει να σημειώσουμε δύο παρατηρήσεις που προέρχονται, ή μία (10 Δεκεμβρίου στην Pomezia) από μία περίπολο καραμπινιέρων (τους Giacarlo Antonioli, Vincenzo Palma και Odoardo Damiani), ή άλλη (11 Δεκεμβρίου, στο 96.100 χλμ. του άυτοκινητόδρομου Napoli-MΠΑΡΙ κοντά στη Vallata) από περιπολικό της τροχαίας (με πρωταγωνιστές τους Calo και Morena). Οι πρώτοι είδαν «ένα αντικείμενο χρώματος άνοιχτού κιτρινου σε σχήμα προβολέα με φώς ιριδίζον έκτυφλωτικό. Βρισκόταν στη βορεινή πλευρά της Pomezia, πάνω από τό δημόσιο δρόμο στην Pontina, σε άκαθόριστο ύψος, άκι-

Αυτο το πρώτο πλάνο του UFO που παρατηρήθηκε στον άυτοκινητόδρομο Napoli-Barí κοντά στη Vallata δεν φωτογραφήθηκε άκριβώς έτσι από τους άντρες της Τροχαίας. Τό σχέδιο δείχνει τη στροφή προς τό ειρωνικό των χρονικών, που όλο και περισσότερο φιλοξενεί στις στήλες του ό ήμερήσιος τύπος. (Με την παραχώρηση του «Il Massaggero» από τό πρωτότυπο του Artioli).

νητο μέχρι τις 5.55 πού, ξαφνικά, εξαφανίστηκε». Οι δεύτεροι, στην αρχή νόμισαν ότι έβλεπαν αεροπλάνο, γρήγορα όμως παρατήρησαν, πώς το αντικείμενο ήταν ακίνητο, πράγμα που διαπίστωσαν και με τα κυάλια: παρουσίαζε τέσσερα φωτεινά σημεία σε διάταξη τραπέζιου, ακτινοβολούσε άσπρο έκτυφλωτικό φως, τότε σταματούσε και τότε αργά μετεκινείτο: το φως ήταν τόσο έντονο που δύσκολα μπορούσε να το κοιτάξει κανείς με τα κυάλια: εξακολουθήσαμε πάντως να το παρακολουθούμε και έπειδή νομίσαμε πώς ήθελε να προσγειωθεί δώσαμε σήμα συναγερμού». Πράγματι γύρω στις 5 έφτασε μια δεύτερη περιπόλος καθώς και η ομάδα περιθλαψης τροχαίων ατυχημάτων του Δυτ. Αβελλίνο με νοσοκομειακό αυτοκίνητο, όξυγόνο, φάρμακα, αλλά και μια φωτογραφική μηχανή, με την οποία τράβηξαν κάμποσες φωτογραφίες, που ήδη βρίσκονται στα χέρια των ειδικών για εξέταση.

Όχι μόνο οι άνθρωποι, αλλά και τα ραντάρ βλέπουν αυτά τα περίφημα UFO. Ένας χειριστής ραντάρ στο Porto Potenza, όπου βρίσκεται ο σταθμός της στρατιωτικής αεροναυτικής υπηρεσίας, έκανε λόγο για «ένα ταχύτατο αντικείμενο που φάνηκε στην οθόνη (ή είδηση δημοσιεύτηκε στις 12 Δεκεμβρίου), το οποίο σε μερικές στιγμές μετατοπίστηκε με κυμαινόμενες ταχύτητες που υπολογίστηκαν μέχρι τα 9000 χλμ. την ώρα: δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν ήταν αεροπλάνο και έμεινε στην οθόνη επί 25 λεπτά».

Μια ακόμη παρατήρηση, πάλι από καραμπινιέρους, έγινε στο δημόσιο δρόμο 114 (παράκτιος πού, με άφετηρία της Messina, κατεβαίνει προς τα νότια) στο ύψος του Tremestieri. Το ασυρματοφόρο παρατήρησε «ένα ιπτάμενο αντικείμενο σφαιρικού σχήματος», για το οποίο έκανε την ακόλουθη περιγραφή: είχε χρώμα χρυσοκίτρινο, φαινομενικές διαστάσεις ανάλογες με κείνες της σελήνης, έντονη και με ταβλητή λαμπρότητα που αντανάκλαυσε στη θάλασσα, ήταν άθόρυβο και δεν άφηνε ίχνη κατά τη μετακίνησή του. Είχαμε την εύχέρεια να το παρατηρήσουμε για πολλή ώρα και κάτω από γαλήνιες καιρικές συνθήκες». Ιδιαίτερο περιστατικό: «κατά το χρόνο που το "αντικείμενο" παρέμεινε σταθερό, σε ύψος γύρω στα 1500 μέτρα πάνω από τα νερά του Στενού, η ραδιο-

Στην κάτω φωτογραφία μια εικόνα που φωτογραφήθηκε τυχαία στον ουρανό της Δυτ. Γερμανίας (1971, Μάιος;), που δείχνει έναν ιπτάμενο δίσκο με το δημοφιλέστερο στρογγυλωτό «κλασικό» σχήμα.

Πάνω, αντίθετα, φιγουράρει ένα από τα επιμήκη σχήματα που, καθώς δεν υπάρχουν λεπτομέρειες, δεν μπορεί να προσδιοριστεί με ακρίβεια (προέλευση: Hollman. Νέο Μεξικό, χωρίς να δίνονται πιο συγκεκριμένα στοιχεία)

φωνική σύνδεση ανάμεσα στο αυτοκίνητο της περιπόλου και στη βάση είχε διακοπεί πάνω από δέκα λεπτά». Αποκαταστάθηκε και πάλι αφού το μυστηριώδες αντικείμενο απομακρύνθηκε σιγά σιγά, από το οποίο μάλιστα κάποια στιγμή αποσπάστηκαν τρεις μικρές σφαίρες όμοιας λαμπρότητας, που κινήθηκαν

προς την κατεύθυνση της Κατάνια πρώτα και ύστερα επανασυνδέθηκαν με το κύριο όχημα, που τελικά εξαφανίστηκε προς την περιοχή του Reggio Calabria.

Οι παρατηρήσεις που περιγράφουμε πιο πάνω θεωρούνται σημαντικές, γιατί έγιναν από «ικανά πρόσωπα». Ο όρισμός μπορεί να

γίνει άφορμή παρερμηνείας, μία και όλοι οι στρατιωτικοί που ύπήρξαν πρωταγωνιστές των παρατηρήσεων που άναφέραμε έχουν θέβαι-α επαγγελματική ικανότητα, αλλά σέ τομείς ξένους πρός τό θέμα. Ό χαρακτηρισμός τους σάν σημαντικές δικαιολογείται, όμως, άπό τό γεγονός ότί οι σχετικές άναφορές είναι συγκεκριμένες και μέ άκρίβεια διατυπωμένες και δέν έκτρέπονται σέ φανταστικές ύπερβολές μολονότι, άναπόφευκτα, περιέχουν στοιχεία που έρχονται σέ σύγκρουση μέ τά γνωστά και παραδεγμένα: νά γιατί έχουν μία ξεχωριστή σπουδαιότητα και μπορεί κανείς νά τις λάβει ιδιαίτερα ύπόψη.

ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ

Στό μεταξύ, τά τελευταία περιστατικά γιά τά όποία γίνεται πιό πάνω λόγος δείχνουν τή μετατόπιση που οι μυστηριώδεις αυτές «παρουσίες» κάνουν πρός τή Σικελία. Τή νύχτα της 13 Δεκεμβρίου έχει τήν τιμητική του ό ουρανός του Παλέρμο, όπου ένα UFO, στήν πραγματικότητα μάλλον χωρίς συγκεκριμένο σχήμα (στήν αρχή είχε σχήμα σάκου, ύστερα, όταν άρχισε νά άπομακρύνεται, έμοιαζε σάν «έπιπικυμένο πούρο») σταμάτησε πάνω άκριβώς άπό τή συνοικία Uditore άπό τις 21.55 μέχρι τις 22.30 — τριάντα πέντε δηλ. λεπτά: ή επισήμανση ήταν συλλογική και, άνάμεσα στους άλλους που τό είδαν, ήταν ό άνακριτής του Παλέρμο, Δρ Epifanio, και ό άρχηγός της ύπηρεσίας Διώξεως, Δρ Giuliano. Τό περιστατικό άποθανάτιστηκε μέ πολλές φωτογραφίες.

Η γενική περιέργεια έντείνεται άπό τις «όμαδικές αυτές παρατηρήσεις» που πολλαπλασιάζονται. Στις 13 Δεκεμβρίου δημιουργείται κυριολεκτικά παράλυση της κυκλοφορίας στο σιδηροδρομικό σταθμό Benevento στις 7.30 τό πρωί, γιατί όλος ό κόσμος, μαζί και οι κλειδούχοι ύπάλληλοι του σταθμού και οι επίβατες που είχαν ήδη άνεβεί στα τραίνα και ξανακατέθηκαν, όλοι άπολάμβαναν τό θέαμα ενός «σφαιρικού άντικείμενου που έρχόταν άπό τό βορά μέ κατεύθυνση πρός τό νότο και έκανε είκοσι περίπου λεπτά πρίν έξαφανιστεί». Ξανάρχεται στο προσκήνιο τό Abruzzo επαναλαμβάνονται οι «έπισκέψεις» στή Ρώμη, ενώ ή έμφάνιση ενός UFO πάνω άπό τήν Κατάνια έρμηνεύεται, ούτε λίγο ούτε πολύ, σάν

«άναγνώριση» της φυλακής, στήν όποία βρίσκεται έγκλειστός ό πρόεδρος του Κέντρου Μελετών Κοσμικής Άδελφότητας, ό πολός Eugenio Siragusa. Οι βόρειες περιοχές που θά 'λεγε κανείς ότι είχαν παραμεληθεί σ' αυτό τό UFOλογικό πανηγύρι, άρχίζουν σιγά σιγά νά παίρνουν τή...ρεβάνς. Στή Liguria ένας νυχτοφύλακας (Fortunato Zanfretta, 26 χρόνων) βλέπει ένα UFO νά κατεβαίνει στα λειβάδια (στις 8 Δεκεμβρίου) και τόσο έντυπωσιάζεται που χάνει τις αισθήσεις του: μένει μέ τήν έντύπωση πώς τόν άκροάγγιξε «ένα πράγμα άσκημο, χοντρό, ψηλό γύρω στα τρία μέτρα» που δέν είναι σέ θέση νά περιγράψει μέ περισσότερη άκρίβεια. Η τοποθεσία είναι ή γνωστή τουριστική περιοχή της Torriglia, που ίσως τώρα γίνει άκόμα πιό περιζήτητη. Άνεβαίνουμε πρός τήν Τοσκάνη (στο Ponsacco παρατηρούν στις 17 Δεκεμβρίου μία «φωτεινή σφαίρα» που κινείται μέ πολύ μεγάλη ταχύτητα άπό τά βόρεια πρός τά νοτιοανατολικά») προχωρούμε στήν Emilia (όπου στή Bologna και Ferrara, πάντα στις 17/12, παρατηρήθηκε άπό πολλά άτομα, γύρω στις 7.40 τό πρωί, ένα «άντικείμενο σέ σχήμα τρούλου» που πετούσε πάνω άπό τήν περιοχή γύρω στα δέκα λεπτά) επίσης στή Lombardia (όπου στο Spino d'Adda, σέ άπόσταση 20 χλμ. άπό τό Μιλάνο, διάφορα πρόσωπα διέκριναν στον ουρανό μία «φωτεινή σφαίρα» μέ έκτυφλωτικό φώς και δυό φωτεινές δέσμες σάν προβολείς στραμένους πρός τά πάνω). Δέν μένει έξω άπό τό χορό ούτε τό ανατολικό άκρο της βόρειας Ιταλίας, όπου στο Trento γίνονται διάφορες παρατηρήσεις UFO μέ πιό θεαματική εκείνη του Roberto («ένα φωτεινό άντικείμενο που πετάει μέ ίλιγγιώδη ταχύτητα πρός τό Colle Miravalle», τή νύχτα της 18 Δεκεμβρίου), και στήν Τεργέστη (όπου τήν ίδια νύχτα είδαν «ένα φωτεινό άντικείμενο» ό Constantino di Napolì σέ ώρα σκοπιάς και οι άντρες ενός περιπολικού της άμέσου δράσεως). Στο UFOλογικό φεστιβάλ παίρνει μέρος και ή Σαρδηνία (όπου στο Κάλιαρι άντρες της ύπηρεσίας διώξεως παρατηρούν «ένα σφαιρικό και ύπερβολικά φωτεινό άντικείμενο») και στήν Puglia (όπου στήν περιοχή μεταξύ Adria και Barletta παρατηρούν «ένα άντικείμενο που έκπέμπει έκτυφλωτικό φώς»), επίσης στήν περιοχή του Lecce και στο Brindisi, (όπου ή στρατιωτική φρουρά του άεροδρομίου βλέπει

«ένα άντικείμενο που έκπέμπει έναλλασσόμενα πράσινα και πορτοκαλί φώτα»).

Δίκηο έχουν όσοι λένε πώς τά UFO, άλλου λίγο άλλου πολύ, θρίσκονται σ' όλόκληρη τή χερσόνησο.

Ό παροξυσμός του χορού των UFOλογικών ειδήσεων κράτησε σχεδόν ως τις 20 Δεκεμβρίου, τελικά όμως ή άνατολή του λαμπρού άστρου της Βηθλεέμ — σίγουρα τό πιό πασιγνωστο UFO της δυτικής παράδοσης — είχε σάν άποτέλεσμα νά χαλαρωθούν τά ένδιαφέροντα και οι ένθουσιασμοί γιά νά στραφεί και πάλι ή προσοχή του κόσμου στα έπίγεια προβλήματα.

Η «σφραγίδα» στο παράξενο αυτό σύνολο άπό παρατηρήσεις και γεγονότα, άληθινά ή φαινομενικά, μπήκε άπό ένα μεταγενέστερο περιστατικό που σημειώθηκε τήν παραμονή των Χριστουγέννων, άκριβώς στις 24 Δεκεμβρίου, και νομίζουμε πώς αξίζει τόν κόπο νά τό περιγράψουμε μέ λίγα λόγια. Τό φαινόμενο άρχισε νά διαδραματίζεται κοντά στο ύδροηλεκτρικό συγκρότημα που βλέπει πρός τό Gran Sasso, στο Piano delle Mandre, σέ μικρή άπόσταση άπό τό χωριό Pietracamela, λίγο πρίν χαράξει, μέ πρωταγωνιστή (ή θύμα) τόν μηχανικό επιτήρησης, που ή βάρδια του είχε άρχισει στις 6.20! Έξω έκανε άκόμα τσουχτερό κρύο, μέσα μία εύχάριστη θαλπωρή. Άπό τις δύο γεννήτριες έναλλασσόμενου ρεύματος που είχε τό συγκρότημα λειτουργούσε μόνο ή Νο 2, ή άλλη βρισκόταν σέ άδράνεια λόγω της έποχικής έλλειψης νερού. Ό μηχανικός, καθισμένος μπροστά στον πίνακα έλέγχου, παρακολουθούσε τις ένδειξεις των όργάνων μέ τήν άδιαφορία που δημιουργεί ή ρουτίνα της συνηθισμένης δουλειάς, όταν ξαφνικά ένιωσε νά τόν πιάνει μία άκαθόριστη άδιαθεσία. Ταυτόχρονα οι δείκτες των όργάνων στο ταμπλώ άρχισαν νά ταλατεύονται μέ παράξενο τρόπο, λές και στο δίκτυο γίνονταν άπότομες μεταβολές «φορτίου» τό πιό καταπληκτικό ήταν, όμως, ότι και οι μετρητές της ομάδας Νο 1, που άδρανούσε, είχαν κι αυτοί άρχισει νά ταλατεύονται! Ό 45χρονος Benito Franchi (τό όνομα του μηχανικού) που έκανε αυτές τις δηλώσεις στον άπεσταλμένο του Έθνικού UFOλογικού Κέντρου, ό όποιος πραγματοποίησε έπιτόπια έπίσκεψη γιά συλλογή στοιχείων, ισχυρίζεται ότι έπιχείρησε νά πατήσει τό κουμπί συναγερμού γιά νά καλέσει τό συ-

νάδελφο πού είχε αντικαταστήσει στη βάρδια (τό κουδούνι χτυπάει στο δωματιάκι όπου αναπαύεται οποιος δεν έχει ύπηρεσία), δεν κατόρθωσε όμως νά διανύσει τή μικρή απόσταση πού τόν χώριζε απ' αυτό, αντίθετα έπεσε κάτω άνικανος νά κάνει όποιαδήποτε κίνηση.

Όλ' αυτά κράτησαν 60 δευτερόλεπτα, μόλις ένα λεπτό. Όταν ο άνθρωπος συνήλθε και κοίταξε ολόγυρά του, προσπαθώντας νά καταλάβει τί είχε συμβεί, είδε ότι οι δείκτες τών οργάνων βρίσκονταν στο τελευταίο άκρο τής κλίμακας κι ακόμη πέρα, και μάλιστα, όπως διαπίστωσε, δεν λειτουργούσε ο μηχανισμός έπαναφοράς τους. Σαστισμένος και μη μπορώντας νά αντιληφτεί τί γινόταν, από τήν μεγάλη τζαμαρία τού μηχανοστασίου τόν χτύπησε ξαφνικά στα μάτια ή λάμψη από 3 ή 4 «φακούς» πού προέρχονταν, καθώς υπολόγισε, από τήν κατεύθυνση τού δάσους μέ τις όξυες, γύρω στα 200 μέτρα πιό πέρα. Έτρεξε έξω νά δει τί συμβαίνει και τότε παρατήρησε άναμεσα στα κλαδιά τού δάσους μιά μεγάλη φωτεινή σφαίρα, πού φαινόταν τόσο πυρακτωμένη ώστε δεν ήταν ευδιάκριτη ή περίμετρός της και άκτινοβολούσε ένα πάρα πολύ ισχυρό και έντονο κόκκινο φώς. Τό θέαμα δεν κράτησε παρά λίγα δευτερόλεπτα, γιατί άμέσως κατόπιν ή σφαίρα άνυψώθηκε, άνεβαινοντας κατακόρυφα, και αφήνοντας πίσω της μιά φωτεινή γραμμή παρόμοια μέ κείνη πού δημιουργεί ρουκέτα.

Ο Franchi ξαναγύρισε στο σταθμό και δοκίμασε νά τηλεφωνήσει στο συνάδελφό του, διαπίστωσε όμως ότι και τό τηλέφωνο δεν λειτουργούσε και φαινόταν άπομαγνητισμένο. Ξαναδοκίμασε μέ τό χειροτηλέφωνο και αυτή τή φορά κατάφερε νά επικοινωνήσει μέ τό συνάδελφο, Guido Varano, 51 χρόνων, και τόν έπεισε νά αφήσει τό κρεβάτι του και νά βγει έξω, όπου και οι δύο μαζί είδαν ακόμα στόν ούρανό τις «τρελές φιγούρες» τού φωτεινού αντικειμένου, πού έκινείτο κατακόρυφα πάνω από τό Gran Sasso, αλλάζοντας σχήμα και χρώμα και μέ τις γρήγορες μετατοπίσεις του φαινόταν σαν νά «έπαιζε» γύρω από τό βουνό.... Ο Franchi τηλεφώνησε (ξαναλειτούργησε τό τηλέφωνο:) στη συνέχεια στο φίλο του Aladino Parogna, ιδιοκτήτη τού όρεινού καταφύγιου «La Grande Baïta» (ή Μεγάλη Καλύβα) και μανιώδη έρασιτέχνη φωτογράφου, γιά νά τού πει ν' άποθανάτισει τό θέαμα. Φαίνεται, πράγματι, ότι ο

Parogna πετάχτηκε από τό κρεβάτι του και τράβηξε κάπου είκοσι φωτογραφίες, ξέχασε όμως νά ρυθμίσει τό διάφραγμα, κι έτσι καμιά δεν πέτυχε..... Σ' έρώτηση τού άπεσταλμένου τού E.U.K., ο κ. Parogna (πού ή άποτυχία του σ' αυτή τήν πρώτη του άπόπειρα νά φωτογραφήσει UFO θυμίζει κατά κάποιο τρόπο τόν Άλαντίν τού παραμυθιού), δήλωσε: «ή μόνη παρηγοριά πού μου άπόμεινε είναι πώς όλοι οι ένοικοι τού ξενοδοχείου πού ξύπνησα και ξεσηκώσα από τά κρεβάτια τους πρόλαβαν νά δούν τό UFO: ένα ωραίο χριστουγεννιάτικο δώρο».

Γιά νά δώσει επίσημο χαρακτήρα στην ανταπόκρισή του, ο κ. Gallo τού E.U.K. άνέθηκε ύστερα από έξι μέρες και πάλι στην «Καλύβα», αυτή τή φορά μαζί μέ τό διοικητή τού σταθμού καραμπινιέρων τού Teramo και άπόσπασε επιβεβαίωση τών μαρτυριών. Μέ τόν τίτλο «Χριστούγεννα μέ UFO» καταχωρήθηκε τό περιστατικό κατά τρόπο άναμφισβήτητο στα έπίσημα βιβλία («UFOλογικά Νέα», Νο 2, Φεβρουάριος 1979).

Σ' αυτή μας τήν κούρσα UFO-λογικών χρονικών δεν παραλείψαμε νά σημειώσουμε κάποια περιέργα και παράξενα περιστατικά και ίσως δεν θλάπτει νά άφιερώσουμε ακόμα λίγες γραμμές σε παρόμοιας φαιδρότητας έκδηλώσεις. Δεν θά μπορούσε νά προέχεται παρά από τή Napoli ή μισοσοβαρή-μισοαστεία παρατήρηση, ότι ή αύξημένη σε συχνότητα εμφάνιση UFO «είναι κακός οίωνός», μέ τήν έννοια ότι δίνει τήν έντύπωση πώς οι άνθρωποι, γιά νά ξεφύγουν από τά τόσα έπίγεια προβλήματά τους, στρέφουν τά μάτια στόν ούρανό, ζητώντας νά βρουν εκεί ακόμα και ό,τι — καθώς λένε οι όρθοφρονούντες — δεν υπάρχει καθόλου, ή είναι μόνο μιά φευγαλέα αύταπάτη. Από τις ΗΠΑ, αντίθετα, μάς φθάνει ένα άλλο είδος έξήγησης, πού ρίχνει τήν ίδια, ότι οι άποτομες κινήσεις τών UFO, οι άλλαγές σχήματος, κάποιες όψεις τής φωτεινότητάς τους μπορούν νά έξηγηθούν, άν φανταστεί κανείς ότι άποτελούνται από σμήνη έντόμων: έξήγηση κάπως περιέργη, ιδιαίτερα γιά τό ιταλικό φεστιβάλ εμφάνισεων, πού σχεδόν στο σύνολό του διαδραματίστηκε νύχτα και μέσα σ' ένα όργιο έκτυφλωτικών φωτών κάθε χρώματος.

Η υπόθεση πού διατυπώθηκε σχετικά μέ τό ένδεχόμενο μιάς ύποβρύχιας βάσης στα βάθη τής Α-

δριατικής δεν είναι άλλωστε τόσο έκπληκτική: χρονολογούνται από τό 1961 οι «μαρτυρίες» γιά «ίπταμενους δίσκους» πού τούς είδαν νά άναδύονται από τή θάλασσα.

Περισσότερο νορμάλ, αλλά όχι λιγότερο άπίθανη, παρουσιάζεται ή έξήγηση πού δόθηκε στα γεγονότα πού έλαβαν χώρα στο ύποθετικό «τρίγωνο τής Αδριατικής», ότι δηλ. πρόκειται γιά μιά σειρά από ύποβρύχιας μανούβρες μέ δράστες τις περισσότερες ή λιγότερο διεθνείς ύπηρεσίες κατασκοπείας και άντικατασκοπείας. Η κατάσταση όμως όμαδικής ψύχωσης πού επικράτησε στην Ιταλία άπεικονίζεται καλύτερα από τόν πανικό πού ξέσπασε στην περιοχή μεταξύ Jesso και Caorle στις άρχές Δεκεμβρίου, όταν εξαπολύθηκε ή έπιχείρηση «Άλμπатρος '78», παρόλο πού τήν είχαν προαναγγείλει μέ διακηρύξεις και άνακοινώσεις οι ναυτικές και λιμενικές άρχές μαζί μέ τή σχετική άπαγόρευση ναυσιπλοΐας σε όρισμένη ζώνη και οδηγίες γιά αύξημένη προσοχή στη γύρω έκτεταμένη περιοχή. Παρά τήν εύρεία δημοσιότητα πού δόθηκε στην έπιχείρηση αυτή, πάντως, όταν οι 600 περίπου άντρες πού λάβαιναν μέρος στην άσκηση — θατραχάνθρωποι, ναύτες και άεροπόροι — μέ τά θωρακισμένα άμφίβια σκάφη τους, τά άποβατικά και τόν ύπόλοιπο άρκετά γνωστό εξοπλισμό τους, άρχισαν νά προχωρούν από τή θάλασσα προς τις άκτές, ο κόσμος τελικά δεν μπόρεσε νά συγκρατήσει τό φόβο του! Δεν θά χρονοτριβήσουμε γύρω από τις λεπτομέρειες πού έγιναν γνωστές από κάποιες μαρτυρίες, γιατί δεν θέλουμε νά πάρουμε τό ύφος κακόγουστων σκεπτικιστών, αλλά και δεν μπορούμε νά μήν τονίσουμε, πώς οι χρονικογράφοι σχολίασαν μερικές «στενές έπαφές τρίτου τύπου» μέ τούς πιό ποικίλους τρόπους.

Κοντά σε κείνους πού θεωρούν πιό ωραίους τούς έξωγήινους τώρα, σε σύγκριση μέ παλιότερες περιγραφές, υπάρχουν μερικοί πού τούς βλέπουν....χοντρούς, ψηλούς και άσχημους, ενώ γιά άλλους, πάλι, είναι μικρόσωμοι, άνθρωποειδείς, φορούν πράσινες ή κόκκινες φόρμες και «μοιάζουν πολύ μέ μάς».... Φυσικά ή ιδιοτελής άν όχι έγκληματική...μεγαλοφούια έκρινε κατάλληλη γιά έκμετάλλευση τήν καινούργια εύκαιρία, και φαίνεται πώς άρχισε τή δράση της στη Ρώμη ένα είδος «άδελφικότητας έξωγήινων» πού γιά τις έπαφές της χρη-

Αριστερά: ο Claudio Gallo του Ε.Υ.Κ. συνομιλεί με τον Benito Franchi, τον πρωταγωνιστή και κύριο μάρτυρα του παράξενου συμβάντος. Στη φωτογραφία δεξιά, ο ίδιος έρευνητής κουβεντιάζοντας με τον ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου «Η Μεγάλη Καλύβα», στά ύψιπεδα του Τίνο, που είχε ειδοποιηθεί από τηλεφώνου για το φαινόμενο και είδε και ο ίδιος τó μυστηριώδες UFO στον ουρανό (μαζί με τούς ένοικους του ξενοδοχείου που ξεσήκωσε από τὰ κρεβάτια τους για νά μὴν χάσουν τὸ θέαμα) και τράβηξε μάλιστα μερικές φωτογραφίες, που δὲν πέτυχαν όμως κι έτσι δὲν αποτελούν ντοκουμέντο για τὸ γεγονός.

σιμοποιεί πρὸς τὸ παρὸν βασικά τὸ τηλέφωνο καὶ προσπαθεῖ νά κάνει προσηλυτισμὸ με ἄρκετά περίεργες μεθόδους — ἓνα κράμα ἐσωτερισμού, μυστικισμού καὶ... ἀπατεωνιάς. Τὸ πράγμα φαίνεται πὼς ἔχει πάρει ἱκανὲς διαστάσεις, πού δικαιολογούν, γιὰ τὴν ὥρα με διακριτικότητα, τὴ διεξαγωγή σχετικῆς ἐρευνας. Ἐκφράζονται φόβοι, πὼς ἡ ὅλη ὑπόθεση, εὐνοημένη ἀπὸ τὸ κύμα παρατηρήσεων καὶ τὴ συνακόλουθη δημοσιότητα πού τούς δόθηκε, τείνει νά ἐπεκταθεῖ σ' ὁλόκληρη τὴν ἐπικράτειο. Στὴ ζώνη τῆς Ἀδριατικῆς, ὅπου τὰ φαινόμενα δὲν ἐγίναν εὐρύτερα γνωστά, παρόλη τὴν ἀνησυχία πού προκάλεσαν, ἔκαναν ἤδη τὴν ἐμφάνισή τους κάποιοι «ἐξωγήινοι ἀνταποκριτὲς τύπου» καὶ ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς προσπαθοῦν νά καθησυχάσουν τούς ψαράδες, ἐνῶ ἄλλοι τούς ἀπευθύνουν συστάσεις σὲ σχέση με τίς «ἐπιδρομές» πού τὰ «κοσμοπλοία» τῶν ἐξωγήινων κάνουν στὴν περιοχή τοῦ «τριγώνου».

Ἐνα τέτοιο μήνυμα, δακτυλογραφημένο με Olivetti (μὴ ρωτᾶτε πὼς βρέθηκε ἡ ἰταλικὴ γραφομηχανή στὸ «Ἀστροπλοιο Ὀλυμπία») καὶ ὑπογραφόμενο ἀπὸ τὸν (ίσως) κυβερνήτη τοῦ σκάφους Maciero ἔλεγε: «Νά χαίρεστε κάθε φορὰ πού βλέπετε τὰ διαστημόπλοιά μας καὶ νά τούς ἀπευθύνετε σκέψεις εἰρήνης καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης»· πολὺ λιγότερο χριστουγεννιάτικο τὸ μήνυμα ἀπὸ τὴν υποβρύχια βάση «Cristal-Bel» (στὸν πυθμένα τῆς Ἀδριατικῆς) πού ἔφερε τὴν ὑπογραφή τοῦ διοικητοῦ Voodooκ συνιστοῦσε: «Σὰς εἰδοποιούμε νά μὴν πλησιάζετε τὰ ἱπτάμενα σκάφη μας, γιὰτὶ ἡ ἐνέργεια με τὴν ὁποία κινούνται εἶναι θανάσιμη γιὰ τούς

γῆινους, ἱκανὴ νά τούς ἀποσυνθέσει... Ἐνα γνωστὸ σατιρικό περιοδικὸ ἐξάλλου, δημοσίευσε στὶς 13 Δεκεμβρίου μιὰ φωτοτυπία πρώτης σελίδας τοῦ «Corriere della Sera» με τὸν ἐντυπωσιακὸ τίτλο «Ἐφτασαν στὴ Γῆ ἀπὸ ἓναν ἄλλο Γαλαξία» καὶ ἓνα ἄρθρο με δυστυχῶς πάρα πολὺ γῆινη φρασεολογία.

Στὸ Avezzano τὴν ποδοσφαιρικὴ συνάντηση τῆς 17 Δεκεμβρίου μεταξὺ τῶν ὁμάδων Avezzano καὶ Pro Vasto διατάραξε στὶς 16.07 τὸ πέρασμα ἑνὸς UFO πού ἔκανε ὅλα τὰ μάτια νά στραφοῦν ἐπάνω του. Οἱ φίλαθλοι ἀρχισαν νά φωνάζουν ρυθμικά καὶ δυνατὰ «U-FO, U-FO» προσφέροντας στοὺς ἀγνωστους ἐπισκέπτες ἓναν ἀναπάντεχο ἤχηρὸ χαιρετισμὸ· μόνο ὅταν τὸ «ἀντικείμενο» ἐξαφανίστηκε με ζίκ ζάκ σὲ λιγότερο ἀπὸ ἓνα λεπτό τὸ παιχνίδι ξανάρχισε με ἀνανεωμένο ἐνδιαφέρον. Θὰ θυμίσουμε, τέλος, τὸ «ἀνδραγάθημα» τοῦ κρατούμενου Rinaldo Paolin, 21 χρόνων, στὶς φυλακές τοῦ Brindisi, ὑπόδικου, πού τὸ 'σκάσε ἀπὸ τὸ ἀναρρωτήριο ὅπου προσωρινὰ βρισκόταν καὶ σκαρφάλωσε στὴ στέγη τῆς φυλακῆς φωνάζοντας ὅτι «ἤθελε νά δει τὰ UFO»: ἀναμφισβήτητα ἡ πρωτοβουλία, ἀν' ὑποθέσει κανεὶς πὼς ἦταν πέρα γιὰ πέρα εἰλικρινῆς, ἔχει τὴν πρωτοτυπία τῆς, πού λίγο μετριάζεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκκρεμεῖ σὲ βάρος τοῦ νεαροῦ ἀγωγῆ γιὰ ψυχιατρικὴ πραγματογνωμοσύνη.

Μὰ δὲν εἶναι, ὥστόσο, ὅλοι ἀνίσόρροποι ὅσοι ἐπιδιώκουν νά χρησιμοποιήσουν πρὸς ὄφελός τους τὸ κύμα τῆς «UFOμανίας» ἢ, ἀν' προτιμάτε, τῆς ψύχωσης πού γεννήθηκε ἀπὸ αὐτὸν τὸν πληθωρισμὸ UFOϊκῶν παρατηρήσεων. Φυσικά δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἄμεση συνέ-

πεια, ἀλλὰ γιὰ τὸν τρόπο πού ἐκμεταλλεύονται πολλοὶ ἓνα διαδομένο φαινόμενο, πού στὴ χώρα μας πολλαπλασιάστηκε προσωρινά (καί, θὰ προσθέταμε, στὴν κατάλληλη στιγμή) ἀπὸ τὸ κύμα τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων καὶ τὸ θόρυβο πού προκάλεσαν. Σ' ἄλλο κεφάλαιο θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ πλήθος ἐμπορικῆς πρωτοβουλιῆς πού ἀκριβῶς σ' αὐτὴ τὴν ψύχωση βασίζονται. Οἱ βιτρίνες στά μεγάλα ἀγοραστικά κέντρα ἦταν κατάμεστε στὴ διάρκεια τοῦ γιορταστικοῦ 15θήμερου Χριστουγέννων — Καινουργίου χρόνου — ἰδιαίτερα οἱ τομεῖς βιβλίου καὶ παιχνιδιῶν — ἀπὸ φιγούρες ἐξωγήινων καὶ UFO, καὶ εἶναι εὐκόλο νά κάνει κανεὶς τὴν πρόβλεψη, ὅτι θὰ ἐνταθεῖ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς «παραγωγῆς» πού προσφέρεται γιὰ σίγουρη κερδοφόρα ἐκμετάλλευση.

Τὸ θαυμαστὸ, τὸ παράξενο, τὸ ἀγνωστὸ συνυπάρχουν κατὰ πὼς φαίνεται, φυσικά με τίς καθημερινές ἀνάγκες καὶ τίς ἄλλες τρέχουσες ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων, ὅπως πάντα γινόταν, καὶ ἐξακολουθεῖ.

Γῆινα ἢ ἐξωγήινα, γίνονται καὶ τὰ UFO «ἐμπόρευμα συναλλαγῆς» καὶ βάση ἐμπορικῶν σχέσεων, κατὰ δηλ. πού εἶναι πανάρχαια ἱστορία γιὰ κάθε ἐποχὴ καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα. ■

ΓΝΩΜΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

Ο Στέλιος Καλογερόπουλος δεν είναι μόνο ένας λαμπρός καλλιτέχνης, αλλά και ένας ακέραιος χαρακτήρας, μία μορφή καλλιιεργημένη, όπως ακριβώς θα ταίριαζε σ' ένα σύγχρονο άνθρωπο. Ήθοποιός του θεάτρου και της τηλεόρασης με μεγάλες επιτυχίες στο ενεργητικό του, ασχολείται όχι μόνο με το επάγγελμά του αλλά και με χίλια δυο πράγματα. Ένα απ' όλα είναι και η έρευνα θεμάτων που αφορούν το διάστημα. Σέ μία συζήτηση έντελώς καταπιστική (έγινε ανάμεσα σέ δυό παραστάσεις στο θέατρο που έμφανίζεται) μάς είπε πολλά γύρω απ' τό θέμα που απασχολεί όλους μας.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε ότι μπορεί νά υπάρχει ζωή σ' άλλους πλανήτες;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι, σχεδόν είμαι σίγουρος, χωρίς θέβαια νά έχω έντρυφήσει πάρα πολύ πάνω στό θέμα, ότι δέν είναι και τόσο πιθανό νά

μονοπωλούμε μόνο έμεις στή γή τήν ύπαρξη ζωής σ' όλο τό γαλαξιακό σύστημα.

ΕΡΩΤ.: Τι σάς κάνει νά τό πιστεύετε;

ΑΠΑΝΤ.: Πρώτα πρώτα πιστεύω στήν ύπαρξη του Θεού. Δέν πιστεύω στήν έπιστημονική ανάλυση των φυσικών φαινομένων. Πιστεύω αυτό που είπα και πριν, δέν έχει μόνο ή γή τήν αποκλειστικότητα στήν έκφραση ζωής.

Όταν αναλογίζομαι ότι υπάρχουν χιλιάδες γαλαξιακά συστήματα (πού μπορεί νά είναι εκατομμύρια), είναι άραγε δυνατόν ο Θεός νά έδωσε ζωή μόνο στή γή κι όχι και σ' άλλους πλανήτες; Λογικά απίθανο. Υπάρχει ή πιθανότητα νά υπάρχει ζωή! Όπως δημιουργήθηκε ζωή στή γή, ανάλογα θά υπάρχουν κι άλλες μορφές ζωής σέ άλλους πλανήτες.

ΕΡΩΤ.: Ποιά είναι ή γνώμη σας για πιθανές έπισκέψεις έξωγήνινων στή γή;

ΑΠΑΝΤ.: Με τά δεδομένα που έχουν δημοσιευτεί, τά διάφορα συμβάντα στήν Ελλάδα και αλλού, τίς έρευνες που δημοσίευσε σέ διθλία ο Νταίνικεν και άλλοι, πιστεύω ότι ήδη υπάρχουν έπαφές με έξωγήνινους όχι μόνο τώρα αλλά και στήν αρχαιότητα. Όπως άλλωστε δείχνουν και τά σημάδια στό έδαφος του Περού, σέ κάποιο όροπέδιο νομίζω, υπάρχουν δρόμοι που δέν οδηγούν πουθενά. Τά αρχαία κείμενα δέν αναφέρουν τίποτα για πιθανούς οικισμούς στήν περιοχή, ούτε τά αρχαιολογικά εύρηματα έδωσαν τίποτα σχέδια παλιάς πόλης. Όπότε πρέπει νά ήταν σημάδια που θά βοηθούσαν «αεροπλάνα» (ίσως) ή άλλου είδους πτητικές μηχανές στό νά προσγειωθούν στό μέρη αυτά. Υπάρχουν ακόμα εύρηματα στό νησί του Πάσχα, τά τερά-

στια κεφάλια που δίνουν στοιχεία αδιάσειστα που δεν μπορούν να μεταφερθούν από ανθρώπινη ενέργεια. Άκόμα, όπως κι έσείς γράψατε στο περιοδικό σας, υπάρχουν και στην κοιλάδα της Νάζκα, που διευκολύνουν την προσγειώση ιπτάμενων μηχανών ή «αεροπλάνων». Ή ακόμα ο αστροναύτης του τάφου στον ποταμό Γκλένελγκ στην Αυστραλία με το φωτοστέφανο, που μπορεί να είναι βέβαια και διαφανές γυάλινο σκέπασμα ή η αύρα του ανθρωποειδούς.

ΕΡΩΤ.: Συνδέετε, δηλαδή, την παραψυχολογία με τους έξωγήινους;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι. Παρόλο που έχω ασχοληθεί με την παραψυχολογία, δεν μπορώ να τη συνδέσω με τις εμφανίσεις των UFO. Θέλω να πιστεύω ότι είναι άλλος ο χώρος της

παραψυχολογίας και άλλος των έξωγήινων.

ΕΡΩΤ.: Πολλοί, πιστεύοντας στη μετενσάρκωση, υποστηρίζουν ότι οι ψυχές ξανάρχονται για μία επικοινωνία.

ΑΠΑΝΤ.: Πιστεύω στη μετενσάρκωση, αλλά δε τη συνδέω με τα UFO. Δεν νομίζω ότι είναι ένα στοιχείο σχετικό με τη μετενσάρκωση.

ΕΡΩΤ.: Τι έχετε σκεφτεί για τις επισκέψεις των έξωγήινων. Τι μπορεί να θέλουν στη γη, τι ψάχνουν να βρουν, θέλουν να μάς γνωρίσουν;

ΑΠΑΝΤ.: Μπορώ να πιστέψω, ότι θέλουν να μελετήσουν περισσότερα. Αλλά αυτό καταρρίπτεται, εφόσον υπάρχει μία επαφή εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Νομίζω ότι τό

έπιπεδο της έρευνάς τους δεν θα είναι απλώς περιορισμένο στην έρευνα αυτή τη στιγμή, αλλά ίσως και να κινούν όρισμένα νήματα άγνωστα σε μάς σήμερα.

ΕΡΩΤ.: Τι έννοείτε;

ΑΠΑΝΤ.: Δεν μπορώ να το προσδιορίσω ακριβώς. Μπορεί αυτά τα νήματα να είναι από τις εξελίξεις τις οικονομικοπολιτικές, τις κοινωνικές μέχρι το πώς ξυπνάμε το πρωί και πώς κοιμόμαστε το βράδυ.

ΕΡΩΤ.: Έχετε δει καμιά ταινία σχετική με τα UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι, τις «Στενές Έπαφές Τρίτου Τύπου» και τον «Πόλεμο των Άστρων».

ΕΡΩΤ.: Αν βλέπατε κάποιο ιπτάμενο αντικείμενο να κατεβαίνει ξαφνικά μπροστά σας, τι θα κάνατε;

ΑΠΑΝΤ.: Θα σοκαριζόμουν! Θα τὰ 'χανα! Θα υπερίσχυε πάντως η τόλμη μου και θα προσπαθούσα να τὸ δώ πιὸ ἐξονυχιστικά για να 'ρθω σε μία επαφή μαζί τους.

ΕΡΩΤ.: Πώς θα κάνατε αυτή την επαφή; Τὸ 'χετε σκεφτεί;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι, με τὰ δεδομένα που θὰ παρουσιαζόντουσαν ἐκείνη τὴ στιγμή θὰ ἀντιδρούσα ἀνάλογα. Ἄν μου ἔκαναν νοήματα, θὰ ἔκανα νοήματα ἢ ἂν μου χαίδευαν τὸ κεφάλι θὰ τοὺς τὸ χαίδευα κι ἐγώ. Κάπως ἔτσι θὰ προσπαθούσα νὰ βρῶ ἓνα τρόπο ἐπικοινωνίας.

ΕΡΩΤ.: Ἄν σὰς εἶχαν ἐπιλέξει για μιὰ ἀποστολὴ σ' ἄλλο πλανήτη θὰ πηγαίνατε μαζί με ἄλλους ἀστροναύτες;

ΑΠΑΝΤ.: Θὰ πηγαίνα! Με μιὰ μόνο προϋπόθεση, νὰ μπορούσαν νὰ μου ἐγγυηθουν ὅτι δὲν θὰ ζαλιστῶ, γιατί ζαλιζομαι πολὺ εὐκόλα!!!! ■

Φ αίνεται ότι η προσεγμένη παιδεία και η καλλιτεχνική ώριμότητα είναι οι δυο σωστοί δρόμοι που οδηγούν έναν άνθρωπο στη σωστή αντιμετώπιση των συνανθρώπων του. Και τὰ ἀναφέρω όλα αυτά γιατί πού έκανε τρομερή εντύπωση ο τρόπος πού μάς δέχτηκαν έμένα και τή γυναίκα μου Άλέκα, στην οποία όφειλονται οι φωτογραφίες των συνεντεύξεων αυτών. — ο Γιώργος Τζώρτζης και η Τόνια Καζιάνη.

Μέσα σέ μία πολύ φιλική ατμόσφαιρα οι δυο αυτοί, κυριολεκτικά ζεστοί, άνθρωποι, μάς είπαν τή γνώμη τους γιά τó θέμα πού άπασχολεί όλους μας, γιά τὰ άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα και όλα όσα συμβαίνουν γύρω άπ' αυτά. Βέβαια, ο χρόνος ήταν περιορισμένος, γιατί η συζήτηση έγινε μεταξύ δύο παραστάσεων στό θέατρο πού εμφανίζονται αλλά τó σωτήριο μέσο, τó μαγνητόφωνο, έδωσε τή λύση γιά μία ενδιαφέρουσα συζήτηση.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε ότι υπάρχει ζωή κι άλλού στό σύμπαν;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Με άπόλυτη βεβαιότητα δέν μπορεί νά τó πεί κανείς αλλά δέν πιστεύω ότι η νή είναι τó προνομιούχο άστέρι τού σύμπαντος πού έχει ζωή. Θά 'λεγα,

χωρίς νά είναι τραηγμένο άπ' τὰ μαλλιά, ότι πιστεύω πώς υπάρχει ζωή σ' άλλους πλανήτες.

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Ναι, πιστεύω άπόλυτα ότι υπάρχει ζωή σ' άλλους πλανήτες, όχι μόνο στή γή.

ΕΡΩΤ.: Ξέρετε τίποτα γιά τó φαινόμενο των UFO;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Έχω άκούσει κι έχω διαβάσει πάρα πολλά πράγματα. Υπάρχουν αυτόπτες μάρτυρες, φωτογραφίες.

ΕΡΩΤ.: Νομίζετε ότι είναι κατασκευάσματα των ανθρώπων πού τὰ είδαν;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Όχι, δέν νομίζω ότι είναι κατασκευάσματα. Πιστεύω ότι είναι κάτι τó πιθανό, έφόσον πιστεύουμε ότι υπάρχει ζωή κι άλλού.

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Άν πάμε λίγο πιο πίσω στην ιστορία τού πλανήτη Γή και δούμε τους τεράστιους πολιτισμούς πού έχουν χαθεί, όπως των Άζτέκων και άλλων, αυτό μάς βάζει σέ μία ύποψια. Γιατί νά μην υπάρχουν κι άλλοι πολιτισμοί οι όποιοι νά είναι έξισου πολιτισμένοι ή πιο προηγμένοι τεχνολογικά άπό μάς;

Μιλάω βέβαια γιά ένα πολιτισμό τεχνολογικό κι όχι πολιτισμό προηγμένο άπό άποψη ποίησης, λογοτεχνίας, έργων τέχνης κλπ. Έχοντας λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι, τὰ πλάσματα — άν θέλετε — έναν προηγμένο τεχνολογικά πολιτισμό, μπορεί νά έχουν κατορθώσει νά φτιάξουν τὰ σκάφη τους, τὰ διαστημόπλοιά τους — όπως έμεις στείλαμε στην Άφροδίτη — και νά μάς έπισκέπτονται. Δηλαδή δέν τó βρίσκω άπίθανο αυτό τó γεγονός, τó θεωρώ πολύ πιθανό, γιατί όχι; Βέβαια θά είναι μία μεγάλη έκπληξη αυτό!!!!

ΕΡΩΤ.: Έχετε δει ποτέ κανένα UFO;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Όχι, δέν έχω δει ποτέ μου. Μόνο σέ φιλικές μας συντροφίες, και εγώ και η Τόνια έχουμε δει σλάιντς πραγματικών UFO, πού έχουν έμφανιστεί στό έξωτερικό. Προσωπική έμπειρία δέν είχα ποτέ μου μέχρι στιγμής.

ΕΡΩΤ.: Τι θά κάνετε άν έμφανιστεί ξαφνικά μπροστά σας;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Ά! τώρα αυτό είναι ένα πρόβλημα. Βεβαίως εύχεται κανείς νά τó δει, αλλά συγχρόνως απέυχεται και νά τó δει.

ΕΡΩΤ.: Φοβάστε;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Δεν είναι θέμα φόβου. Ο φόβος είναι μια πολύ ωραία υπόθεση για τον άνθρωπο, αλλά δεν ξέρω πώς θα είναι αυτό το «πράγμα». Τέλος πάντων, ας έρθει και τότε θλέσουμε.

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Θα είναι φαντάζομαι ένα πολύ ωραίο συναίσθημα και περίεργο!

ΕΡΩΤ.: Έσείς τι θα κάνατε;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Δεν ξέρω πραγματικά τι θα έκανα. Νομίζω ότι δεν είναι αντίδραση που μπορεί κανείς να την υπολογίσει από πριν. Ανάλογα με τις συνθήκες της στιγμής. Θα ήταν πάντως μια φοβερή έμπερια.

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Μπορεί να συνεννοηθούμε με νοήματα ή με ότιδήποτε άλλο.

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Αν βέβαια οι προθέσεις τους είναι φιλικές.

ΕΡΩΤ.: Έχετε δει ταινίες με θέμα τα UFO;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Στόν κινηματογράφο όχι, μόνο στην τηλεόραση

την αμερικανική σειρά «Επιχείρηση UFO».

ΕΡΩΤ.: Τι εντύπωση σας κάνει αυτή η σειρά;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Πιστεύω στις καταγραφές των ανθρώπων, αλλά δεν πιστεύω στο χάπυ-έντ το αμερικανικό, ότι όλα αυτά δηλαδή προέρχονται από μαγνητικά ρευστά και μαγνητικού πεδίου αποτελέσματα. Είναι νομίζω μία διάθεση και πρόθεση να καθυστερήσουν την κοινή γνώμη ότι δεν συμβαίνει τίποτα, εμείς κρατούμε τα πάντα γερά, κοιμηθείτε ήσυχoi Αμερικάνοι.

ΕΡΩΤ.: Έπειδή στην αρχή της κουθέντας μάς μιλήσατε για την αρχαιότητα, τι άλλο έχετε να μου πείτε;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Δεν έχω κάνει θέβαια προσωπικές μελέτες, αλλά έχοντας διαβάσει βιβλία όρισμένων που έκαναν έρευνες και μελέτες στα θέματα αυτά θα μπορούσε να πει κανείς γιατί όχι να μην έχουν εμφανιστεί κατά την αρχαιότητα εξωγήινοι; Η καταγραφή ότι έχουν εμφανιστεί, τό ότι έχουν ανακαλυφτεί τοιχογραφίες, βραχογραφίες που αναπαριστούν ανθρώπους με σκάφανδρα, αεροδρόμια που

δεν είναι κοινής προσγείωσης αεροπλάνων ή κάποιων άλλων ιπτάμενων αντικειμένων, μάς φέρνει στο συμπέρασμα: γιατί όχι να μην υπήρχαν και τότε;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Μπορεί τό συμπέρασμα να είναι αυθαίρετο, αλλά είναι μία έκδοχή που μπορούμε να παραδεχτούμε.

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Και θα μπορούσαν κι αυτοί οι άνθρωποι, φτάνοντας σέ μία τελειότητα, να καταστράφηκαν και να ξαναδημιουργήθηκαν και να υπάρχει όλος αυτός ο κύκλος ζωής, που υπάρχει σέ μάς. Όπως υπάρχει εδώ έτσι θα υπάρχει κι αλλού, γιατί ό άνθρωπος φτάνει σ' ένα σημείο τελειότητας και αυτοκαταστρέφεται για να ξαναρχίσει πάλι από τό μηδέν.

ΕΡΩΤ.: Πολλοί συνδέουν την εμφάνιση ιπτάμενων αντικειμένων και εξωγήινων με την παραψυχολογία. Έσείς τι λέτε;

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Νομίζω ότι ίσως δεν πρέπει να έχουν σχέση, γιατί αν κάποια ψυχή θέλει να ξαναγυρίσει πάλι στη γή γιατί να μην ενσάρκωθεί για άλλη μία φορά; Μού έλεγε κάποιος φίλος πρό ήμερών ότι κατασκευάστηκε μία μηχανή ή

Ερ.Ε.Ν.Ζω
όποια καταγράφει εικόνες 800-1000 χρόνων πριν. Αν παραδεχτούμε ότι οι εικόνες των ψυχών ταξιθεύουν μέσω των μαγνητικών κυμάτων, γιατί να μην ενσαρκωθούν στη γή;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Νομίζω ότι θα ήταν λογικά πιο απλό να ενσαρκωθούν παρά να ταξιθεύουν με μηχανικά μέσα.

ΕΡΩΤ.: Ποιά νομίζετε ότι θα 'πρεπε να είναι η στάση του επιστημονικού κόσμου και των αρχών όσον αφορά την εμφάνιση ιπτάμενων αντικειμένων;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Νομίζω ότι πρέπει να τó αντιμετώπισουν μ' ένα δέος και πρέπει να σεβαστούν κι όχι να προσπαθήσουν να ρίξουν στάχτη στα μάτια του κόσμου. Βέβαια έχουμε και τó θρησκευτικό θέμα, τó όποιο μάς αναγκάζει να περιοριστούμε, γιατί φαντάζομαι ότι θα υπάρξει μιά τεράστια ανατροπή όσον αφορά τά θέματα τής θρησκείας. Θα δημιουργηθεί ένα χάος. Κι ίσως είναι κι αυτός ο λόγος πού καλύπτεται κι αποσιωπάται τó θέμα των UFO. Βέβαια ή επιστημονική κάστα των ανθρώπων θα πρέπει να ασχοληθεί, όπως είπα και πριν, με τή δέουσα σεβαστότητα, όπως όποτε οι ειδικοί επιστήμονες, γιατί έμεις οι υπόλοιποι τι θα μπορούσαμε να κάνουμε; Ειδικά έμεις οι καλλιτέχνης ίσως να δίνουμε μιά παράσταση στους έξωγήινους, για να δούμε και τις αντιδράσεις τους. Θα ήταν πολύ ωραίο· σκεφτείτε τι θέατρο θα έχουν, αν έχουν. Κι αν έχουν και είναι τόσο προηγμένοι, πόσο ωφέλιμο θα είναι για μάς.

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Τι ωραίος πολιτισμός! Αν είναι προηγμένοι και πολιτιστικά, εκτός των άλλων, θα είχαμε και καλλιτεχνικές ανταλλαγές!

ΕΡΩΤ.: Τι νομίζετε ότι μπορεί να προκύψει από μιά έπαφή με έξωγήινους πολιτισμούς;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Αν δεχτούμε ότι είναι προηγμένοι περισσότερο από μάς θα πρέπει να έλπίσουμε ό,τι καλό.

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ Όπως όποτε θα αποφέρει αποτελέσματα καταπληκτικά από μιά τέτοια διασταύρωση.

ΕΡΩΤ.: Αν σάς έκαναν μιά πρόταση: Να εισάστε ένα από τά μέλη μιάς αποστολής σ' ένα διαστημικό ταξίδι, θα πηγαίνατε;

Τ. ΚΑΖΙΑΝΗ: Με αίφνιδιάζετε!... Μάλλον Όχι!

Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Ίσως, για να φανώ ήρωας ή θαρραλέος, θα μπορούσα να απαντήσω ΝΑΙ. Άλλά πρόσφατα είχα μιά τρομερή έμπειρία. Γνώρισα δυό αστροναύτες και πράγματικά τούς λυπήθηκε ή ψυχή μου. Νόμισα ότι ήταν σαν φυτά. Φαντάζομαι ότι για να πάει κανείς σε μιά τέτοια αποστολή θα πρέπει να υποστεί μιά όρισμένη εκπαίδευση. Αν μου προτείνουν να πάω όπως είμαι τώρα, πολύ εύχαρίστως, αλλά να υποστώ όλη αυτή τήν εκπαίδευση, όχι ποτέ!!!!

ΕΡΩΤ.: Τι θα λέγατε σ' αυτούς πού αντιδρούν;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Γ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ: Θα 'λεγα ότι δεν πρέπει να αντιδρά κανείς χωρίς να γνωρίζει. Αντιδρώ σημαίνει γνωρίζω ή απορρίπτω. Δεν μπορεί λοιπόν να αντιδράσει κανείς αν δεν ξέρει. Δεν είμαι υπέρ τής θεωρίας επί των «τύπων των ήλων», αλλά καλό είναι πιά τώρα, πού τά επιστημονικά δεδομένα τής εποχής μάς είναι τέτοια, να μη διατηρούμε αυταπάτες ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες. Γιατί αν μάς έλεγαν πριν από εκατό χρόνια ότι θα πατήσει κάποιος Άρμστρονγκ στο φεγγάρι, θα λέγαμε ότι είναι τρελός. Προτείνω, λοιπόν να μην απορρίπτουν τίποτα πριν καν αποδειχτεί αν είναι όντως ύπαρκτά ή μη ύπαρκτά όλα αυτά πού συμβαίνουν με τά UFO. Έλπίζω και εύχομαι οι προσπάθειες των ανθρώπων πού ασχολούνται με τήν έρευνα νύρω από τά UFO να έχουν καρποφορα αποτελέσματα για τó καλό όλων μας. ■

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Η επιστροφή των μαυροντυμένων άνθρώπων

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ηταν μόλις περασμένες τρεις το πρωί, και το σπίτι στο Σέντερβιλ του Βανκούβερ, ήταν σκοτεινό και σιωπηλό. Ξαφνικά, ο Στήβ Μπόνναμαν ξύπνησε ξεφωνίζοντας.

Ο Μπόνναμαν πήδηξε απ' το κρεβάτι μπερδεμένος ακόμα μέσα στα σεντόνια, αφήνοντας ένα διαπεραστικό ξεφωνητό που αντήχησε σ' ολόκληρο το σπίτι. Η γυναίκα του ή Νάνσυ, σηκώθηκε για να δει τον 29χρονο πωλητή να τρέμει βίαια, χώνοντας τρομοκρατημένος τα νύχια του μέσα στο στρώμα και σφίγγοντας τα δόντια του, ενώ ο ιδρώτας έτρεχε σ' όλο του το πρόσωπο.

Αυτό κράτησε μονάχα μερικά δευτερόλεπτα. Μετά ο Στήβ έδειξε να ήρεμει. Απλώσε τα χέρια για να αγκαλιάσει τη γυναίκα του κι έκρυψε το πρόσωπό του μέσα στα μαλλιά της.

«Πάλι:» ρώτησε η Νάνσυ.

«Έντάξει, ήσυχασε. Δεν είναι τίποτα σπουδαίο».

«Στήβ, πρέπει να δεις έναν γιατρό. Αυτό συμβαίνει συνέχεια. Κατί δεν πρέπει να πηγαίνει καλά».

«Είναι πού...» Η φωνή του έσπασε. «Είναι πού, νά, εξακολουθώ να βλέπω στόν ύπνο μου εκείνο το UFO. Στην πραγματικότητα, δεν είμαι φοβισμένος. Απλώς περπατώ, και το UFO πετάει από πίσω μου, σάν για να περάσει πάνω απ' το κεφάλι μου, κι ύστερα, τελείως ξαφνικά, αρχίζει να γίνεται όλο και μεγαλύτερο. Λάμπει τόσο πού αναγκάζομαι να κλείσω τα μάτια μου, κι ύστερα γίνεται μιά τεράστια εκτυφλωτική αστραπή από φώς πού κάνει όλα τ' άλλα να σβήσουν».

Ο Στήβ Μπόνναμαν (κατά παράκλησή του, κράτησε μυστικό το πραγματικό του όνομα) είχε παρατηρήσει στις 2 Μαΐου του 1973 έναν ιπτάμενο δίσκο, την ώρα πού οδηγούσε το ήμιφορτηγό του σ' ένα έρημο σημείο της Λεωφόρου Ρήστον ή της Δημόσιας Οδού 602, ενός έσοχικού δρόμου με πολλές στροφές, πού απέχει λιγα μονάχα μίλια από το Αεροδρόμιο Dulles της Ουάσινγκτον, D.C. Ένα παλλόμενο αντικείμενο, με χρώμα κόκκινο-πορτοκαλί και με το παραδοσιακό δισκοειδές σχήμα είχε αρχίσει να «παρακολουθεί» το φορτηγό του Στήβ από χαμηλό ύψος, και μόλις σταμάτησε για να το κοιτάξει, πέρασε πάνω απ' το κεφάλι του. Το αντικείμενο έγινε αντίληπτό λίγο αργότερα από δύο στρατιώτες, ο ένας απ' τους οποίους ανέφερε ότι: «Δέν υπάρχει καμιά άμφιβολία πώς δέν πρόκειται γι' αε-

ροπλάνο. Πετούσε εξαιρετικά χαμηλά και υπερβολικά γρήγορα, κι έκανε απότομες στροφές, με κλίση 90 μοιρών».

Εκείνη την εποχή ο Στήβ δέν έδωσε και πολλή σημασία σ' αυτή την εμφάνιση. Ήταν έτοιμος ακόμα και να πιστέψει, όπως πολλοί Αμερικανοί, πώς το UFO ήταν ένας επισκέπτης από το διάστημα. Σκέφτηκε λοιπόν πώς αυτό δέν ήταν και τόσο σπουδαίο. Δέν είχε φοβηθεί ιδιαίτερα και θεωρούσε αυτό πού είχε δει απλώς σάν κάτι το περίεργο, κάτι για το οποίο θά μπορούσε να μιλήσει στους φίλους του.

Αυτό έγινε προτού αρχίσουν οι εφιάλτες. Δέν ήξερε ακόμα πώς ή δοκιμασία του μόλις αρχίζει, και πώς μετά από μιά εμφάνιση συνδυαίναν στους μάρτυρες παράξενα κι άνησυχητικά πράγματα.

Όπως και χιλιάδες άλλοι Αμερικανοί πού τους έχουν κυνηγήσει UFO, από τότε πού ο πιλότος Κένεθ Άρνολντ επινόησε τόν όρο «ιπτάμενος δίσκος» για να περιγράψει τα αντικείμενα πού είχε παρατηρήσει στις 24 Ιουνίου του 1947, ο Στήβ Μπόνναμαν πρόκειται να μάθει πώς μιά μυστηριώδης συνάντηση με το άγνωστο δέν αποτελεί παρά την αρχή, κι όχι την πραγματική φύση, μιάς δοκιμασίας. Οι άνθρωποι πού έχουν δει UFO υποφέρουν σέ εξαιρετικά ύψηλο ποσοστό από νευρικούς κλονισμούς, χάνουν συχνά τη δουλειά, τους φίλους και την οικογένειά τους, και καμιά φορά φτάνουν στόν αλκοολισμό, ακόμα και μέχρι την αυτοκτονία — για να μὴν αναφέρουμε την ταλαιπωρία πού υφίστανται απ' τους αλλόκοτους «Μαυροντυμένους Άνθρώπους», πού αναστατώνουν τη ζωή τους επανειλημμένα και αδιάκοπα. Όπως έθεσε τό ζήτημα κι ένας ψυχίατρος από την Ουάσινγκτον, D.C. «Τό να δει κανείς κάτι, πού πιθανόν να είναι ένα έχθρικό διαστήμοπλοιο από άλλον πλανήτη, δέν αποτελεί ούτε καν τό μισό πρόβλημα. Τό πραγματικό πρόβλημα είναι οι συνέπειες...»

Στην περίπτωση του Στήβ Μπόνναμαν, ή συνάντηση με τό UFO ήταν σύντομη και απομακρυσμένη, και τό μόνο της αποτέλεσμα είναι ένας επαναλαμβανόμενος εφιάλτης πού γίνεται βαθμιαία όλο και πιο τρομακτικός, παρόλο πού ή συνάντηση αυτή καθαυτή δέν τόν είχε τρομάξει καθόλου. Μιά σύζυγος με κατανόηση, οι επισκέψεις του σ' έναν ειδικό επί της συμπεριφοράς και, κάπου κάπου, κανένα

ήρεμιστικό, έχουν φέρει τόν Στήβ σέ σημείο όπου πιστεύει πώς σύντομα ο εφιάλτης θά ανήκει πιά στο παρελθόν. Παρόλο πού πιστεύει πώς ο επανερχόμενος εφιάλτης του προκλήθηκε από «κάποιαν υπερφυσική δύναμη», νομίζει πώς μπορεί να τόν ξεπεράσει.

Ο Στήβ Μπόνναμαν είναι τυχερός. Άλλοι μάρτυρες συναντήσεων με UFO έχουν ταλαιπωρηθεί και κυνηγηθεί απ' τους συνανθρώπους τους και βασανίστηκαν απ' τους «Μαυροντυμένους Άνθρώπους», πού δέν φαίνονται καν να είναι άνθρωποι. Οι συνέπειες μιάς συνάντησης με UFO μπορούν να αποδειχτούν καταστρεπτικές για τους μάρτυρες πού είδαν από κοντά τα μυστηριώδη αυτά αντικείμενα πού διασχίζουν τους ούρανοους μας. Οι σοβαροί ερευνητές των UFO πιστεύουν πώς κάποια άγνωστη δύναμη προσκολλάται σ' αυτούς τους ανθρώπους, τους ακολουθεί, και γίνεται μιά μακροπρόθεσμη κατάσταση για τη ζωή τους.

Οι Μαυροντυμένοι Άνθρωποι — αυτά τα αλλόκοτα πλάσματα με τα μαύρα ρούχα πού παρουσιάζονται ξαφνικά εβδομάδες ή ακόμα και μήνες μετά, για να βασανίσουν τους μάρτυρες — αποτελούν μονάχα ένα μέρος της όλης υπόθεσης. Γεγονότα πού με πρώτη ματιά φαίνονται να έχουν μιά λογική εξήγηση, παίρνουν μιά θανάσιμη μορφή πού μάς επιτρέπει μονάχα ένα συμπέρασμα: όποιος τυχαίνει να συναντήσει UFO αντιμετωπίζει την πιθανότητα να υποφέρει για όλη την υπόλοιπη ζωή του. Και ο λόγος αποτελεί ένα μέρος μονάχα του μυστηρίου των UFO.

«Θά μπορούσε να πει κανείς πώς οι άνθρωποι αυτοί είναι "σημαδεδμένοι"». Λέει ο Δρ Γκόρντον Έβερρετ, όρθοπεδικός απ' την Ουάσινγκτον, D.C., πού μελετάει τα UFO από χόμπυ. «Γνωρίζετε τόν τρόπο πού οι επιστήμονες δένουν στο πόδι της χήνας μικροσκοπικές συσκευές πού τους επιτρέπει να παρακολουθήσουν τις μεταναστευτικές της συνήθειες; Πιστεύουμε λοιπόν πώς κατά κάποιον τρόπο τα πληρώματα των UFO προσκολλούν στους ανθρώπους με τους οποίους έρχονται σ' επαφή κάποιου είδους συσκευή, αν πρόκειται πραγματικά για κάτι τέτοιο. Αυτή είναι και ή αιτία πού συμβαίνουν σ' αυτούς τους δύστυχους ανθρώπους τόσα φοβερά περιστατικά».

Τό Σεπτέμβριο του 1970, μερικοί οικοδόμοι πού βρίσκονταν σέ μιά απομακρυσμένη περιοχή της Βά-

σης Λάκλαντ της Πολεμικής Αεροπορίας, κοντά στο Σάν Αντόνιο του Τέξας, είδαν έναν σχηματισμό σε σχήμα V από φωτεινά αντικείμενα, που έκαναν κύκλους από πάνω τους μέσα στον βραδινό ουρανό.

Τα UFO ήταν πέντε συνολικά, κι έμειναν σε σχηματισμό, εκτελώντας ταυτόχρονα μία σειρά απότομων και βίαιων ελιγμών, επί 40 λεπτά. Παρόλο που δεκάδες άτομα στην περιοχή είδαν κι αυτά τα UFO μονάχα οι τρεις εργάτες τα είδαν από κοντά. Κατάλαβαν πως τα αντικείμενα είχαν περίπου το μέγεθος ενός αυτοκινήτου, ένα πατηκωμένο σχήμα που έμοιαζε με «βότσαλο», με έγκοπες στο κάτω μέρος τους, που θα μπορούσαν να είναι μ' έξοδοι προώσεως. Από τους τρεις ανθρώπους που παρακολούθησαν αυτή την αεροπορική επίδειξη των πιθανών εξωγήινων επισκεπτών, οι δύο είναι τώρα νεκροί — πρόωρα. Ο ένας σκοτώθηκε τον ίδιο εκείνο χρόνο σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ο άλλος, που δεν είχε φτάσει ακόμα τα 30, υπέκυψε σε μίαν αρρώστια που επέφερε το τέλος, στις αρχές του 1976.

Απλή σύμπτωση:

Ο μοναδικός «επιζήσας» από κείνη τη συνάντηση με UFO συμφώνησε να κάνει γνωστή την εμπειρία του, με την προϋπόθεση γι' άλλη μία φορά ότι δεν θα δοθεί στη δημοσιότητα το πραγματικό του όνομα. Άς τον πούμε εδώ Τόμ Ουίλλς.

Ο Τόμ Ουίλλς, 29 χρόνων, συνδικαλιστής και έρχιεργάτης στις οικόδομες, ζει με τη γυναίκα του, Τζήν, και τα διδύμα κοριτσάκια τους σ' ένα σπίτι στο προάστιο Villaroel του Σάν Αντόνιο. Από την εποχή εκείνης της συνάντησης με τα UFO άρχισαν να συμβαίνουν στο σπιτικό των Ουίλλς αλλόκοτα πράγματα — μερικά από τα οποία δεν επιδέχονται οποιαδήποτε εξήγηση. Και τρεις φορές από την εποχή του περιστατικού, ο Τόμ ή η γυναίκα του είχαν επισκεψείς απ' τους Μαυροντυμένους Άνθρώπους.

«Η πρώτη επίσκεψη έγινε δυό εβδομάδες μετά τη συνάντησή μου με τα UFO», λέει ο Τόμ. «Εγώ δεν ήμουν στο σπίτι. Ήταν μεσημέρι και η Τζήν μογιότιζε τους τοίχους της τραπεζαρίας μας, όταν χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Της είχα πει να προσέχει όταν έρχονταν επισκέπτες, αλλά η Τζήν άνοιξε ά-

πλώς την πόρτα».

Από κεί, συνέχισε την ιστορία ή Τζήν Ουίλλς, μία μικροσκοπική ξανθιά. «Στη βεράντα βρίσκονταν δυό άντρες, χωμένοι και οι δυό μέσα σε μαύρα παλτά, παρόλο που ήταν μία ζεστή φθινοπωρινή μέρα. Έμοιαζαν πολύ κοντοί και τρομερά αδύνατοι, και τα πρόσωπά τους ήταν χλωμά και αρρωστιάρικα, σχεδόν γκριζα. Είχα την εντύπωση πως ήταν ξένοι παρόλο που δεν θα μπορούσα να πω ποιάς εθνικότητας. Φαίνονταν καμπουριασμένοι σά να βρίσκονταν κάτω από κάποιο μεγάλο βάρος». Ούτε καν πέρασε από το μυαλό της πως μπορεί οι επισκέπτες της να αντιμετωπίζουν δυσκολία στο να σταθούν μέσα στο «βαρύ» πεδίο βαρύτητας της Γης.

«Ο ένας τους με ρώτησε τ' όνομά μου. Εγώ δεν το 'δωσα. Είπα πως, μία και δεν τους ήξερα, θα πρέπει να 'καναν λάθος στο σπίτι. Μετά ο άλλος ρώτησε αν ήμουν ή Κα Ουίλλς κι εγώ απάντησα πως ναι, αυτή ήμουν».

Οι δυό άντρες επέμεναν να τους καλέσει μέσα για να συζητήσουμε ένα «θέμα μεγάλης σπουδαιότητας». Η Τζήν Ουίλλς αρνήθηκε. Τους ζήτησε να ξαναπεράσουν αργότερα, όταν θα γύριζε στο σπίτι ο άντρας της.

Τότε ο ένας απ' τους δυό, που ήταν φανερό πως ήταν ο άρχηγός, τή ρώτησε αν ο άντρας της είχε δει τελευταία στον ουρανό τίποτα ασυνήθιστο. Η όμιλία του ήταν βραχνή και κάπως μπερδευμένη. Η Τζήν θυμήθηκε το περιστατικό με τα UFO, και ξαφνικά ένιωσε φοβισμένη.

Μετά ο άρχηγός την προειδοποίησε να είναι προσεχτική. Παρόλο που έδειχνε να δυσκολεύεται να μίλησει, ο τόνος του δεν ήταν εχθρικός. «Πρέπει να προειδοποιήσετε τον άντρα σας να μη βγάλει βιαστικά συμπεράσματα απ' αυτά που είδε».

Υστερα γύρισαν και έφυγαν, και η Τζήν τους είδε για τελευταία φορά να κατεβαίνουν το δρόμο. Ήταν βαθιά παραγμένη, αλλά δεν θέλησε να κάνει τον Τόμ να ανησυχήσει, και γι' αρκετές μέρες κράτησε μυστικό αυτό το περιστατικό.

Μερικές μέρες αργότερα, ο Τόμ κι η Τζήν βρίσκονταν στο σπίτι τους μόνοι, όταν η τηλεόρασή τους άναψε τελείως μονάχη της κι άρχισε να αναβοσβήνει — αφήνοντας συγχρόνως κι ένα παράξενο βουητό. Αυτό κράτησε γύρω στα 10 λεπτά. Τρομοκρατημένη, η Τζήν

έβαλε τα κλάμματα και διηγήθηκε το περιστατικό της απροσδόκητης επίσκεψης των δυό εκείνων παράξενων ανθρώπων, ενώ ο Τόμ τηλεφωνούσε θυμωμένος σ' έναν ηλεκτρολόγο — που αργότερα δεν βρήκε να έχει χαλάσει τίποτα.

Ένα μήνα αργότερα, ο ένας απ' τους Μαυροντυμένους Άνθρώπους ξαναγύρισε. Ήταν Σάββατο. Η Τζήν βρισκόταν στην κουζίνα και κοιτάγε απ' το παράθυρο. Ο Τόμ διόρθωνε κάτι στην είσοδο του γκαράζ του όταν από μία παρκαρισμένη Σεβρολέτ Νόβα βγήκε μία κοντή λεπτή μορφή με αδιάβροχο και άρχισε να πηγαίνει προς αυτόν. Αργότερα η Τζήν είπε πως δεν ήταν κανένας από κείνους τους δυό που την είχαν επισκεφτεί την πρώτη φορά.

«Μού φάνηκε αδύνατος και άρρωστος», είπε ο Τόμ. «Αλλά στην αρχή υπέθεσα πως ήταν κανένας περαστικός που ζητούσε κάποια πληροφορία. Έσκυψε από πάνω μου και με ρώτησε τι έκανα. Εγώ κάτι μουρμούρισα για έπισκευές του σπιτιού. Μετά άπλωσε το χέρι του και με άγγιξε, αλλά το 'κανε αυτό κρατώντας το χέρι κρυμμένο κάτω απ' το μανίκι του. Δεν μου είπε παρά μία λέξη, "Πρόσεχε". Μετά γύρισε, μπήκε στο αυτοκίνητό του κι έφυγε».

Ο Τόμ όρκίζεται πως λίγες μέρες αργότερα είδε τον ίδιο άνθρωπο να τον παρακολουθεί σ' έναν δρόμο του Σάν Αντόνιο.

«Άρχισε να με πιάνει ένα σύγκρου που δεν έλεγε να μ' αφήσει. Έξαιτίας του, άρχισα να παρατηρώ παράξενα πράγματα.

«Για παράδειγμα, άρχισα να έχω προβλήματα με τα ρολόγια. Το Σέικο που είχα αγοράσει στην Ιαπωνία όταν ήμουν στο στρατό, δούλεψε εντάξει για δέκα χρόνια, αλλά μετά το περιστατικό με τα UFO σταμάτησε ξαφνικά. Για μικρά χρονικά διαστήματα μάλιστα, οι δείχτες του πήγαιναν κυριολεκτικά προς τα πίσω. Έτσι λοιπόν η Τζήν μου αγόρασε ένα απ' αυτά τα ψηφιακά ρολόγια. Αυτό δούλεψε εντάξει για μερικές μέρες, και μετά τα νούμερα άρχισαν να αναβοσβήνουν στην τύχη. Το άλλαξαμε μ' ένα άλλο, αλλά και το δεύτερο ρολόι παρουσίαζε το ίδιο πράγμα. Ο υπάλληλος του καταστήματος επέμενε πως κανένα ρολόι δεν είχε τίποτα, κι όταν τα εξέτασε στο μαγαζί λειτουργούσαν θαυμάσια.

«Μετά, τα ηλεκτρικά του σπιτιού άρχισαν πάλι να κάνουν κόλπα. Η τηλεόραση άναβε μονάχη της μέσα

στή νύχτα, ούρλιάζοντας στη δια-
πασών. Είμαι σίγουρος μάλιστα
πώς αυτό συνέβη και μία φορά ό-
ταν δεν ήταν στην πρίζα. Τα φώτα
άρχισαν να χαμηλώνουν και να τρε-
μποαίζουν.....»

Όταν έγινε δημοφιλές το κινη-
ματογραφικό έργο *Ο Έξορκιστής*,
ή Τζήν άρχισε να συζητάει την ιδέα
ότι κατοικούσε στο σπίτι τους κά-
ποιος δαίμονας. Ο Τόμ ήταν σί-
γουρος πως τα απόκοσμα αυτά πε-
ριστατικά σχετιζόνταν με την έμ-
φάνιση των UFO που είχε δει, αλλά
δεν ήξερε τι θα μπορούσε να κά-
νει. Η στενοχώρια τον έκανε κακό-
κεφο κι άφηρημένο. Ένιωθαν και
οι δυο τους φοβισμένοι κι αυτό
τους έκανε να ξεσπάνε ό ένας πά-
νω στον άλλο. Μιά και δούλευε σ'
ένα στρατιωτικό πρόγραμμα (σάν
πολίτης), ο Τόμ ζήτησε να έξετα-
στεί απ' τους γιατρούς της Πολε-
μικής Αεροπορίας. Η αίτησή του
άπορρίφτηκε. Είχε όμως άνεπισημη
συνάντηση μ' έναν γιατρό της Πο-
λεμικής Αεροπορίας που τον
συγκλόνισε με τα εκπληκτικά νέα
που του είπε. Σύμφωνα λοιπόν μ'
αυτόν τον γιατρό, οι συνέπειες
που ακολουθούν τις συναντήσεις
με UFO βρίσκονται υπό μελέτη από
τις στρατιωτικές υπηρεσίες.

Παρόλο που υποτίθεται πως η
Πολεμική Αεροπορία σταμάτησε
να έρευνά τις περιπτώσεις UFO τό
1969 (έπίσημα, τουλάχιστον), ο Άρ-
χίατρος του Ίνστιτούτου Αεροδια-
στημικής Ιατρικής — που βρίσκε-
ται κοντά στο σπίτι του Τόμ, στη
Βάση Ράντολφ της Πολεμικής Αε-
ροπορίας στο Τέξας — εξακολου-
θεί να καταγράφει τη φυσική,
πνευματική και συναισθηματική κα-
τάσταση των ανθρώπων που έχουν
δει ιπτάμενους δίσκους. Μία ειδική
υπηρεσία κρατάει τα άρχεία και οι
μάρτυρες υπόκεινται σε έξετάσεις
γιά τις συνέπειες που μπορεί να
παρουσιάσουν, ακόμη και μετά την
απόλυση των άντρών που υπηρε-
τούν.

«Οί έφιάλτες είναι κάτι τό συ-
νηθισμένο», είπε στον Τόμ. «Μερι-
κοί μάλιστα παρουσιάζουν κι άλλα
συμπτώματα που έπιμένουν να έμ-
φανίζονται χρόνια ολόκληρα. Άλ-
λοι υποφέρουν από φυσική κατά-
πτωση, σάν αυτή που προκαλείται
από ασθένειες των αδένων».

Τίποτα όμως απ' αυτά δεν μπό-
ρεσε να βοηθήσει τον Τόμ Ουίλλς.

Μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα
τεσσάρων χρόνων, οι αλλόκοτες ή-
λεκτρικές «διακοπές» παρουσιάζ-
ονταν στο σπίτι του Τόμ κάθε λι-

γους μήνες. Κάθε φορά που αυτός
κι η γυναίκα του άρχισαν να πι-
στεύουν πως η δοκιμασία τους ά-
νηκε πιά στο παρελθόν, τά φώτα
άρχισαν να αναβοσβήνουν. Κάποτε,
τό ψυγείο τους άρχισε να σφυρίζει
περίεργα γι' άρκετές ώρες. Ο Τόμ
άπαρνήθηκε ακόμα και την τηλεό-
ραση, αποφασισμένος να διώξει
απ' τό σπίτι του τόν «δαίμονα» του
UFO

Ορισμένες φορές, ο Τόμ έπεφτε
σε κατάθλιψη, έχωνε τό κεφάλι του
μέσα στα χέρια του και παραπο-
νιόταν γιά τή «γρουσουζιά» που
τόν βρήκε. Άρκετές φορές μάλι-
στα άρχισε να κλαίει και με λυγ-
μούς. Η Τζήν άρχισε να συζητάει
μήπως θα 'πρεπε να άρχίσουν να
σκεπτονται τό διαζύγιο — οτιδήπο-
τε γιά να διακόψουν αυτή την ά-
λυσιίδα των αλλόκοτων περιστατι-
κών. Άλλά ποτέ δεν ζήτησαν βοή-
θεια, γιατί δεν ήξεραν πού να πά-
νε.

Στά μέσα του 1974, όλα σταμά-
τησαν. Από τότε, δεν ξαναπαρου-
σιάστηκαν Μαυροντυμένοι Άνθρω-
ποι, τά ηλεκτρικά του σπιτιού λει-
τουργούν κανονικά και τό παλιό
ρολόι Σέικο του Τόμ (που τό 'χε
κρατήσει) δουλεύει στην έντελεια.

«Τώρα είμαστε εύτυχισμένοι κι
ούτε πού φοβόμαστε πιά. Μπορού-
με να καθήσουμε και να συζητή-
σουμε ήρεμα γιά την "άσχημη πε-
ριοδο" της ζωής μας. Έγώ όμως
προσπαθώ να άποφεύγω να τό σκέ-
πτομαι μέσα στη νύχτα.

»Διάβασα μερικά πράγματα πάνω
σ' αυτό τό θέμα. Μπορεί πράγματι
έκείνη τή νύχτα να υπήρχαν στ'
αλήθεια μέσα σ' εκείνα τά UFO έ-
πισκέπτες από τό διάστημα και
μπορεί να άναστάτωσαν πραγματι-
κά τή ζωή μας έπιτηδες — γιά προ-
ειδοποίηση, γιά φάρσα, ποιός ξέρει
γιά ποιό λόγο. Ποιός ξέρει; Μπορεί
να υπάρχει στο διάστημα κάποια ά-
νώτερη φυλή που έμάς μάς βλέπει
σάν παιχνίδι, σάν κάτι με τό όποιο
μπορεί να παίξει — με τόν τρόπο
που παίζουμε έμεις με τά ζώα που
έχουμε στο σπίτι μας. Έγώ πάντως
είμαι σίγουρος πως ό,τι συνέβη σε
μάς προκλήθηκε από έξωγήινους».

Μπορεί όμως ο Τόμ Ουίλλς να
μή βρίσκεται στο σωστό δρόμο. Η
έξηγησή του σχετικά με τή δοκι-
μασία «τών συνεπειών των UFO» —
και η ιδέα της συσκευής παρακο-
λούθησης των πουλιών του Δρ Έ-
βερρετ — μοιάζει να είναι λίγο πε-
ρισσότερο «νοικοκυρεμένη» απ' ό-
σο πρέπει.

Στό κάτω κάτω, τά UFO είναι ά-
γνωστης ταυτότητας ιπτάμενα άντι-

κείμενα — κι όχι άπαραίτητα δια-
στημόπλοια ή διαπλανητικοί έπι-
σκέπτες.

Και η διαδικασία που μοιραία ά-
κολουθεί κάθε συνάντηση με UFO
μπορεί να συνεπάγεται δυνάμεις
τις όποιες δεν μπορούμε ακόμη να
συλλάβουμε, πολύ δε περισσότερο
να καταλάβουμε.

Παρόλο που πάμπολλοι συγγρα-
φείς έχουν άποπειραθεί να παρα-
κολουθήσουν τις έμπειρίες των άν-
θρώπων που είδαν UFO, είναι μάλ-
λον άπιθανο — μέχρι στιγμής — να
έχει έξετάσει κανένας έρευνητής
των UFO τις «συνέπειες μίας συ-
νάντησης με UFO» μέσα σε διάστη-
μα 25 χρόνων.

Ο Τζέιμς Ρ. Ντόχερτν, άπόστρα-
τος άντισμήναρχος της Πολεμικής
Αεροπορίας, έγινε μάρτυρας σε
«συνάντηση με UFO εκ του πλη-
σίον», και είναι κατά πάσα πιθανό-
τητα ο πρώτος μάρτυρας που έξε-
τάζεται 25 χρόνια μετά τή συνάν-
τηση. Ο Ντόχερτν καταδιωκόταν
στην «κατοπινή» του ζωή από έξαι-
ρετικά άνησυχητικά περιστατικά —
και πιστεύει πως η καθημερινή του
συμπεριφορά εξακολουθεί να άνα-
στατώνεται από μία ξένη δύναμη
ζωής.

«Δέν μπορεί να άφήσει κανείς πι-
σω του μιάν έμπειρία με UFO. Έγώ
λέω στον έαυτό μου πως κάποτε
θα τελειώσει, και πως θα πετάξω
αυτό τό τσιμπούρι από πάνω μου.
Κι ύστερα γίνεται κάτι που μου θυ-
μίζει πως εξακολουθώ να βρίσκο-
μαι ακόμη πιασμένος μέσα στο δι-
χτυ».

Στις 21 Ιουνίου του 1951, ο Ντό-
χερτν βρισκόταν μέσα σ' ένα μονο-
θέσιο Thunderjet F-84G, εκτελών-
τας μιá άπλή πτήση απ' τό Wheelus
Field, της Λιβύης, προς τήν Αερο-
πορική Βάση Essien, της Γαλλίας.
24χρονος πιλότος εκείνη τήν έπο-
χή, ο Τζιμ πετούσε σε ύψος 21.000
πόδια πάνω από τήν καταγάλην
Μεσόγειο, όταν άντιλήφθηκε πως
δέν ήταν μόνος.

«Έλεγχα τά όργανά μου, πράγμα
που σημαίνει πως κοιτάζα πίσω
πρός τήν τρωτή θέση της ούράς
μου. Οί πιλότοι των καταδιωκτικών
τό κάνουν αυτό πάντοτε. Ξαφνικά
είδα πως κάποιος μ' ακολουθούσε.
Στήν άρχή άναρωτήθηκα αν ήταν
δυνατό να έχουν τίποτα καταδιω-
κτικά στήν περιοχή αυτή οι Σοβιε-
τικοί. Μετά άντιλήφθηκα ότι τό
"πράγμα" εκείνο που βρισκόταν πί-
σω μου δέν ήταν άεροπλάνο».

Ο Ντόχερτν βρέθηκε να κοιτάζει
πίσω, προς ένα δισκοειδές άντικει-
μενο με διάμετρο περίπου 20 πό-

δια, που τον ακολουθούσε κατά πόδας. Το αντικείμενο εξεπεμπε ένα έντονο φως, που ο Ντόχερτν περιέγραψε σαν το χρώμα του λιωμένου ατσάλιου. Για να δοκιμάσει τις αντιδράσεις του, πήρε με το F-84G μία μαλακιά στροφή. Το αντικείμενο τον ακολούθησε.

«Βρισκόταν κολλημένο από πίσω μου, κι έπαιρνε τις στροφές γρηγορότερα και πολύ πιο απότομα απ' όποιοδήποτε αεροπλάνο. Τσεκάρησα με τον ασύρματο και βρήκα ότι το ραντάρ του Esseen μάς είχε στην όθονή του και τους δυό. Υπέθεσα πως το UFO θα ήταν έχθρικό κι άρχισα να παίρνω κλειστές στροφές για να το αποφύγω — αυτό όμως εξακολούθησε να μένει πίσω μου ακριβώς».

Επί 20 λεπτά, το Thunderjet και το UFO βρέθηκαν μπλεγμένα σ' έναν θανάσιμο αγώνα, ψηλά πάνω απ' τη Μεσόγειο. Ο Ντόχερτν ανέβασε την ταχύτητά του στο Μαξιμουμ, στα 600 μίλια την ώρα. Άρχισε να παίρνει τρελές στροφές, οι απότομοι ελιγμοί τον πέταγαν από δώ κι από κει, από το UFO όμως δεν μπορούσε να ξεφύγει.

«Κάποια στιγμή, είδα το αντικείμενο στην εντέλεια. Ήταν μεταλλικό, και ήταν φανερό πως είχε κατασκευαστεί με εξελιγμένες μηχανικές δυνατότητες. Το δισκοειδές του σχήμα φαινόταν να του δίνει "άνωση", αλλά δεν μπορούσα να δώ κανένα σημάδι της ενέργειας που το προωθούσε».

Ο Ντόχερτν ανέβηκε ψηλά, έκανε βουτιές, πήρε και ξαναπήρε στροφές. Άρχισε να φοβάται και να θυμώνει που οι ικανότητές του σαν πιλότου καταδικωτικού δεν τον βοηθούσαν καθόλου. Το UFO εξακολουθούσε απλώς να βρίσκεται από πίσω του.

«Στο τέλος πείστηκα ότι δεν θα τού ξεφευγα ποτέ. Πρόσεξα επίσης πως ήταν σε θέση να ανεβάσει εξαιρετικά απότομα την ταχύτητά του, πολύ γρηγορότερα απ' όποιοδήποτε άλλο γνωστό αεροπλάνο εκείνη την εποχή. Είχα ένα απόκοσμο συναίσθημα πως είχα έρθει σ' επαφή με το άγνωστο».

Τελείως απότομα, το UFO αποσπάστηκε από κοντά του και απομακρύνθηκε ανεβαίνοντας ψηλότερα. Όταν ο Ντόχερτν προσγειώθηκε στο Essien, έδωσε μία αναφορά κι άμέσως έξεχασε το έπεισόδιο, που το θεώρησε απλώς σαν κάτι το αξιοπερίεργο.

Εξεταζόμενος 25 χρόνια αργότερα, ο Τζιμ Ντόχερτν λέει πως δεν τον άφησαν να το ξεχάσει για πο-

λύ. Η περίοδος που ακολούθησε τη συνάντησή με το UFO υπήρξε γι' αυτόν δύσκολη, και οι συνέπειές της φαινονταν ακόμη όλ' αυτά τα χρόνια.

«Αν μ' επισκέφθηκαν οι Μαυροντυμένοι Άνθρωποι: Θα το θέσω έτσι. Λίγες μέρες μετά απ' την εμφάνιση, ήρθε να μου μιλήσει ένας νεαρός κοκαλιάρης σμηναγός. Φορούσε αδιάβροχο της Πολεμικής Αεροπορίας, ήταν πετσά και κόκαλο, και το αδύνατο πρόσωπό του έκανε μορφασμούς σαν να πονούσε. Μου είπε πως ήταν από το O.S.I. (Γραφείο Ειδικών Έρευνών της Πολεμικής Αεροπορίας). Μέλλοκοτη φωνή και σε πολύ βαριά προφορά, με προειδοποίησε να ξεχάσω τη συνάντησή μου με το UFO.

«Λίγο καιρό μετά απ' αυτό, με την ευκαιρία του ότι έπρεπε να πάω στα ντόπια γραφεία της O.S.I. για κάποιο άλλο ζήτημα, ζήτησα να τον δώ. Όταν όμως τον περιέγραψα μου είπαν ότι δεν είχε εργαστεί ποτέ στο γραφείο κανένας που να ταιριάζει μ' αυτή την περιγραφή».

Αν αυτό δεν είναι αρκετό, μάθετε ακόμα ότι ο Ντόχερτν καταδιώκεται εδώ και χρόνια τώρα από ανεξήγητα περιστατικά που σχετίζονται με την εμφάνιση των UFO. Όταν έψαξε στο σπίτι του για το αντίγραφο της αναφοράς που είχε κάνει για το περιστατικό, ανακάλυψε ότι αυτό είχε εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Γράμματα προς άλλους αξιωματικούς τα οποία περιέγραφαν τη συνάντησή του με το UFO δεν έφτασαν ποτέ στον προορισμό τους. Επί μήνες ολόκληρους, όλες οι φωτογραφίες που τράβαγε με τη φωτογραφική του μηχανή — ανάμεσα στις οποίες και φωτογραφίες από ένα οικογενειακό πικ νικ — ήταν θολωμένες με τέτοιο τρόπο που κανένας τεχνικός δεν μπορούσε να εξηγήσει. Οι ηλεκτρικές συσκευές του σπιτιού του λειτουργούν αλλόκοτα εδώ και χρόνια.

Και πάνω απ' όλα, ο Τζιμ Ντόχερτν έχει έναν επαναλαμβανόμενο εφιάλτη — παρόμοιον με κείνον που κατατρεχε τον Στήβ Μπόναμαν. «Δέν είναι φυσιολογικό όνειρο. Τα χρώματα είναι έντονα, οι ήχοι πολύ πραγματικοί, και μπορώ να "νιώσω" τα πράγματα που συμβαίνουν σ' αυτόν. Ως επί το πλείστον, πρόκειται για μιά επανάληψη αυτής καθαυτής της συνάντησής μου με το UFO. Καμιά φορά βλέπω κι ένα πλάσμα στ' όνειρό μου — έναν κάτιχο ανθρώπακο που δεν διαφέ-

ρει και πολύ από τον τύπο του O.S.I. που είχα συναντήσει!

«Μίλησα γι' αυτό σε γιατρούς της αεροπορίας. Αντίθετα με την αντίληψη της κοινής γνώμης, οι άνθρωποι δεν βλέπουν το ίδιο όνειρο ξανά και ξανά. Αλλά αυτό συμβαίνει σε μένα. Και μάλιστα σε τακτικά διαστήματα — κάθε 45 μέρες περίπου».

Ο Ντόχερτν ζήτησε ιατρική, ψυχιατρική και πνευματική βοήθεια. Ούτε γιατρός όμως ούτε ιερέας μπόρεσαν να του εξηγήσουν τι ήταν αυτό που του συνέβαινε.

«Λάβετε υπόψη σας πως αυτό δεν μ' ένοχλει συνεχώς. Όταν όμως φουντώνουν οι "συνέπειες" της συνάντησής μου με το UFO, αρχίζω να αναρωτιέμαι μήπως κι είμαι τρελός. Είναι τρομερό! Η γυναίκα μου λέει πως πρόκειται για το χειρότερο πράγμα που μάς συνέβη ποτέ».

Ένας άνθρωπος δυνατός σαν τον Ντόχερτν είναι σε θέση να αντέξει σ' αυτά τα μυστηριώδη περιστατικά. Αλλά η γνώση μας για τα UFO είναι γεμάτη από ιστορίες συνηθισμένων ανθρώπων που τα γεγονότα που ακολούθησαν τις συναντήσεις τους με ιπτάμενους δίσκους τους έσπρωξαν στα άκρα. Πολλοί απ' αυτούς, ακόμα και ο Ντόχερτν, απόχτησαν έντονα συναισθήματα ανασφάλειας. Μερικοί καταφεύγουν στο ποτό, στα ναρκωτικά ή — σε πάρα πολλές περιπτώσεις — στην αυτοκτονία.

Γιατί λοιπόν διεξάγονται τόσο λίγες έρευνες πάνω στα όδυνηρά και έκνευριστικά επακόλουθα των εμφανίσεων UFO; Ανάμεσα στους σύγχρονους συγγραφείς, μόνο ο Μπράντ Στάιγκερ κι ο Τζων Κήλ έχουν μελετήσει τα περιστατικά αυτών των «συνεπειών» — κι ακόμα και τότε μόνο σαν μέρος μίας μεγαλύτερης ιστορίας.

Ο Βίνσεντ Α. Μπένεστες, πρώην μέλος της Έθνικής Επιτροπής Έρευνών Έναερίων Φαινομένων (NI-CAP) στο Μαίρυλαντ, λέει πως τα γεγονότα που ακολουθούν μετά από μιά εμπειρία με UFO είναι πιο σημαντικά από την εμπειρία αυτή καθαυτή. Για τον λόγο αυτό, ο Μπένεστες κρατάει επαφή με δυό ντουζίνες ανθρώπων που είδαν UFO. Αυτοί αναφέρουν σταθερά πως τα επακόλουθα είναι πιο τρομαχτικά απ' την απλή εμφάνιση ενός UFO.

«Θα μένατε κατάπληκτοι αν ξέρατε πόσοι είναι οι άνθρωποι που δεν νιώθουν κανένα φόβο όταν

βλέπουν έναν ιπτάμενο δίσκο. Άλλα οι ίδιοι άνθρωποι καταλήγουν μοιραία στο να νιώθουν τρομοκρατημένοι απ' αυτά που τους συμβαίνουν αργότερα».

Μιλώντας πιο γενικά, μπορούμε να χωρίσουμε τα γεγονότα που ακολουθούν μίαν εμφάνιση UFO σε τέσσερις κατηγορίες:

1) *Έγγραφα που εξαφανίζονται.*

Όλοι σχεδόν οι αυτόπτες μάρτυρες UFO έχουν να πουν κι από μίαν ιστορία για ένα κομμάτι χαρτί, ένα σημείωμα ή μια αναφορά που εξαφανίστηκαν μυστηριωδώς. Μία νοικοκυρά από τη Νέα Υερσέη που στις 4 Μαΐου του 1973 είδε κοντά στο Φόρτ Ντιξ ένα UFO, έχασε ένα προσωπικό ημερολόγιο. Το ημερολόγιο, που αποτελούσε πολύτιμο αρχείο για την οικογένεια, περιείχε μία και μόνη αναφορά στα UFO — μία πρόταση σχετικά με την εμφάνισή τους — και βρισκόταν κλειδωμένο μέσα σ' ένα γραφείο. Όταν η γυναίκα ανακάλυψε πώς το ημερολόγιο έλειπε, δεν υπήρχε καμιά ένδειξη που να λέει ότι το γραφείο είχε πειραχτεί.

Παρόμοια τύχη βρίσκουν και οι αναφορές που υποβάλλουν για τα UFO οι στρατιωτικοί. Ο υπολοχαγός Τζέιμς Ρ. Γκαζάλε είχε υποβάλει ένα υπόμνημα τριών σελίδων σχετικά με όρισμένα τηλεφωνήματα που έγιναν στο Φόρτ Ρώκερ της Αλαμπάμα, και που συνδέαν τη δραστηριότητα των UFO με την πτώση ενός ελικοπτέρου UH-18 το 1972. Χάρη σ' ένα φωτοτυπικό XEROX, ο Γκαζάλε είχε πέντε αντίγραφα — τρία στο σπίτι, ένα στο χρηματοκιβώτιο του γραφείου του κι ένα που είχε δώσει σ' ένα φίλο του. Την ίδια μέρα, και σε σημεία που απέιχαν μεταξύ τους μίλια ολόκληρα, βρέθηκαν να λείπουν και τα πέντε.

Πολλοί έρευνητές των UFO έχουν χάσει προσωπικά χαρτιά και φακέλους, μερικές φορές όπως δείχνουν τα πράγματα από διαρρήκτες κι άλλοτε χωρίς να υπάρχει καμιά εξήγηση. Ο άειμνηστος Αιβαν Τ. Σάντερσον, γνωστός συγγραφέας παράξενων φαινομένων, κρατούσε στη φάρμα του, στη Νέα Υερσέη, όρισμένα έγγραφα. Ο σμηναγός Έντουαρτ Ράπελτ, που βρισκόταν επικεφαλής των έρευνών της Πολεμικής Αεροπορίας γύρω από τα UFO, έρευνών που τώρα έχουν σταματήσει, είχε στη σοφίτα του μίαν αρχαιοθήκη με υλικό σχετικό με τα UFO. Τα χαρτιά και του Σάντερσον και του Ράπελτ

πάρθηκαν από άδοτους επισκέπτες οι οποίοι δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον για αντικείμενα άξιας που εύκολα θα μπορούσαν να είχαν κλέψει την ίδια ώρα.

Αυτό συμβαίνει εξαιρετικά συχνά για να πρόκειται για άπλη σύμπτωση. Ο σμηναρχος Τζιμ Ντόχερτυ πιστεύει ότι, «απ' τη στιγμή που είδα το UFO, προσκολλήθηκε πάνω μου μία ξένη δύναμη που δεν μ' άφησε ποτέ. Η απώλεια της αναφοράς μου ήταν κάτι πολύ σκόπιμο πολύ προμελετημένο».

2) *Ηλεκτρικές διαταραχές.*

Η σχέση ανάμεσα στα UFO και στον ηλεκτρισμό εξακολουθεί να παραμένει κάτι δύσκολο να το επισημάνει κανείς, παρόλο που ένας εκπληκτικά μεγάλος αριθμός εμφανίσεων UFO συμβαίνει κοντά σε φράγματα, υδροηλεκτρικούς σταθμούς και εργοστάσια παραγωγής ενέργειας.

Το χειρότερο είναι πώς ο Τόμ Ουίλλες δεν ήταν ο μόνος μάρτυρας σε εμφάνιση UFO που αργότερα τον βασάνισαν τα παράξενα προβλήματα που παρουσίασαν οι ηλεκτρικές συσκευές που είχε στο σπίτι του.

Οι μάρτυρες σε εμφανίσεις UFO μιλούν επανειλημμένα για μηχανές αυτοκινήτων που δεν λειτουργούν, για συσκευές τηλεοράσεων που αρχίζουν να δείχνουν εικόνες και να παίζουν με ανεξήγητο τρόπο ακόμα και όταν δεν βρίσκονται στην πρίζα, για φώτα που αναβοσβήνουν στο σπίτι τους. Αυτό συμβαίνει για εβδομάδες, μήνες, ακόμα και χρόνια μετά από ένα περιστατικό με ιπτάμενους δίσκους. Και γι' άλλη μία φορά, αυτό συμβαίνει πάρα πολύ συχνά, για να μπορέσει να το εξηγήσει κανείς με οποιοδήποτε τρόπο γνωστό στην ανθρώπινη επιστήμη.

Ο Δρ Γκόρντον Έβερετ εξέτασε ένα ναύτη του Αμερικανικού Ναυτικού ο οποίος, μαζί με άλλους συναδέλφους του, «είχε δει ιπτάμενους δίσκους που έκαναν ελιγμούς πάνω απ' το αεροπλανοφόρο Σαρατόγκα στο Νότιο Ατλαντικό το 1971. Όπως και τόσοι άλλοι μάρτυρες σε εμφανίσεις UFO, ο νεαρός αυτός δεν μπορούσε να αγοράσει μετά την εμφάνιση ένα ρολόι που να δουλεύει. Δοκίμασε έφτα ρολόγια προτού αποφασίσει πώς δεν θα φορούσε κανένα. Τα ρολόγια είχαν μονάχα ένα κοινό χαρακτηριστικό: όλα βασίζονταν για να δουλέψουν σε μία μικρή μπαταρία.

Ο ίδιος ο ναύτης, είχε στη δι-

πλοκατοικία του Νόρφολκ του Βανκούβερ όπου έμενε, ένα ψυγείο και μίαν ηλεκτρική μηχανή για το κούρεμα της χλόης, τα οποία αρνιόνταν να δουλέψουν για περισσότερο από ένα χρόνο και τα οποία δεν μπορούσαν να επισκευαστούν. Ο Δρ Έβερετ λέει: «Η σχέση μεταξύ της ηλεκτρικής ενέργειας και των UFO δεν μάς είναι κατανοητή, θα έπρεπε όμως να τη μελετήσουμε».

3) *Εφιάλτες.*

«Εφιάλτες της μέρας», τους αποκαλεί ο σμηναγός Τζώρτζ Μαζένσκα. Έθνοφρουρός στην Αεροπορία της Αιόβας, που στις 4 Ιουνίου του 1969 είδε από ένα C-119 ένα ιπτάμενο αντικείμενο σε σχήμα πούρου, κοντά στο Cedar Falls, ο σμηναγός Μαζένσκα υποφέρει από τον εφιάλτη του, που παρουσιάζεται σε έκτυφλωτικά χρώματα — αλλά μόνο όταν κοιμάται το μεσημέρι. Άλλοι πάλι έχουν εφιάλτες το βράδυ.

Το θέμα του εφιάλτη παραμένει σταθερό: αυτός που τον βλέπει πρέπει να φοβάται τα UFO και να μη μιλήσει γι' αυτά. Μερικά όνειρα περιλαμβάνουν και καθαρά διατυπωμένες προειδοποιήσεις για να μην περιγράψει ο μάρτυρας την εμφάνιση του UFO σε άλλους. Όλοι σχεδόν οι μάρτυρες αναφέρουν ότι τα όνειρα είναι πολύ περισσότερο «οπτικά» απ' όσο τα συνηθισμένα όνειρα, «σχεδόν σαν Σινέμα», όπως είπε και κάποιος. Κι είναι επίσης πολύ τρομαχτικά.

Σε σπάνιες περιπτώσεις, οι μάρτυρες εμφανίσεων UFO βλέπουν όνειρα που προβλέπουν φοβερά γεγονότα για το μέλλον. Ο σμηναγός Έντουιν Α. Ντάνληθ, αρχηγός πληρώματος ελικοπτέρου στο Βιετνάμ, προείδε μέσα σ' ένα όνειρο που είχε άμεσα μετά την συνάντησή του μ' ένα UFO, μίαν εθνική επίθεση.

Άλλα γιατί εφιάλτες;

Κανείς δεν ξέρει.

4) *Επισκέψεις απ' τους Μαυρο-τυμένους Άνθρώπους.*

Σήμερα, δύσκολα βρίσκεται κάποιος που να πιστεύει — όπως πίστευαν πολλοί κατά τη δεκαετία του 50 — ότι οι «άνθρωποι» που έρχονται μετά από μία υπόθεση με UFO είναι πράκτορες της Πολεμικής Αεροπορίας ή της CIA, που προσπαθούν να εμποδίσουν τους μάρτυρες να μιλήσουν δημόσια. Στην πραγματικότητα, κανένας σχεδόν δεν πιστεύει ότι οι κάτισ-

συν. στη σελ. 48

κατεστρα- μενο εξωγήινο σκάφος σε τροχια γύρω απο τη γη

Πάμπλο Φ. Φέντζβες
και
Χένρυ Γκρίς

Είμαστε πεπεισμένοι πως ένα κατεστραμένο, διαστημόπλοιο από κάποιον άλλο πλανήτη γυρίζει γύρω από τη Γη», δήλωσε ο καθηγητής Σεργκέι Πετροβίτς Μπόζιτς, ένας κορυφαίος Σοβιετικός αστροφυσικός του Πανεπιστημίου της Μόσχας. «Πιστεύω ότι εξακολουθούν να βρίσκονται μέσα σ' αυτό εξωγήινο όντα».

Η πιθανότητα αυτή γοήτευσε τους Αμερικανούς ειδικούς, που σκέπτονται ίσως τη δυνατότητα να εντοπίσουν το Σοβιετικό «εύρημα» και να επιχειρήσουν να το φέρουν στη γη.

«Είναι καταπληκτικό», δήλωσε ο Φυσικός-Μηχανικός δρ Χένρυ Μόντεϊθ, ο οποίος ασχολείται με άκρως απόρρητες πυρηνικές έρευνες της αμερικανικής κυβέρνησης. «Μοιάζει ασφαλώς με μία κολοσσιαία μελέτη».

Οι Σοβιετικοί εντόπισαν για πρώτη φορά το διαστημικό αυτό ναυάγιο στις αρχές της δεκαετίας του '60, και σε ύψος 1240 μιλίων από την επιφάνεια της γης. Αλλά μόναχα τώρα — ύστερα από χρόνια μελέτης, που τους έπεισε πιά ότι πρόκειται όντως για ένα εξωγήινο σκάφος — έτοιμάζονται να κάνουν επίσημες ανακοινώσεις που θα καταπλήξουν ολόκληρο τον κόσμο.

«Δέν υπάρχει ή παραμικρή αμφιβολία στο νου μου ότι έχουμε να κάνουμε με τα υπολείμματα ενός μεγάλου εξωγήινου σκάφους», αποκάλυψε ο κορυφαίος Μοσχοβίτης φυσικός-καθηγητής Βλαντιμίρ Γκεόργκιεβιτς Αζάτσα. «Πρέπει να περιέχει μυστικά που ούτε καν τα έχουμε όνειρευτεί».

Ο Σοβιετικοί επιστήμονες πιστεύουν ότι το σκάφος αυτό έχει διασπαστεί σε 10 κομμάτια εξαιτίας κάποιας εσωτερικής έκρηξης και ότι τα δύο μεγαλύτερα απ' αυτά έχουν διάμετρο περίπου 100 πόδια. Κατέληξαν στο συμπέρασμα αυτό με τη χρησιμοποίηση πολύπλοκων χειρισμών ηλεκτρονικών υπολογιστών, οι οποίοι απέβλεπαν στο να «ένώσουν τα 10 αυτά κομμάτια στην αρχική τους θέση», όπως είπε ο δρ Μπόζιτς.

«Ανακαλύψαμε», πρόσθεσε, «ότι όλα άρχισαν στο ίδιο σημείο, την ίδια μέρα — 18 Δεκεμβρίου 1955 — προφανώς σαν αποτέλεσμα μίας ισχυρότατης έκρηξης. Είμαστε πεπεισμένοι ότι τα αντικείμενα αυτά δέν είναι γήινα — μία που ο πρώτος γήινος δορυφόρος, ο Σπούτνικ 1, έκτοξεύτηκε στο διάστημα απ' τους Σοβιετικούς σχεδόν δύο χρό-

Οι Σοβιετικοί επιστήμονες Μπόζιτς και Καζάντσεφ, που υποστηρίζουν θερμά την ύπαρξη σε τροχιά γύρω από τη γη ενός κατεστραμένου εξωγήινου σκάφους.

νια αργότερα, τον Οκτώβριο του 1957».

Ο καθηγητής Αλεξάντρ Καζάντεφ, ένας διακεκριμένος Σοβιετικός αστροφυσικός, πρόσθεσε: «Το μέγεθος των δύο μεγάλων κομματιών θα μάς οδηγήσει να υποθέσουμε ότι το σκάφος είχε μήκος τουλάχιστον 200 πόδια και πλάτος 100 πόδια, με μικρά θολωτά τηλεσκόπια, δισκοειδή αντένα για επικοινωνίες και φινιστρίνια για οπτική επαφή. Το μέγεθος του αυτό θα σήμαινε ότι είχε αρκετά πατώματα, ίσως πέντε».

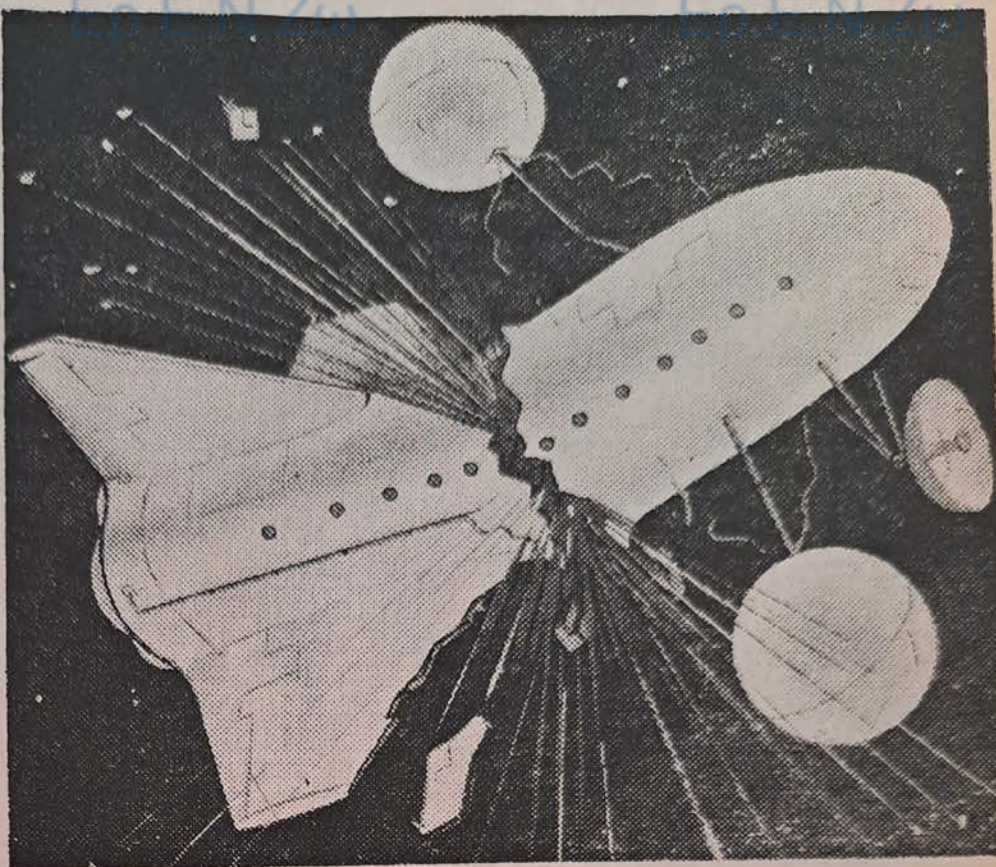
Οι Σοβιετικοί ειδικοί έχουν αποκλείσει την πιθανότητα να προέρχονται τα κομμάτια αυτά από έναν μετεωρίτη σε τροχιά. Ένας δε κορυ-

φαίος Αμερικανός επιστήμονας, ειδικός στους μετεωρίτες, είπε ότι κάτι τέτοιο δεν έχει ξανακουστεί. Οι μετεωρίτες σε τροχιά γύρω από τη Γη αποτελούν πιθανότητα «ένα στο εκατομμύριο», σύμφωνα με τον δόκτορα Λη Ρίκαρντ, αστρονόμο του Εθνικού Αστεροσκοπείου της Σάρλοτσβιλ. Ο ίδιος επιστήμονας είπε επίσης ότι οι μετεωρίτες δεν εκρήγνυνται αυτόματα «εκ των έσω». Οι Σοβιετικοί όμως έχουν δηλώσει ότι το αντικείμενο εξερράγη κατά τέτοιον ακριβώς τρόπο, πράγμα που αποκλείει την παραπάνω έκδοση.

Ο Σοβιετικός φυσικός Αζάζχα παραρήψε: «Οι μετεωρίτες δεν έχουν τροχιά — περιπλανιούνται άσκοπα, διαγράφοντας περιεργές τροχιές στο διάστημα. Τα στοιχεία που έχουν συγκεντρώσει οι επιστήμονές μας τείνουν προς ένα πράγμα: ότι ένα εξωγήινο σκάφος εξερράγη εξαιτίας κάποιας τεχνικής ανωμαλίας. Είναι πάρα πολύ πιθανό να υπάρχουν ακόμα τα νεκρά σώματα των μελών του πληρώματος μέσα στο σκάφος. Αυτό σταματάς το νου μας!»

Κατά μία άπιστευτη συγκυρία, ένα άρθρο που εμφανίστηκε σε αμερικάνικο περιοδικό πριν από δεκα χρόνια, παρουσιάζει στοιχεία που επιβεβαιώνουν τα σοβιετικά συμπεράσματα. Γράφοντας στο περιοδικό «ΙΚΑΡΟΣ», το 1969, ο Τζών Μπάγκμπυ, αστρονόμος συζητούσε την εκπληκτική άποψη ότι «η γη έχει τουλάχιστον 10 φυσικούς, μικροσκοπικούς δορυφόρους, οι οποίοι αποκολλήθηκαν από ένα μεγαλύτερο μητρικό σώμα». Ο Μπάγκμπυ κατέληξε — πράγμα εξίσου εκπληκτικό — στην ίδια ήμερομηνία — την 18η Δεκεμβρίου 1955 — σχηματισμού των αντικειμένων. Έγραψε τότε: «Υποθέτω ότι αυτή είναι η ήμερομηνία που διασπάστηκε το μητρικό σώμα».

Ο φυσικός Γουίλλιαμ Κόρλις — συγγραφέας πολλών βιβλίων πάνω στα ανεξήγητα φαινόμενα — που είναι γνώστης των διαστημικών εκρήξεων του 1955 και του άρθρου του Μπάγκμπυ, δήλωσε για την ανακάλυψη των Σοβιετικών: «Το άρθρο συμπίπτει με αυτά. Όλα συμφωνούν στο ότι υπήρχε ένα αντικείμενο εκεί έξω που κομματιάστηκε σε 10 τμήματα. Ο Μπάγκμπυ δεν είχε βρει καμιά έρμηνεια για την έκρηξη και, μία που ενδιαφερόταν να αποδείξει ότι υπήρχε ένα αντικείμενο εκεί έξω, το θεώρησε σαν ένα φυσικό φαι-

Έτσι φαντάστηκε ο καλλιτέχνης τη στιγμή της έκρηξης του εξωγήινου διαστημοπλοίου.

νόμενο. Ήταν το πιο ασφαλές που μπορούσε να κάνει εκείνη την εποχή».

Αμερικανοί και Σοβιετικοί έρευνητές ανυπομονούν να φέρουν τα αντικείμενα στη γη για να τα μελετήσουν. Ακόμα και η NASA θα εξέταζε το ενδεχόμενο μίας κοινής «σωστικής» αμερικανοσοβιετικής αποστολής.

«Θά το εξετάζαμε αν μας το πρότειναν οι Σοβιετικοί», είπε ο Μύρων Μάλκιν, διευθυντής του Τμήματος Διαστημικής Τεχνολογίας του Προγράμματος Διαστημικής Σαΐτας της NASA.

Ο πυρηνικός φυσικός και ειδικός στα θέματα του διαστήματος Στάντον Φρήντμαν δήλωσε: «Αν πηγαίναμε εκεί πάνω και συλλέγαμε τα κομμάτια θά μπορούσαμε ίσως να τ συνεννώσουμε».

Ο δρ Χένρυ Μοντέιθ είπε σε δημοσιογράφους της National Enquirer: «Αν πρόκειται πράγματι για εξωγήινο σκάφος, θά ήταν το εύρημα του αιώνα! Θά αποδείκνυε την ύπαρξη νοήμονος ζωής και άλλου στο Σύμπαν. Τα στοιχεία που έχουν οι Σοβιετικοί επιστήμονες είναι αρκετά για να κινητοποιήσουν μία περαιτέρω έρευνα — ακόμα και την αποστολή ειδικού σκάφους να συλ-

λέξει τα κομμάτια του διαστημοπλοίου».

Ο καθηγητής Καζάντσεφ είπε ότι είναι πιθανό να βρεθούν άθικτα τα εξωγήινα πτώματα, εκτός βέβαια κι αν καταστράφηκαν όταν εξερράγη το διαστημόπλοιο.

Ο δρ Άλεξέι Ζολότωφ — κορυφαίος Σοβιετικός γεωλόγος, ειδικός στις εκρήξεις — που ασχολήθηκε με τη μελέτη και την έρευνα αυτού του εξωγήινου σκάφους — δήλωσε: «Οι αστροφυσικοί υπολογίζουν το μέγιστο ύψος των εξωγήινων σε έννεα πόδια και το μένιμου σε τρία πόδια. Θά έπρεπε να έκτοξευτεί μία αποστολή. Το σκάφος ή οτιδήποτε έμεινε απ' αυτό θά έπρεπε να μεταφερθεί εδώ στη γη. Οι ωφέλειες ενός τέτοιου κατορθώματος θά ήταν ανυπολόγιστες για την ανθρωπότητα».

Τί συμβαίνει με τὰ «ΟΥΦΟ»

Ζάν-Κλώντ Μπούρε

Δευτέρα 5 Μαρτίου 1979. Έπτά και μισή. Ο Ζιλμπέρτο Νοράνγιο, τεχνικός της ισπανικής τηλεόρασης, ελέγχει τὰ μηχανήματα του σταθμού της Ίζάνα, πού δεσπόζει, από τὸ ὕψος τῶν 2.000 μέτρων, στὶς Κανάριες Νήσους.

Ξαφνικά, μιά πύρινη σφαίρα ξεπετάγεται μέσα στὴ νύχτα ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ ὑψώνεται μέσα ἀργὰ στὸν οὐρανὸ τῶν Καναρίων. Ἐπὶ μισή ὥρα, μιά ἀσυνήθιστη λάμψη λούζει τὴ νήσο Τενερίφ καὶ σβήνει σιγὰ σιγὰ.

«Ἀνεξακρίβωτο ἱπτάμενο ἀνεκείμενο»... Ἀλλὰ φωτογραφημένο. Τεχνικός εὐσυνειδητός, ὁ Ζιλμπέρτο Νοράνγιο εἶναι συγχρόνως καὶ ἐρασιτέχνης φωτογράφος. «Ἡ νύχτα ἦταν ξάστερη», διηγείται ὁ Νοράνγιο, «καὶ μπόρεσα νὰ τραβήξω μερικά κλίσε». Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ἀρχισαν νὰ ζητοῦν λεπτομέρειες. Ἀκόμη καὶ οἱ μυστικές ὑπηρεσίες ἐδείξαν ἐνδιαφέρον».

«Ξέρω πὼς τὰ ραντάρ δεν συνέλαβαν τίποτα» δηλώνει ὁ Νοράνγιο. «Ὅμως, ὅλοι οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ φρουράς εἶδαν τὴ λάμψη πού δημιούργησε τὸ φαινόμενο. Ἦταν κάτι παράξενο, πού μὲ ἔκανε νὰ νιώσω ρίγη στὴν πλάτη».

Αὐτὰ τὰ στοιχεία ἀποτελοῦν σήμερα μιά ἐξαιρετική μαρτυρία γιὰ τὰ φαινόμενα UFO. Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ προκαλέσουν καὶ τὴν ἀρχὴ μίας διαμάχης γύρω ἀπὸ τὴν ὑπαρξή τους.

Ένας μάρτυρας ἀπὸ τὸ Σερζύ-Ποντουάζ πού ἀπήχθει ἀπὸ ἓνα UFO, μιά Καραβέλλα πού συνοδεύτηκε γιὰ 4 ὥρες ἀπὸ τέσσερα UFO. Ὑπάρχει κάτι λοιπόν. Ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ μιλά, πολλοὶ ζητοῦν συνέντευξη ἀπὸ τοὺς μάρτυρες. Καὶ μετὰ ὅλα σταματοῦν.

Στὴν ἰσπανικὴ ὑπόθεση, γίνεται γνωστὸ τέσσερις ἡμέρες ἀργότερα πὼς οἱ ταξιδιώτες τῆς Καραβέλλας δὲν εἶδαν τίποτα καὶ πὼς κατηγοροῦν τὸν κυβερνήτη ὅτι βρήκε

πρόσχημα νὰ προσγειωθοῦν στὴ Βαλέντσια, φορτώνοντας στὴν πλάτη τῶν UFO τὴν εὐθὺνὴ μίας τεχνικῆς βλάβης. Τὰ UFO τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Βαλέντσια στὴν Ἰσπανία, δὲν εἶναι λοιπὸν σοβαρὴ ὑπόθεση. Στὴν ὑπόθεση τοῦ Σερζύ-Ποντουάζ μαθεύτηκε πὼς ὁ μάρτυρας πού εἶχε ἀπαχθεῖ ἀπὸ ἓνα φωτεινὸ UFO, μέσα ἀπὸ τὰ μάτια τῶν φίλων του, ἦταν λάτρης τῶν μυθιστορημάτων ἐπιστημονικῆς φαντασίας. Καὶ ὅτι ἤθελε, ἴσως, νὰ ἀποφύγει τὴ στρατιωτικὴ του θητεία. Πρόκειται, λοιπόν, μάλλον γιὰ κάποια ἀπάτη.

Στὴν πραγματικότητα, εἶναι περιεργὸ τὸ πὼς οἱ δημοσιογράφοι ἐντιμετωπίζουν μὲ τόση ἐπιπολαιότητα ἓνα φαινόμενο πού ἔχει σοβαρὰ ἀπασχολήσει τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Διαστημικῶν Μελετῶν. Ἀς ξαναμελετήσουμε, λοιπόν, αὐτὲς τὶς δύο περιπτώσεις. Κατ' ἀρχὴν, τόσο ἡ μία ὥστε καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἐντυπωσιακὲς καὶ ἐξεταζόμενες προσεκτικὰ καταλήγουν σὲ δυὸ ἀντίθετα συμπεράσματα.

Σχετικὰ μὲ τὴν πρόσφατη, τῆς Καραβέλλας, δὲν διαθέτω ἀκόμη ὅλα τὰ στοιχεία. Ὅμως, ἔχω συγκεντρώσει πληροφορίες ἀπὸ πολλὰς πηγές καὶ ἔχω ζητήσει ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ Πρακτορεῖο Τύπου νὰ πραγματοποιήσει, μὲ δικά μου ἐξόδα, μιά βαθιὰ ἐπιτόπια ἐρευνα. Ἡ ἐρευνα αὕτη ἔχει ἀρχίσει. Περιμένω τὰ ἀποτελέσματα. Ένα, ὅμως, στοιχείο πολὺ ἐνδιαφέρον εἶναι αὐτὸ πού ἐστάλη ἀπὸ μιὰ ἰδιωτικὴ μονάδα ἐρευνῶν τῆς Νίμ. Ὅπως ὅλες οἱ ἰδιωτικὲς αὐτὲς μονάδες τῆς Γαλλίας, ἔτσι καὶ αὕτη διοργανώνει βραδιὲς παρακολούθησης τοῦ οὐρανοῦ.

Οἱ διάφορες αὐτὲς μονάδες παρατήρησης συνδέονται μὲ τὸ ράδιο. Κατὰ τύχη, ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κινητοὺς σταθμοὺς ραδιοφώνου μπόρεσε νὰ ἐρθεῖ σὲ ἐπαφὴ μὲ ἓνα ἐρασιτεχνικὸ σταθμὸ, πού ὑπῆρξε μάρτυρας τῆς ὑπόθεσης τῆς

Βαλέντσια. Ἀκουσα τὴν κασέτα. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐξηγεῖ πὼς καθὼς ἔβαζε βενζίνη σὲ κάποιο πρατήριο, εἶδε ἀνθρώπους νὰ τρέχουν καὶ νὰ δείχνουν μὲ τὸ δάχτυλὸ τὸν οὐρανὸ. Ἀκολούθησε τὴν κίνηση καὶ εἶδε νὰ πλησιάζει στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Βαλέντσια ἡ Καραβέλλα. Ἦταν περιτριγυρισμένη ἀπὸ φωτεινὲς σφαῖρες πού μετατοπίζονταν ἀστραπιαία. Ὁ μάρτυρας πιστεύει — παρὰ τὴ διαβεβαίωση ἄλλων μαρτύρων καὶ τοῦ πληρώματος — πὼς δὲν πρόκειται γιὰ τέσσερα ἀντικείμενα, ἀλλὰ γιὰ ἓνα πού μετατοπίζονταν τόσο γρήγορα ὥστε ἔδινε τὴν ἐντύπωση πὼς πρόκειται γιὰ τέσσερα. Κατὰ τὸν ἴδιον πάντα μάρτυρα, τὸ φαινόμενο αὐτὸ τὸ εἶδαν ἑκατὸ περίπου άτομα. Ὅμως, μετὰ τὴ δημοσίευση αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν (πού μερικὲς ἐφημερίδες παρουσίασαν στὴν πρώτη σελίδα) διάβασα μερικὲς μέρες ἀργότερα πὼς οἱ ἐπιβάτες διέψευδαν τὸ ὅτι εἶχαν δεῖ τὰ περίφημα UFO καὶ κατηγοροῦσαν τὸν πιλότο πὼς ἐφεύρε αὕτη τὴν ἱστορία γιὰ νὰ καλύψει μιά κακὴ μηχανικὴ λειτουργία καὶ μιά ἀπρόβλεπτη προσγείωση στὴ Βαλέντσια. Ποιοὶ ἦταν οἱ ἐπιβάτες πού ρωτήθηκαν; Ποιὰ ἦταν τὰ ὀνόματα τοῦ κυβερνήτη καὶ τοῦ βοηθοῦ πιλότου; Ποιὰ ἦταν τὰ ὀνόματα τῶν τεχνικῶν τοῦ πύργου ἐλέγχου τῆς Βαλέντσια; Τί εἶδαν; Ποιὸ ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ συνταγματάρχη, διοικητῆ τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορικῆς βάσης πού ἔδωσε τὴ διαταγὴ τῆς ἀπογείωσης τῶν καταδιωκτικῶν; Τί εἶδαν οἱ δυὸ στρατιωτικοὶ πιλότοι; Τόσα συγκεκριμένα ἐρωτήματα πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσουν τοὺς δημοσιογράφους πρὶν ἀποφασίσουν γιὰ τὴν τύχη τῆς ὑπόθεσης αὐτῆς μέσα σὲ τρεῖς γραμμές.

Ἐχω τὴ γνώμη ὅτι ὁ φάκελος τῆς ὑπόθεσης τῆς Βαλέντσια θὰ πρέπει νὰ μελετηθεῖ προσεκτικὰ. Περιμένω τὴ μελέτη τοῦ Γαλλικοῦ Πρακτορείου Τύπου γιὰ νὰ σχηματίσω

μιά οριστική γνώμη. Αυτή τη στιγμή διαπιστώνω πώς η κοινή γνώμη έχει σχηματίσει την πεποίθηση πώς η υπόθεση της Βαλέντσια δεν ήταν παρά η θλάση μίας Καραθέλλας.... Ίσως αυτό να είναι και η μόνη αλήθεια, αλλά μόνο μία σοβαρή έρευνα θα το αποκαλύψει.

Ας περάσουμε τώρα στο δεύτερο γεγονός: στον γήινο πού απήχθη από ένα UFO. Οι φακέλοι συναντήσεων τρίτου τύπου είναι ασφαλώς μία πολύ λεπτή υπόθεση. Υπάρχουν μάρτυρες πού ισχυρίζονται πώς είδαν να προσγειώνονται UFO και να κατεβαίνουν από αυτά μικρά όντα πού ξαναπογειώνονται, κατά κανόνα, όταν βλέπουν κάποιον γήινο.

ΕΝΑΣ ΓΗΙΝΟΣ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

Η υπόθεση του Σερζύ-Ποντουάζ ξεπερνά κάθε προηγούμενο σε πρωτοτυπία σε όλκληρο τόν κόσμο. Αυτή τη φορά πρόκειται για κάποιον γήινο πού εξαφανίστηκε για μία βδομάδα πριν ξαναβρεθεί κάτω από τις ίδιες μυστηριώδεις συνθήκες. Και εδώ, ακόμη, όταν ρωτά κανείς του δύο μάρτυρες, διαπιστώνει:

1) Πώς μιλούν με μεγάλη πεποίθηση. Και δεν πρόκειται για ένα δείγμα καλής πίστης αλλά για μία αληθινή διαπίστωση.

2) Πώς δεν μίλησαν καθόλου για ιπτάμενους δίσκους ή μικρά πράσινα ανθρωπάκια, αλλά για μία φωτεινή γαλακτώδη σφαιρική μάζα. Λίγο μετά την εξαφάνιση αυτής της φωτεινής μάζας, πού είχε διάμετρο περίπου τέσσερα μέτρα, διαπίστωσαν την εξαφάνιση του φίλου τους.

3) Πώς είδοποίησαν την αστυνομία στις 4 και μισή το πρωί και μετά τη χωροφυλακή και πώς οι καταθέσεις τους ήταν παντού ίδιες. Με έκπληξη διαπίστωσαν πώς οι αστυνομικοί τους άκουσαν με κοροϊδευτική διάθεση και πώς οι χωροφυλάκες πού είδοποιήθηκαν, μέσα στη νύχτα, παρέπεμψαν την υπόθεση στους αστυνομικούς πού με τη σειρά τους την παρέπεμψαν στη χωροφυλακή. Ο ένας από τους μάρτυρες ο Ζάν-Πιέρ Πρεβόστ, 25 χρόνων, εξακολουθεί να μη πιστεύει καθόλου στα UFO. Προσπαθεί απλώς να δώσει κάποια εξήγηση και εκπλησσεται δημοσίως, πού γίνεται του κόσμου οι υποθέσεις χωρίς να ενδιαφέρονται για το τι έπαθε ο φίλος τους Φράνκ Φονταίν, 19 χρόνων.

«Μέ έκαναν να πώ ότιδήποτε».

κατηγορεί ο μάρτυρας σε μερικές εφημερίδες. «Με φωτογράφησαν μετά την ανάκριση πού μου έκαναν, αφού είχα περάσει τη νύχτα πάνω σε ένα πάγκο και ήμουν άξυριστος και άχτένιστος κι έμοιαζα με ναρκομανή! Αναρωτιέμαι τι θα σκέπτονται για μένα οι αναγνώστες αυτών των εφημερίδων». Και κυρίως κάνει αυτή τη βασική σκέψη: «Αν ξανάρχιζα από την αρχή, θα τους διηγόμουν ότιδήποτε εκτός από την αλήθεια: μου έχει ήδη στοιχίσει πολλούς μπελάδες».

Στην υπόθεση αυτή, δεν υπάρχουν ούτε ίχνη προσγειώσης, ούτε ίχνη σε ραντάρ. Υπάρχουν μόνο δύο μάρτυρες, πού είναι επί πλέον και φίλοι του εξαφανισθέντος. Μπορούμε, λοιπόν, να κάνουμε τρεις υποθέσεις:

1) Το πρόσωπο πού χάθηκε, το έσκασε χωρίς να προειδοποιήσει τους φίλους του, τη στιγμή της εμφάνισης ενός φωτεινού φαινομένου.

2) Οι δύο μάρτυρες είναι συνένοχοι της εξαφάνισης του φίλου τους για λόγους πού μάς διαφεύγουν.

3) Όλα όσα διηγούνται οι δύο μάρτυρες είναι αληθινά και μένουν ανεξήγητα.

Ο φυγάς, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, ξύπνησε μία βδομάδα αργότερα στο σημείο ακριβώς πού είχε εξαφανιστεί.

Απάτη ή πραγματικότητα;

Και στην υπόθεση αυτή, προς το παρόν, δεν μπορώ να βγάλω κάποιο συμπέρασμα, αλλά συμμερίζομαι πλήρως τις αντιλήψεις του ενός από τους μάρτυρες: αυτή η εξαφάνιση δεν έχει ασφαλώς καμία σχέση με το φαινόμενο των UFO. Θά πρέπει να περιμένουμε τα αποτελέσματα της έρευνας πού κάνει ο διοικητής της χωροφυλακής, πριν μιλήσουμε για UFO και έξωγινες απαγωγές.

Σε 100 μάρτυρες πού βεβαιώνουν πώς έχουν δει τα UFO, γνωρίζουμε πώς το 92% γελιέται, κατά γενικό κανόνα καλή τη πίστει. Το «φαινόμενο UFO», όπως το αποκαλούν οι έπιστήμονες πού ασχολούνται ειδικά με αυτό, δεν αντιστοιχεί λοιπόν παρά στο 8% των γνωστών μαρτυριών. Όμως, μετά από λεπτομερείς έρευνες, διαπιστώνει κανείς πώς οι μαρτυρίες αυτές δεν είναι τα μοναδικά στοιχεία του φακέλου UFO. Υπάρχουν ακόμα τα ίχνη προσγειώσης πού έχουν αναγνωριστεί από τη χωροφυλακή, οι χημικές αλλαγές του εδάφους στα σημεία των ίχνων της προσγε-

ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ζαν-κλωντ μπουρε

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ωσης και σε μερικές σπάνιες περιπτώσεις και ίχνη ραδιενέργειας, καθώς και περιπτώσεις ανίχνευσης από τα πολιτικά ραντάρ ή τα στρατιωτικά, περιπτώσεις διπλής ή τριπλής ανίχνευσης από ραντάρ, φωτογραφίες των UFO πού έχουν χαρακτηριστεί αβθεντικές, καταδω-ξεις των UFO από πολιτικά ή στρατιωτικά αεροπλάνα, παρατηρήσεις των UFO από αστρονόμους ή επαγγελματίες αστροφυσικούς, και στατιστικές μελέτες από διάφορα κέντρα έρευνών πού αποδεικνύουν με μαθηματικούς υπολογισμούς, πώς υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες σοβαρές μαρτυρίες.

Υπάρχει, επομένως, κάτι πού δεν καταλαβαίνουμε. Υπάρχει ένα φυσικό φαινόμενο, πραγματικό, πού πλανάται στο Διάστημά μας και ίσως στον καιρό μας. Είναι κάτι έντελώς άπροσδιόριστο. Όμως, όλα μάς κάνουν να υποθέσουμε πώς κάποια ευφυία κρύβεται πίσω από τα UFO αυτά, εφόσον αντιδρούν στην περιέργειά μας και στο πλησίασμά μας. Παρακολουθούν τα πολιτικά αεροπλάνα και αφήνουν τα στρατιωτικά. Έξουδετερώνουν τους μάρτυρες πού εμφανίζονται στους τόπους προσγειώσης και οι λίγες φωτογραφίες πού έχουν κριθεί αβθεντικές μάς δείχνουν πώς έχουν μία συμμετρική δομή, αποτέλεσμα βιομηχανικής επεξεργασίας, εκδήλωση επομένως μίας τεχνικής και μίας ευφυίας.

Δεν ξέρω αν μέσα σε ένα ή πενήντα χρόνια θα έχουμε την απάντηση στα ερωτηματικά μας πάντως

συν. στή σελ. 48

Πρόσφατα, μία σειρά από αλλόκοτους άκρωτηριασμούς άγελάδων και αλόγων σε όλες τις μεσοδυτικές πολιτείες έχει έξοργίσει και καταπλήξει γεωργούς και κτηματίες. Πολλοί αρμόδιοι σκέπτονται ότι πιθανόν αυτό να είναι το αποτέλεσμα μίας οργανωμένης «λατρείας του Σατανά», της οποίας το τελετουργικό δίνει μεγάλη σημασία στα πρόσφατα αποκομμένα μέλη ζώων.

Ο Συνεταιρισμός Κτηνοτρόφων της Όκλαχόμα έχει προσφέρει μίαν άμοιβή 1.000 δολαρίων για οποιαδήποτε πληροφορία μπορεί να εισηγήσει στη σύλληψη και καταδίκη των ύπευθύνων. Ο πρόεδρος τους Τζών Ντάν, είπε πως ύποπτευόταν όπαδούς του Σάτανά.

«Πιστεύω πως όταν ξεκαθαριστεί αυτή η υπόθεση, θα ανακαλύψουμε πως πρόκειται για κάποια λατρεία», είπε ο Ντάν. «Κατά πάσα πιθανότητα θα λήξει με την έαρινή ισημερία. Άρχισαν να τὰ σκοτώνουν για τὸ αίμα και τὰ γεννητικά τους όργανα και κατά πάσα πιθανότητα τὰ φυλάνε για τις τελετές τους κατά την έαρινή ισημερία».

Ένας επιθεωρητής κτηνών όμως του Συνεταιρισμού Κτηνοτρόφων του Τέξας εξέφρασε διαφορετική γνώμη. «Οι όπαδοί του διαβόλου ή οι Άρειανοί δεν έχουν καμία σχέση με τὸ θάνατο των άκρωτηριασμένων άγελάδων στο Τέξας και την Όκλαχόμα», είπε ο Τζίμμου Ντέ Λεζντερνιέ.

Πράγματι, είπε ότι τέσσερα ζώα μίας απομακρυσμένης περιοχής στα βόρειο-άντολικά του Ντάλας, στο Τέξας, ήταν οι μόνοι θάνατοι που αποδόθηκαν σε ανθρώπους που άκρωτηριάζουν ζώα.

«Οι έρευνές μας αποδίδουν τις σφαγές σε άρπαχτικά ζώα, όρνεα, ή άλεπούδες», είπε ο επιθεωρητής.

Ο Ντέ Λεζντερνιέ άρνείται τις άναφορές που λένε ότι έχουν κοπεί από τὰ νεκρά ζώα με μαχαίρι ή άλλο κοφτερό αντικείμενο οι γλώσσες, οι μαστοί και τὰ γεννητικά όργανα.

«Τὰ όρνεα επιτίθενται πρώτα στα πιό τρυφερά μέλη των ζώων. Τὸ δάγκωμά τους», σχολιάζει, «μπορεί να είναι άκαριαίο».

Όταν άρχισαν να εμφανίζονται στις διάφορες έφημερίδες οι άναφορές των άκρωτηριασμών, πολλοί αρμόδιοι έκαναν σχετικά μ' αυτές αντιφατικές δηλώσεις. Καθώς όμως οι άναφορές πληθύναν και οι ένδειξεις αύξάνονταν, πολλοί αρμόδιοι που είχαν έπισκεφτεί τις σκηνές των άκρωτηριασμών στάθηκαν

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΣΧΕΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ UFO ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥΣ ΖΩΩΝ

Τόμυ Ροϋ Μπλάν

άνικανοι να καταλάβουν τι συνέβαινε στην πραγματικότητα.

Όχι μόνο είχαν άναμιχτεί στο κυνήγι των ενόχων οι ντόπιοι σερίφιδες, αλλά έδρασε και η όμοσπονδιακή Κυβέρνηση. Στην πολιτεία Μοναχικό Άστέρι, η έφιππη άστυνομία του Τέξας έργαζόταν πάνω στις ύποθέσεις σε συνδυασμό με τὸ FBI και τούς σερίφηδες των διάφορων περιοχών. Ούτε η άστυνομία ούτε τὸ FBI έκαναν κανένα σχόλιο σε σχέση με τις έρευνές τους.

Εφόσον κανείς δεν πιάστηκε την ώρα που άκρωτηριάζε κάποιο ζώο, και δεν υπήρχε ακόμα καμία ένδειξη για τὸ ποιός μπορεί να ήταν ύπεύθυνος γι' αυτές τις αλλόκοτες πράξεις, τὰ μέσα ένημέρωσης έπαψαν να μεταδίδουν νέα αυτών των άδικημάτων.

Τὸ πιό έκπληκτικό γεγονός που προέκυψε από την άποκάλυψη των στοιχείων έκ μέρους των διάφορων ύπηρεσιών ήταν ότι οι ένοχοι χρησιμοποιούσαν μεθόδους που δεν μπορούσαν να έξηγηθούν, και τὰ στοιχεία έδειχναν καθαρά ότι οι ένοχοι έπεφταν από τόν ούρανό κι ότι δεν χρησιμοποιούσαν συμβατικά μέσα μεταφοράς. Άλλά, ίσως, η πιό έκπληκτική άποκάλυψη να ήταν ότι στις περιοχές όπου παρατηρούνταν οι άκρωτηριασμοί δεκά-

δες μάρτυρες είχαν δει UFO!

Πολλοί έρευνητές των UFO γνωρίζουν ότι αυτοί οι πρόσφατοι άκρωτηριασμοί δεν είναι τίποτα καινούργιο και έχουν ξανασυμβεί και παλιά κάτω από παρόμοιες συνθήκες. Σε περιοχές όπου έδρασαν τὰ UFO για άρκετές μέρες, υπάρχουν πολλές επιθεβαιωμένες περιπτώσεις κατά τις όποιες άναφέρθηκε πως είχαν χαθεί ή άκρωτηριαστεί διάφορα ζώα, ιδιαίτερα άγελάδες και βόδια. Μερικά από αυτά τὰ περιστατικά τὰ έχουν παρατηρήσει ακόμα και πολλαπλοί μάρτυρες.

Σε μερικές περιπτώσεις έμειναν πίσω χειροπιαστές άποδείξεις. Ήχη ραδιενέργειας γύρω από τὰ άκρωτηριασμένα ζώα, άποτυπώματα όργάνων προσεδάφησης που άφησαν είδους άγνωστα άεροσκάφη, περίεργα καμένα ή άφυδατωμένη βλάστηση, σπασμένα κλαδιά από τις κορφές των δέντρων στη γύρω περιοχή, και περίεργα σχέδια πάνω στο χορτάρι αποτελούν τις πιό συνηθισμένες ένδειξεις.

Οι άκρωτηριασμοί αυτοί ξεχωρίζουν γιατί, στις περισσότερες περιπτώσεις, αφαιρείται από τὸ ζώο τὸ αίμα χωρίς να χυθεί και να μείνει πάνω στο έδαφος ούτε μιά σταγόνα. Και δεν έχει βρεθεί καμία ένδειξη που να στηρίζει τή θεωρία ότι χρησιμοποιήθηκε άναισθητικό

χαίρε μεγάλης εκτίμησης, υποστήριξε την ιστορία του με την ίδια του την υπόληψη. Ή κατάθεσή του τελειώνει έτσι: «Δέν ξέρω αν είναι διάβολοι ή άγγελοι ή ό,τι άλλο θέλετε, αλλά τούς είδαμε όλοι κι ολόκληρη ή οικογένειά μου είδε τό σκάφος και δέν θέλω άλλα πάρε-δώσε μαζί τους».

Αυτό έγινε προτού έφευρεθεί τό πηδαλιουχούμενο αερόπλοιο και έπίσης τά αερόστατα πού περιφέρονταν ελεύθερα και μπορούσε κανείς νά τά δει καμιά φορά στόν ουρανό, γιατί ήταν τελείως διαφορετικά απ' αυτό τό τεράστιο σκάφος. Έκείνο τόν καιρό υπήρξαν πολλοί άνθρωποι πού σκέφτηκαν πώς αυτό τό άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενο αντίκειμενο ήταν στην πραγματικότητα ένα αερόπλοιο υπό δοκιμή, και πώς οι επιβάτες του κάθε άλλο παρά έπισκέπτες από τό διάστημα ήταν. Γίνονταν όμως εκατοντάδες εμφανίσεις, καμιά φορά την ίδια ώρα και σε περιοχές πού τις χώριζε μεγάλη απόσταση, πράγμα πού στήριζε την άποψη ότι ή απάντηση δέν ήταν δυνατόν νά είναι ένα και μόνο αερόπλοιο.

Τό πρώτο από τά τρία άκρωτηριασμένα ζώα πού θρέθηκε στις 13 Νοεμβρίου του 1948 στό Τέξας, ήταν ένας ταύρος 600 πάουντς, πού άνακαλύφτηκε σ' ένα λιθάδι πέντε περίπου μίλια νοτίως του Όλνεϋ του Γιάνγκ Κάουντυ.

«Πηγαίναμε τά ζωντανά από κείνο τό λιθάδι σ' ένα άλλο, όταν τόν βρήκαμε», είπε ό Τζ. Ρ. Άλλισον, ό ιδιοκτήτης του ταύρου. «Τόν βρήκε ό γιός μου και ήρθε και μου τό 'πε, κι έτσι γύρισα πίσω νά δώ τί έγινε. Ποτέ μου δέν είχα δει κάτι παρόμοιο».

Ό Άλλισον είπε πώς είχε άνοιχτει στό κουφάρι μιά τρύπα, και είχαν τραθηχτεί και άποκοπεί τά γεννητικά όργανα. Ένα μέρος των οργάνων έλειπε, αλλά τά άλλα ήταν άφημένα σε μιά τακτική σειρά δίπλα στό στομάχι του ζώου.

Ό Άλλισον είπε πώς, σε μιά άκτινα τεσσάρων ίντσών γύρω από την πληγή, τό μαλλί του ζώου είχε πέσει, σαν νά είχε γλιστρήσει από τό δέρμα. «Ήταν σαν νά 'χει καεί ή νά 'χει τσουρουφλιστεί» είπε, «άλλά δέν ήταν καμένο».

Ό Άλλισον είπε πώς γύρισε άργότερα τό απόγευμα μ' έναν φύλακα, τόν Ντέιβιντ Χάνκοκ από τό Γκράαμ, και την άλλη μέρα με τό βοηθό του σερίφη. Κανένας τους όμως δέν μπόρεσε νά καταλάβει τί

πιστόλι για νά κάνει τό ζώο νά παραλύσει. Και σε όλες τις περιπτώσεις πού έχουν διερευνηθεί μέχρι τώρα, καμιά δέν έχει φέρει στην επιφάνεια ίχνη από άποτυπώματα των ποδιών των ενόχων ή προδοτικά άποτυπώματα από ρόδες. Στις περισσότερες περιπτώσεις τέτοιες ένδειξεις θρέθηκαν γιατί τό έδαφος ήταν αρκετά μαλακό για νά μείνει ένα άποτύπωμα πού νά μπορεί νά άναγνωριστεί.

Μιά από τις πρώτες ντοκουμένταρισμένες άναφορές για άνθρωποειδή μέσα σε ένα άγνωστο αεροσκάφος πού άκρωτηρίασαν μιά άγελάδα ήταν τό 1897 και άναφέρθηκε από αρκετούς αξιόπιστους μάρτυρες.

Στις 19 Απριλίου του 1897, γύρω στις 10.30 π.μ., ό Άλεξάντερ Χάμιλτον, γεωργός στό Κέντρο Γέητς του Κάνσας, ξύπνησε από τά μουγκρητά των αγελάδων του. Ψάχνοντας νά δει τί προκάλεσε τή φασαρία, ό Χάμιλτον έμεινε έκπληκτος βλέποντας «ένα αεροσκάφος νά χαμηλώνει πάνω από τό χώρο με τά ζωντανά μου, κάπου 200 μέτρα από τό σπίτι». Στην ένόρκη κατάθεσή του πού δημοσιεύτηκε στό Farmer's Advocate του Κέντρου Γέητς, τής 23ης Απριλίου 1897, ό Χάμιλτον περιέγραψε ένα διαστημόπλοιο σε σχήμα πούρου, μή-

κους 300 περίπου ποδιών, με ένα διαφανές, έντονα φωτισμένο σύστημα προσγείωσης.

Οί επιβάτες — «έξι από τά πιό παράξενα πλάσματα πού είχε δει ποτέ του» — έστρεψαν πάνω του μιά άκτινα φωτός και, μετά μιά στιγμή, «άρχισε νά βουίζει μιά μεγάλη τουρμπίνα, με διάμετρο 30 περίπου πόδια, πού περιστρεφόταν άργά κάτω από τό σκάφος, και τό διάστημοπλοιο ύψώθηκε έλαφρά σαν πουλί». Όταν έφτασε σε ύψος 300 περίπου ποδιών, σταμάτησε άκριβώς πάνω από ένα δαμάλι δύο χρόνων. Ύστερα, με τή βοήθεια ενός χοντρού καλωδίου πού είχε ριχτεί γύρω από τό λαιμό του ζώου, τό αερόπλοιο σήκωσε στόν άέρα τό δαμάλι πού μούγκριζε και άπομακρύνθηκε προς τά βορειοδυτικά, ενώ ό Χάμιλτον και οι άλλοι παρακολουθούσαν κατάπληκτοι, άνίκανοι νά βοηθήσουν.

Τό άλλο πρωί, μήν πιστεύοντας άκόμη αυτό πού είχε δει, ό Χάμιλτον βγήκε έξω, «ελπίζοντας νά βρώ κάποιον ίχνος τής γελάδας μου» κι έμεινε άφωνος όταν άκουσε πώς κάποιος γείτονάς του είχε βρει στό χωράφι του τό τομάρι, τό κεφάλι και τά πόδια τής σφαγμένης του γελάδας. Ό Χάμιλτον, πρώην μέλος τής Βουλής των Αντιπροσώπων και άνθρωπος πού έ-

ήταν εκείνο που είχε σκοτώσει το ζώο.

«Φαντάζομαι πώς όταν το βρήκα θα 'πρεπε να του κάνω καμιά ανάλυση αίματος ή κάτι τέτοιο — ήταν νεκρό κάπου όχτώ ώρες μονάχα — αλλά όταν κατάλαβα τι του είχαν κάνει έπαθα κάτι σαν σόκ», είπε ο Άλλισον.

Όταν ο Άλλισον γύρισε την Παρασκευή στο λιβάδι μαζί μ' ένα δημοσιογράφο, δεν μπόρεσαν να βρουν κανένα ίχνος του ταύρου. Ούτε και βρήκαν αποτυπώματα από πατημασιές ή λάστιχα αυτοκινήτου στην περιοχή. Επιπλέον, το λουκέτο της πύλης ήταν απείραχτο «Δέν είχα ξανάρθει από τη μέρα που τόν βρήκαμε», είπε. «Τρομάζεις όταν σκέφτεσαι πώς γύρισαν και τόν πήραν».

Είπε πώς το κουφάρι είχε αρχίσει να σαπίζει όταν έφυγε, και πώς το κρέας δεν θα μπορούσε να φαγωθεί.

Η πρώτη πραγματική σχέση ανάμεσα στα UFO και στους άκρωτηριασμούς ζώων που συνέχισαν να μαστιάζουν το Τέξας, αποκαλύφτηκε από το σερίφη Ρίτσαρντς της Έπαρχίας Κόχραν του Τέξας. Στην επίσημη αναφορά του, που αφορούσε ένα πρόσφατο αλλόκοτο περιστατικό, ο σερίφης Κόχραν έγραφε:

«Στις 10 Μαρτίου του 1975, ήρθε στο γραφείο μου ο Ντάργουντ Μάρσαλ και είπε πώς είχε βρεί ένα άκρωτηριασμένο δαμάλι, στη φάρμα του, κάπου έξι μίλια νοτιώς του Χουάιτφρένς, του Τέξας. Πήγα επί τόπου και να τι ανακάλυψα. Πάνω στο λιβάδι υπήρχε ένας απόλυτα στρογγυλός κύκλος κάπου δυό μίλια. Το δαμάλι κειτόταν στη μέση του κύκλου με το κεφάλι προς το βορρά και γυρισμένο ίσια πάνω στον αέρα. Η κάτω σιαγώνα ήταν κομμένη και η γλώσσα του έλειπε. Το ίδιο και τα γεννητικά όργανα. Ο άφαλός του ήταν κομμένος σε κύκλο και το κρέας από μέσα δεν ήταν πειραγμένο. Δεν υπήρχε αίμα στο έδαφος ή πάνω στην αγελάδα. Ενώ το εξέταζα, ο κ. Μάρσαλ με πλησίασε και μου είπε: "Αν αυτό σου φαίνεται παράξενο, κοίτα κει κάτω, ένα τέταρτο του μιλίου δυτικά"».

«Πήγαμε λοιπόν εκεί και βρήκαμε έναν άλλο κύκλο που ήταν ίδιος με τόν πρώτο. Μου είπε πώς είχαν σύρει έξω απ' αυτό τόν κύκλο ένα μοσχάρι και πώς βρισκόταν πέρα στο λιβάδι. Αργότερα, το είδαμε. Ο κύκλος ήταν ίδιος με τόν προηγούμενο, αλλά το στάρι εδώ ήταν

κάπου τέσσερεις ίντσες ψηλό και είχε καεί τελείως, ενώ οι κύκλοι είχαν διάμετρο κάπου 30 πόδια. Αυτό μου φάνηκε πολύ μυστήριο και δεν μπορούσα να το βγάλω από τόν μυαλό μου. Γύρισα λοιπόν στην πόλη και πήρα ένα μετρητή Γκάιγκερ που έδειξε πώς υπήρχε ραδιενέργεια στην περιοχή. Κάλεσα στην Αεροπορική Βάση Ρής κι έστειλαν μιάν ομάδα για να ελέγξει. Βρήκαν μισό τοις εκατό ραδιενέργεια για να θλάψει κανέναν κι έφυγαν.

«Αυτό που θέλω να μάθω είναι πρώτ' απ' όλα είναι πώς βρέθηκε εκεί ή ραδιενέργεια. Έχω πάρει αναφορές για UFO στην περιοχή αυτή, αλλά δεν έχω δει κανένα ο ίδιος. Οι άνθρωποι που τις αναφέρουν διηγούνται όλοι την ίδια ιστορία. Έχει φάρδος (τό UFO) ενός δρόμου με δύο λωρίδες, είναι στρογγυλό, όταν χαμηλώνει τόν χρώμα του μοιάζει με τού ήλιου και γύρω του υπάρχει μιιά γαλάζια λάμψη. Παρακολούθησα τις ειδήσεις και τις εφημερίδες κι όταν τό βλέπει κανείς σε δυο-τρεις μέρες μαθαίνουμε πώς άκρωτηριάστηκαν κάποια γελάδια. Δεν ξέρω τι τό προκαλεί αυτό, σίγουρα όμως έχει ανησυχήσει τούς πάντες εδώ τριγύρω...»

Ένα παρόμοιο περιστατικό συνέβη τόν Αύγουστο του 1967 κοντά σε μιιά περιοχή Ινδιάνων, δυτικά τού Κάλγκαρυ, στην Άλμπέρτα τού Καναδά. Η υπόθεση αφορούσε έναν χειροπρακτικό από τόν Κάλγκαρυ που ζήτησε να κρατηθεί τόν όνομά του μυστικό.

Ο γιατρός είπε πώς η εμφάνιση έγινε γύρω στις 8.00 μ.μ. κατά τά τέλη Αύγουστου, ενώ έκανε ιππασία κατά μήκος ενός ποταμού, στην περιοχή τών Ινδιάνων.

«Ξαφνικά, τόν αλογό μου ταράχτηκε και κοκάλωσε. Και τελείως απότομα μετά, έγινε πολύ βίαιο και άχαλινωτο σχεδόν».

Τήν ίδια στιγμή, είπε ο γιατρός, τράβηξε τήν προσοχή του κάτι που έμοιαζε με αλλόκοτο σύννεφο που πετούσε χαμηλά. Η περιμέτρος του ήταν κυματιστή και η διάμετρός του κάπου 70 πόδια. «Απ' αυτό βγήκε ένα αντικείμενο σαν για να παρατηρήσει τι συνέβαινε από κάτω, πού, φαντάζομαι, θά ήμουνε γώ, καθάλα τόν αλογό», είπε. «Ήταν φτιαγμένο από κάποιο υλικό που έμοιαζε με πλαστικό ή φαιμπεργκλάς, σε χρώμα γαλαζωπού άτσαλιού ή άσημί μπλέ. Τό κάτω του μέρος, πού ήταν τόν μόνο πού μπορούσα να δώ, είχε σχήμα έλαφρώς όβάλ και δυό κυκλικά ά-

νοιγμάτα σά φεγγίτες που περιστρέφονταν αντίθετα τόν ένα από τ' άλλο. Μπορούσα στήν κυριολεξία να τά δώ πού γύριζαν, γιατί κινούνταν πολύ άργά».

Καθώς κατέβηκε από τόν αλογό του, ο χειροπρακτικός αντίληφθηκε πώς τόν σκάφος έφηνε έναν άπαλό τρεμουλιαστό θόρυβο καθώς έτοιμαζόταν να φύγει. Είπε ακόμα πώς για μιιά περίπου ώρα μετά τή συνάντηση με τόν παράξενο εκείνο όχημα, τόν αλογό του έδειχνε μεγάλη νευρικότητα κι έτσι τόν άφησε να βοσκήσει και να ήρεμήσει. «Όταν όμως ιππεύσα ξανά και πήραμε τόν δρόμο τού γυρισμού, άρχισε και πάλι να κοκαλώνει κι εγώ σκέφτηκα, "Α, όχι κι άλλο τώρα!" Τούτη τή φορά όμως δεν έδειχνε τόσο μεγάλη νευρικότητα, κι έτσι συνεχίσαμε μέχρι πού πρόσεξα κάτι να κείται κοντά στο θάμνο. Πλησίασα και είδα πώς ήταν ένα νεκρό αλογό ξαπλωμένο στο πλευρό του. Τόν παράξενο είναι πώς ή πλευρά πού βρισκόταν πός έμένα ήταν τσουρουφλισμένη άσχημα, παρόλο πού δεν υπήρχαν ίχνη φωτιάς. Άλλά ό.τι κι αν είχε συμβεί πρέπει να 'χε γίνει μόλις πριν λίγο, γιατί μπορούσα ακόμα να μυρίσω καμένο μαλλί. κι όταν ξεπέζεψα κι άγγιξα τόν αλογό, ήταν ακόμη ζεστό. Έπιπλέον, δεν έδειχνε κανένα σημάδι νεκρικής άκαμψίας».

Ο χειροπρακτικός ανέφερε τόν περιστατικό σ' ένα γνωστό τού νεαρό, τού όποιου ή οικογένεια έμενε εκεί κοντά, και συμφώνησαν να ρίξουν τήν άλλη μέρα μιιά ματιά στο αλογό για να δούν αν μπορούσαν να τόν γνωρίσουν.

Άλλά, τήν άλλη μέρα, παρόλο πού βρήκαν εύκολα τά αποτυπώματα στο σημείο όπου είχε πέσει τόν κουφάρι, στάθηκε άδύνατο να βρουν έστω και ίχνος από τόν ίδιο τόν αλογό! Τήν, κατάπληξη τους έκανε ακόμη μεγαλύτερη τόν γεγονός ότι ή πυκνή θλάση γύρω από τόν σημείο εκείνο έδειχνε απείραχτη, παρόλο πού ήταν φανερό πώς για να φτάσει κανείς τόσο βαθιά και να πάρει τόν κουφάρι, θά χρειαζόταν κάποιο όχημα με άρκετό βάρος.

Αργότερα, τήν ίδια εκείνη χρονιά, υπήρξαν σκόρπιες αναφορές σε όλες τις δυτικές πολιτείες πού μιλούσαν για εμφανίσεις UFO και άκρωτηριασμούς αλόγων και γελαδιών. Ένα από τά πιο άξιονημιόνευτα περιστατικά πού έχει γίνει κάτι σαν όρόσημο στα χρονικά τών UFO συνέβη στην Άλαμόζα τού

Ακρωτηριασμένα ζώα που έχουν βρεθεί σε ασυνήθιστες «πόζες» και με τωμές συμμετρικές και άνεξήγητες.

ίχνος από λάστιχα αυτοκινήτου που μπορεί να δημιουργούσε υπόνοιες για κάποια κακόγουστη φάρσα και ούτε ανακαλύφθηκαν σημάδια από ιατρικά όργανα που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις ίσιες και βαθιές τομές που είχαν γίνει στη σάρκα του αλόγου.

Ακόμα, βρήκαν κάτι που φαινόταν να μοιάζει με 15 στρογγυλά σημάδια από εξαιμώσεις και που κάλυπταν μία περιοχή 100X50 γυάρδες. Σ' ένα σημείο, κοντά σ' ένα θάμνο που είχε πατηθεί τόσο που το ύψος του από το έδαφος ήταν 10 ίντσες, ανακάλυψαν έξι παρόμοιες όπες, ή κάθε μία από τις οποίες είχε φάρδος δύο ίντσες και βάθος τέσσερις.

Στις 23 Σεπτεμβρίου κάλεσαν από το ράντσο των Κινγκ τόν Ντουέην Μάρτιν, της Υπηρεσίας Δασών, και του ζήτησαν να φέρει ένα μετρητή Γκάιγκερ.

Ο Μάρτιν βρήκε γύρω από τις υποτιθέμενες εξαιμώσεις έντονη ραδιενέργεια, κατά παράδοξο τρόπο όμως, όσο περισσότερη πλησίαζε στο κουφάρι του αλόγου τόσο έπεφτε ο μετρητής.

Πριν και μετά το θάνατο του αλόγου, οι κάτοικοι της Αλαμόζα και του Μόντε Βίστα είχαν αναφέρει εμφανίσεις UFO. Επιπλέον, υπήρξαν αναφορές από το Κολοράντο, και γι' άλλα ζωντανά που είχαν ακρωτηριαστεί κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Κολοράντο, στις 9 Σεπτεμβρίου του 1967.

Η κ. Μπέρλ Λιούις πληροφορήθηκε από τόν αδελφό της, Χάρυ Κινγκ, πώς το αλόγο της είχε σκοτωθεί. Όταν πήγε να δει το αλόγο, είδε πώς στο κεφάλι, το λαιμό και τους ώμους του δεν υπήρχε καθόλου κρέας, και πώς το πετσί είχε **τραβηχτεί** προς τα πίσω για να αφήσει το **κρανίο** ελεύθερο. Τα ζωτικά όργανα, **ανάμεσα** στα οποία το μυαλό και η **ραχοκοκαλιά**, έλειπαν και όλο το αίμα είχε αποστραγγιστεί από το **σώμα** του ζώου, χωρίς να πέσει κάτω ούτε μία σταγόνα.

Δεν υπήρχαν ίχνη κανενός άγριου θηρίου, **κανένα** κάψιμο στο **τόμαρι** που είχε απομείνει, που να δείχνει πώς το ζώο είχε χτυπηθεί από κάποιον κεραυνό, **κανένα**

Στις 10 Οκτωβρίου, ο Δικαστής του Άνωτατου Δικαστηρίου Τσάρλς Μπένετ, ενώ οδηγούσε για το σπίτι του στο Ντένβερ του Κολοράντο, άκουσε, μαζί με τη γυναίκα του και τη μητέρα του, ένα δυνατό βόμβο. Κοιτάζοντας προς τα πάνω είδαν ένα τεράστιο τριγωνικό αντικείμενο «που πετούσε, με ένα δακτύλιο σε κάθε άκρη του τριγώνου». Κάθε δακτύλιος είπαν πώς είχε διάμετρο 50 με 75 πόδια.

«Και τότε και τώρα πώς πρόκειται για έναν ιπτάμενο δίσκο. Δεν είμαι παλαβή, δεν έχω παραισθήσεις, αλλά πιστεύω πώς καμία άλλη εξήγηση δεν υπάρχει», είπε η κ. Λιούις. «Μακάρι να βρισκαν πώς πρόκειται για κάτι που προέρχεται από ανθρώπους, αλλιώς είναι τρομαχτικό».

Τό τέλος στο επόμενο

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

Δεκαοχτώ χρόνια μελέτης και έρευνών με έχουν πείσει ότι υπάρχουν συντριπτικές ενδείξεις πως η Γη δέχεται τις επισκέψεις έξωγήνων οχημάτων που κατευθύνονται από εύφυη όντα· μ' άλλα λόγια, μερικοί «ιπτάμενοι δίσκοι» είναι διαστημόπλοια. Έχω χρησιμοποιήσει αυτές τις δυο προτάσεις για ν' αρχίσω πάνω από 300 διαλέξεις, τις οποίες συνόδευα με εικόνες, και τις οποίες έδωσα σε διάφορα κολέγια (και σε δεκάδες επαγγελματικών ομάδων) σε περισσότερες από 47 πολιτείες και τέσσερις περιφέρειες στα όχτω τελευταία χρόνια. Τίτλος της διάλεξης ήταν «Οι Ίπτάμενοι Δίσκοι Είναι Πραγματικοί». Και το έννοώ αυτό. Όταν τελειώνω το κανονικό μου πρόγραμμα, αφιερώνω πάντοτε κάμποση ώρα σε έρωτήσεις και απαντήσεις, που συχνά ξεπερνάει και το διάστημα μίας ώρας. Κατά τις περιοδείες στις οποίες δίνω τις διαλέξεις μου, έχω δώσει εκατοντάδες φορές συνεντεύξεις σε ανθρώπους του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης και του τύπου και έχω μιλήσει με πολλούς, πάρα πολλούς άλλους. Από το 1970 είμαι ο μόνος διαστημικός επιστήμονας στη Βόρειο Αμερική που είναι γνωστό πως αφιερώνει στα UFO όλο του τον χρόνο.

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

Όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο, οι περισσότεροι σκεπτόμενοι άνθρωποι είναι ήδη σε θέση να δεχτούν την ιδέα ότι μερικά από τα UFO τά οδηγούν επισκέπτες από το διάστημα ή από κάποια άλλη διάσταση. Αυτό το δείχνουν οι σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης, οι οποίες έχουν δείξει επίσης ότι όσο πιο μορφωμένο είναι το άτομο, τόσο και μεγαλύτερες πιθανότητες έχει να παραδεχτεί τα UFO. Επίσης αληθεύει το γεγονός ότι, όσο νεότερο είναι το άτομο, τόσο και προθυμότερα θα παραδεχτεί τα UFO. Δεν είναι λοιπόν εκπληκτικό που στις διαλέξεις μου είχα μόνο έξι ένοχλητικούς — δυο απ' τους οποίους ήταν μεθυσμένοι. Η πείρα μου όμως μου δείχνει ότι, παρόλο που η αποδοχή των συντριπτικών αποδείξεων που παρουσιάζω είναι σχετικά εύκολη, πολλοί άνθρωποι έχουν απορίες που γι' αυτούς είναι πιο ένοχλητικές ακόμα κι απ' αυτήν την ιδέα της πραγματικότητας των UFO. Οι απορίες αυτές καθώς και οι έρωτήσεις τους σχετίζονται περισσότερο με διάφορες εικασίες και σκέψεις παρά με ούφολογικά γεγονότα.

Τά έρωτήματα που φαίνονται να

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

ένοχλούν πραγματικά τον κόσμο είναι τα ακόλουθα:

1) Γιατί οι έξωγήνοι δεν έρχονται σε άμεση επαφή μαζί μας;

2) Γιατί μπαίνουν στον κόπο να διανύσουν τις τεράστιες αποστάσεις που χρειάζονται για να φτάσουν μέχρι εδώ, αν δεν θέλουν να επικοινωνήσουν μαζί μας;

3) Υπάρχει καμιά ένδειξη σχετικά με το ότι η κυβέρνηση έχει αποκρύψει στοιχεία για τα UFO κι αν ναι, γιατί;

4) Αν οι αναφορές για εμφάνισεις, προσεδάφισεις και έξωγήνα πλάσματα συμβαίνουν σ' όλον τον κόσμο, δεν θά χρειαζόταν μιά διεθνής συνεργασία για να κρυφτεί η αλήθεια απ' όλους;

5) Δεν είναι άραγε η πιο πειστική συζήτηση για την πραγματικότητα των UFO εκείνη που δείχνει το πόσο άπιθανο είναι από στατιστική άποψη να αποτελούμε έμεις την μοναδική άσση νοήμονος ζωής μέσα στο σύμπαν;

Σκοπός αυτού του άρθρου είναι να προσπαθήσει να παρουσιάσει τις απαντήσεις μου σ' αυτά τα έρωτήματα, μιά κι εγώ χρειάστηκε να ξεοδέσω κατά πάσα πιθανότητα πολύ περισσότερο χρόνο σκεπτόμενος αυτά τα θέματα, από τον μέσο άνθρωπο που παρακολουθεί τα προγράμματά μου.

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

Πριν όμως ξεκινήσουμε αυτές τις εικασίες, θά ήταν ίσως χρήσιμο να απαλλαγούμε από τις φαινομενικά ούσιαστικότερες αντιρρήσεις, αναφορικά με την αντίληψη ότι ο πλανήτης μας δέχεται διάφορες επισκέψεις, και να δώσουμε μιά λογική βάση για την υπόθεση των έξωγήνων. Η θεωρητική, άρνητική άποψη της μειοψηφίας, είναι πως δεν υπάρχουν λογικές ή πειστικές αποδείξεις, ή ο ισχυρισμός πως, αν τα UFO είναι πραγματικά, τότε πρέπει να παραβιάζουν τους νόμους της φυσικής, και κατά συνέπεια, δεν είναι πραγματικά. Η υποστηρίζουν από την άλλη μεριά ότι, παρόλο που υπάρχει κάποια ένδειξη ενός ανεξήγητου φαινομένου, γιατί να βγάζει κανείς αυθαίρετα συμπεράσματα πως οι ανεξήγητες αυτές εμφανίσεις οφείλονται σε έξωγήνα διαστημόπλοια;

Αρχίζοντας με το τελευταίο έρώτημα, εγώ υποστηρίζω τη θεωρία των έξωγήνων, γιατί υπάρχουν έξαιρετικά πολλές αποδείξεις που δείχνουν ότι οι καλύτερες εμφανίσεις (το 20% περίπου απ' όλες όσες έχουν έρευνηθεί) οφείλονται σε αντικείμενα με αναμφισβήτητο

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

μέγεθος, σχήμα, ύψη, χαρακτηριστικά και άλλα γνωρίσματα που δείχνουν πως είναι κατασκευασμένα αντικείμενα κι όχι απλώς φώτα στον ούρανό ή απροσδιόριστες άμορφες μάζες. Βέβαια, χαρακτηριστικά στρογγυλός, συμμετρικός δίσκος ή τά δισκοειδή αντικείμενα, μαζί με τά μεγαλύτερα αντικείμενα σε σχήμα πούρου που παρουσιάζονται σπανιότερα, θά μπορούσαν να κατασκευάζονται από δεκάδες βιομηχανικές μονάδες πάνω στη Γη, όπως από τή Μπόινγκ, τή Μάκ Ντόνελ Ντάγκλας, τή Λόκχηντ κλπ., αν κρίνουμε μόνο από τή εμφάνιση και τή φυσική τους περιγραφή. Αλλά πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τή συμπεριφορά των UFO. Αυτά τά συμμετρικά αντικείμενα είναι σε θέση να αιώρούνται, να κινούνται οριζόντια με πολύ μεγάλες ταχύτητες (ας πούμε, γύρω στα 10.000 μίλια τήν ώρα), να ξεκινούν και να σταματούν από τή μιά στιγμή στήν άλλη, να κινούνται ίσια προς τά πάνω ή προς τά κάτω, να παίρνουν ολόκληρες στροφές με μεγάλη ταχύτητα (όπως 2.200 μίλια τήν ώρα), να κινούνται προς τά εμπρός ή προς τά πίσω μέσα στον ούρανό χωρίς να στρίψουν, και να εκτελούν όλους αυτούς τούς έλιγμους χωρίς πολύ θόρυβο, χημικές έξατμίσεις, ορατά έξωτερικά μηχανήματα και ισχυρά ήχητικά κύματα. Καμιά έταιρεία αυτού του πλανήτη δεν έχει μπορέσει να κατασκευάσει σε ποσότητα μεγάλα αντικείμενα που να μοιάζουν και να συμπεριφέρονται όπως περιέγραψα προηγουμένως. Αυτό δεν σημαίνει πως μερικά τουλάχιστον UFO δεν είναι μυστικά αμερικανικά ή σοβιετικά σκάφη, ή πως δεν έχουν κάποια άλλη από τις τόσες διαφορετικές έξηγήσεις, αλλά σημαίνει μόνο ότι ένας σημαντικός αριθμός απ' αυτά είναι κατασκευασμένα αντικείμενα που δεν φτιάχτηκαν πάνω στη Γη και που πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρούνται πως έχουν έξωγήνη προέλευση.

Είναι φανερό πως αυτό το σύμπέρασμα μπορεί να σταθεί μονάχα αν υπάρξουν πολλά αδιαμφισβήτητα στοιχεία τά οποία να μπορεί να έξετάσει ο καθένας, και τά οποία αφήνουν ακόμη ανοιχτά τά έρωτήματα της προέλευσης, του σκοπού κλπ. Έχω συζητήσει αυτά τά στοιχεία σε πολλά από τά άλλα μου άρθρα. Μιά από τις καλύτερες πηγές στοιχείων είναι ή Ειδική Αναφορά Νο 14 του Σχεδίου Γαλάζιο Βιβλίο, που περιέχει στοιχεία για περισσότερες από 2.000 εμφανίσεις. Απ' αυτές

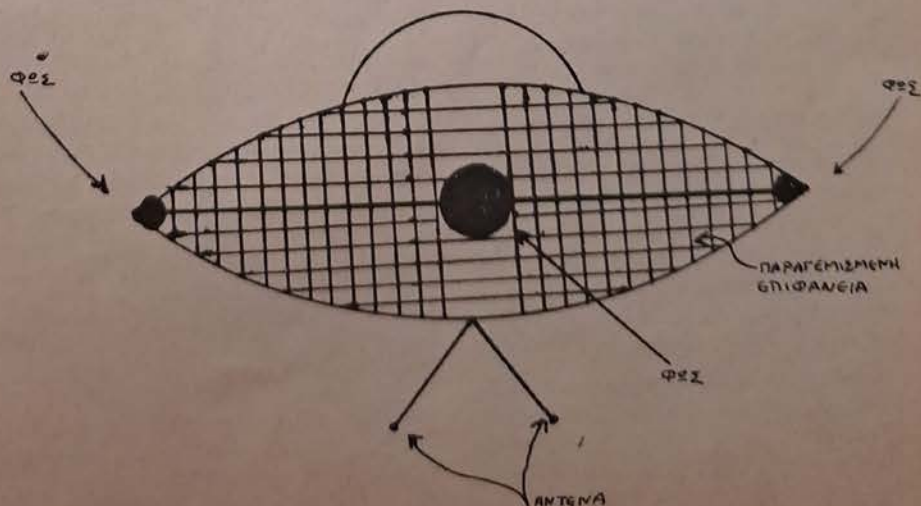
19.7% καταχωρήθηκαν τελικά σαν άγνωστες, τελείως ανεξάρτητα από τις εμφανίσεις που χαρακτηρίστηκαν σαν «ανεπαρκείς σε πληροφορίες». Μιά αξιολόγηση όλων των εμφανίσεων έδειξε πως όσο καλύτερη ήταν η ποιότητα, τόσο πιθανότερο ήταν να χαρακτηριστεί και η εμφάνιση σαν άγνωστη — ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι μάς λένε οι σκεπτικιστές. Επιπλέον, μία στατιστική ανάλυση έδειξε ότι, βάσει έξη διαφορετικών ευδιάκριτων χαρακτηριστικών, όπως το έμφανές μέγεθος, το σχήμα, η ταχύτητα, το χρώμα κλπ., η πιθανότητα να προσέρχονται οι άγνωστες περιπτώσεις από την ίδια πηγή εμφανίσεων, όπως και οι γνωστές, είναι μικρότερη από 1%! Η αναφορά είναι γεμάτη διανγράμματα, πίνακες, χάρτες και τα παρόμοια. Τα στοιχεία τά σχετικά με τη διάρκεια της εμφάνισης, έδειξαν πως η μέση άγνωστη περίπτωση ήταν ορατή για διάστημα μεγαλύτερο από τη μέση γνωστή, και ότι ποσοστό μεγαλύτερο από το 60% των άγνωστων ήταν ορατό για διάστημα μεγαλύτερο των 60 δευτερολέπτων, ενώ το 45% ήταν ορατό για διάστημα μεγαλύτερο των πέντε λεπτών.

Άλλες εξαιρετικές πηγές πληροφοριών που θα 'πρεπε να εξεταστούν συμπεριλαμβάνουν το «Αποδείξεις επί των UFO» που καλύπτει περισσότερες από 700 Άγνωστες περιπτώσεις, το «Συμπόσιο περί των Ίπτάμενων Δίσκων Άγνωστου Ταυτότητας», που περιέχει τις μαρτυρίες 12 έπιστημόνων, το «Η Εμπειρία των UFO» του Δρ Τζ. Άλλεν Χάυνεκ, και επιπλέον και την «Έπιστημονική Μελέτη επί των UFO» (την Αναφορά Κόντον). Σύμφωνα με την επιτροπή επί των UFO του Αμερικανικού Ινστιτούτου Αεροναυτικής και Αστροναυτικής (AIAA), περισσότερες από το 30% των εμφανίσεων που εξετάστηκαν απ' την ομάδα του Κόντον δεν μπόρεσαν να εξηγηθούν. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν επίσης όρισμένα έγγραφα, τά όποια παρουσιάστηκαν στο συνέδριο της AIAA που έγινε στην Πασαντένα, τον Ιανουάριο του 1975. Έξαιρετικά χρήσιμες είναι οι συγκρίσεις ανάμεσα στις γαλλικές και αμερικανικές εμφανίσεις των Βαλλέ και Πόερ, που δείχνουν πως έμοιαζαν πολύ, ή πληθώρα των περιπτώσεων που παρουσιάζουν ίχνη προσεδάφισης (περισσότερες από 1.000 περιπτώσεις, προερχόμενες από 53 χώρες), οι όποιες ταξινομήθηκαν από τον Τέντ Φίλιπς, και έχουν να κάνουν

με φυσικές αλλαγές στους τόπους προσεδάφισης και, συχνά, αναφορές για έξωγήινους. Έχω βρει πως οι μορφωμένοι αλλά απληροφόρητοι σκεπτικιστές, δεν είναι πιο έξυπνοι ή λογικοί απ' τους άμορφους απληροφόρητους που όμως πιστεύουν στα UFO. Κι οι δυό μοιράζονται την άποψη, «μή μ' ενοχλείτε με νεονότα, ενώ έχω πάρει την απόφασή μου».

«Γιατί δεν μάς μιλούν;» Αυτό φαίνεται να είναι ένα από τά πιο ανησυχητικά έρωτήματα που άφορούν τη συμπεριφορά των UFO. Φαίνεται τελικά πως πρόκειται για μία διαφορετική παραλλαγή της παλιάς ιδέας ότι εκείνο που μάς τρομάζει είναι στην πραγματικότητα

τά άγνωστο. Αν οι έξωγήινοι κάθονταν μονάχα μαζί μας να πούν καφέ ή ένα μπουκάλι μπύρα, τότε θα φαίνονταν λιγότερο τρομαχτικοί. Γιατί δεν είναι καλεσμένοι σε τηλεοπτικές έκπομπές; Ένα μέρος του προβλήματος αποτελεί και το γεγονός ότι φαίνεται να είναι γενικά παραδεχτό ότι αυτοί, οι έξωγήινοι, πρέπει να είναι από τεχνολογική άποψη πιο εξελιγμένοι από μάς, γιατί αυτοί εύκολα μπορούν κι έρχονται εδώ, ενώ έμεις δεν μπορούμε να έπισκεφτούμε τους πλανήτες τους. Το γεγονός ότι πρέπει να παραδεχτούμε πως τεχνικά οι ξένοι είναι πιο εξελιγμένοι, αποτελεί αρκετά σκληρό χτύπημα για τον έγωισμό μας, αλλά είναι ακόμα πιο σκληρό να πρέπει να σκεφτούμε πως δεν μάς θεωρούν

ἀξιους νά μās ἀπευθύνουν τό λόγο — ὅτι γι' αὐτούς μπορεῖ νά θρισκόμαστε τόσο χαμηλά στή συγκριτική ἐξελικτική κλίμακα ὅσο κι ἔνας σκύλος ἢ μιὰ γάτα γιά μās. Εἶναι πολύ σκληρό γιά τὰ μέλη τῶν φυλῶν πού κυβερνοῦν τόν κόσμον νά βλέπουν πῶς κανεῖς δέν τοὺς ζητάει νά στείλουν πρεσβευτές. Στήν πραγματικότητα, ἡ κατάσταση εἶναι πολύ πιό μπερδεμένη ἀπ' τήν πλευρά τῶν ἐξωγήινων.

Ἀπό μιὰ πολύ βασική ἀποψη, ὁ πρῶτος κανόνας γιά τοὺς διαστημικούς ταξιδιώτες εἶναι τὸ «Βεβαιωθείτε πῶς μπορεῖτε νά γυρίσετε πίσω». Αὐτό σημαίνει πῶς, προτοῦ ἀκόμα προσεδαφιστεῖτε, πρέπει νά ἔχετε «ἀρκετές πληροφορίες» γιά τοὺς ντόπιους ὥστε νά εἰστε σίγουροι πῶς μπορεῖτε νά ἀποφύγετε τὸ νά σās ἀρπάξουν, ἐκτός κι ἂν νιώθετε ἐλεύθερος νά τὰ βάλετε μαζί τους — κάτι πού οἱ ἐπισκέπτες μας δέν φαίνονται διατεθειμένοι νά κάνουν. Τὸ πρῶτο πράγμα πού παρατηροῦν οἱ ξένοι αὐτοὶ ἀνιχνευτές εἶναι πῶς ἐμεῖς, οἱ γήινοι, ἔχουμε παντοῦ ἐνιχνευτικά ραντάρ καὶ πῶς ὑπάρχουν ἐπιτιθεμένα ἀεροπλάνα καὶ πύραυλοι πού εἶναι ἐτοιμοὶ νά κυνηγήσουν ὅτιδήποτε πετάει στὸν οὐρανὸ καὶ δέν ἀπαντᾷ κατάλληλα στὶς ἐρωτήσεις τοῦ χειριστῆ τοῦ ραντάρ. Τὰ ἀεροπλάνα καὶ οἱ πύραυλοι ἐδάφους εἶναι ἐξοπλισμένοι μὲ πυρηνικὲς κεφαλές καὶ συσκευὲς ἀναζήτησης θερμότητας. Καὶ εἶναι ἀπόλυτα σαφές στοὺς ἐξωγήινους πῶς ὑπάρχουν πάνω σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη πολὺ ἐχθρικοὶ πολιτισμοί, ὅτι τὰ σκάφη μας εἶναι πολὺ λιγότερο τελειοποιημένα ἀπ' τὰ δικά τους, κι ὅτι ἡ Πολεμικὴ Ἀεροπορία κάθε κράτους πολὺ θὰ ἠθέλε νά μπορούσε νά βάλει στὸ χέρι ἓναν δίσκο νεκρὸ ἢ ζωντανὸ (πού λέει ὁ λόγος). Ὅλες οἱ μεγάλες δυνάμεις τοῦ πλανήτη θὰ ἠθελαν νά κάνουν τὸ μεγάλο άλμα ἀπ' τήν τεχνολογία τοῦ σήμερα στήν τεχνολογία τῶν ἱπτάμενων δίσκων.

Οἱ ἐξωγήινοι πρέπει νά ἀνησχοῦν καὶ γιά τὴ δική τους ἀσφάλεια. Ὑπάρχουν πολλὲς ἀναφορὲς πού δείχνουν πῶς ἡ ἀντίδραση τῶν γήινων σὲ μιὰ συνάντηση μὲ ἐξωγήινους κάθε ἄλλο παρά φιλικὴ εἶναι. Τοὺς ἔχουν πολυβολήσει, τοὺς ἔχουν στήσει παγίδες καὶ τοὺς ἔχουν κυνηγήσει μὲ στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα. Κι ἀσφαλῶς, κανένας ἐξωγήινος δέν θὰ ἠέλε νά καταλήξει στὸν ζωολογικὸ κήπο τῆς πε-

ριοχῆς, στὴ φυλακῇ, ἢ στὸ ἐργαστήριό τῆς ἱατρικῆς σχολῆς. Κανένας προηγμένος πολιτισμὸς δέν θὰ ἠέλε νά πέσουν τὰ ὄπλα του στὰ χέρια ἀγρίων, ἀκριβῶς ὅπως ἐμεῖς δέν βάζουμε ἀτομικὲς βόμβες ἢ ἀκτίνες λέιζερ στὰ χέρια τῶν ἰθαγενῶν. Μετὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο δέν δώσαμε τίς ἀτομικὲς βόμβες οὔτε καν στοὺς φίλους μας, πολὺ περισσότερο δὲ στοὺς ἐχθροὺς μας ἢ σὲ ἀγρίους. Ποιὸς πολιτισμὸς ἐξωγήινων θὰ ἐμπιστευόταν μὲ τὰ σωστά του ἐναγῆνο ἀντιπρόσωπο, ὅσον ἀφορᾷ τὴ σοφὴ χρῆση τῆς τεχνολογίας, ἀπ' τὴ στιγμή πού θὰ εἶχε ρίξει μιὰ ματιὰ στήν κοινωνιολογικὴ ἐξέλιξη τοῦ πλανήτη μας;

Μερικοὶ λένε πῶς καλὰ νά μὴν περιμῖνουμε τοὺς ἐξωγήινους νά παρουσιαστοῦν ὅπουδήποτε, γιατί ὁμως δέν προσγειώνονται στὸν κήπο τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἢ δέν ἐρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη; Μ' ἄλλα λόγια, γιατί δέν λένε, «Πηγαίνετε με στὸν ἀρχηγό σας».

Κατ' ἀρχήν, ὅποιοσδήποτε μπορεῖ νά συλλάβει ἐκπομπὲς τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεόρασης, καθὼς καὶ τὰ δικά μας ἀμυντικὰ σήματα, γρήγορα θὰ ἀντιληφθεῖ πῶς ὑπάρχουν πάνω στὴ Γῆ πολλοὶ διαφορετικοὶ ντόπιοι ἀρχηγοί, ἀρχηγοὶ τῶν ὁποίων τὰ κράτη φαίνονται ἐτοιμα νά ἀρχίσουν πόλεμο μεταξὺ τους ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στήν ἄλλη. Ἡ κύρια δραστηριότητα αὐτοῦ τοῦ πλανήτη φαίνεται νά εἶναι ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν του. Κανένας ἀρχηγὸς δέν ἀντιπροσωπεύει τὸ 39% τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πλανήτη, καὶ γι' αὐτὸ ἔνας πολὺ ἀπλὸς λόγος γιά τὸν ὁποῖον οἱ ἐξωγήινοι δέν μποροῦν νά πουν «Πηγαίνετε με στὸν ἀρχηγό σας», εἶναι πῶς δέν ὑπάρχει κανένας ἀρχηγὸς πού νά μιλάει ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ πλανήτη.

Πρὸς τὸ παρὸν φαίνεται πῶς οἱ ἐξωγήινοι μποροῦν νά πηγαينوῦν ὅποτε τοὺς ἀρέσει, ἀποφεύγοντας τίς ἀπόπειρές μας νά τοὺς σταματήσουμε καὶ νά ὑποκλέψουμε τὴν τεχνολογία τους. Μέχρι τὴ στιγμή πού θὰ γίνουμε κι ἐμεῖς μιὰ πραγματικὰ διαστημικὴ δύναμη, ἱκανὴ νά τοὺς ἐμποδίσει νά πηγαينوῦν ὅποτε τοὺς ἀρέσει, γιατί νά διαπραγματευτοῦν μαζί μας ἢ ἀκόμα καὶ νά μās μιλήσουν; Ὅποιοσδήποτε ἐξελιγμένος πολιτισμὸς πού θὰ ἠέλε πληροφορίες γιά τὸν πλανήτη μας, θὰ τὰ κατάρνε πολὺ καλύτερα, συγκεντρώνοντας τὰ δικά του στοιχεῖα μὲ τὴ βοήθεια τῶν διαφόρων ὀρνά-

νων, τὴν ἐπιλογὴ δειγμάτων, καὶ τὴ συγκέντρωση διαφόρων ἀντιπροσωπευτικῶν εἰδῶν. Εἶναι βέβαιον ὅτι οὔτε ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ οὔτε ἡ κυβέρνησις τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης εἶναι πρόθυμες νά δεχτοῦν ἢ μιὰ τὸ λόγο τῆς ἄλλης, ὅσον ἀφορᾷ τίς προθέσεις, τίς πηγὲς ἢ τίς στρατιωτικὲς τοὺς δυνατότητες. Στήν πραγματικότητα θὰ περίμενε κανεῖς πῶς ἓνας ἐξελιγμένος τεχνολογικὸς πολιτισμὸς, πού εἶναι σὲ θέση νά ταξιδεύει ἀνάμεσα στὰ διάφορα ἡλιακὰ συστήματα, θὰ εἶχε σίγουρα καλύτερες μεθόδους γιά τὴν ἀξιολόγησις τῆς διαπλανητικῆς δραστηριότητος ἀπὸ μās. Εὐτυχῶς, ὁ μεγάλος ἀριθμὸς δειγμάτων ἐδάφους πού παίρνονται, καὶ ἀνθρώπων ἢ ζῶων πού ἀπαγόνονται, ὑποστηρίζουν αὐτὴ τὴ θεωρία. Καὶ ἀσφαλῶς, τὸ γεγονός ὅτι οἱ περισσότερες προσεδαφίσεις UFO συμβαίνουν σὲ ἀπομονωμένες περιοχές, συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀντίληψη ὅτι πρόθεση τῶν ἐξωγήινων δέν εἶναι νά ἐρθοῦν σὲ ἀμεσὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς δῆθεν ἀρχηγούς τῆς Γῆς, ἀλλὰ περισσότερο νά συγκεντρώσουν στοιχεῖα μὲ τὴν ἀνεσή τους, χωρὶς νά διατρέχουν καὶ πολὺ τὸν κίνδυνον νά διακοποῦν οἱ προσπάθειές τους.

Τὸ τέλος στὸ ἐπόμενο

UFO νέα απ' ολο τον κόσμο

ΓΥΟΡΚ-ΠΕΝΣΥΛΒΑΝΙΑ—ΗΠΑ

Η Πενσυλβανία ήταν ανάμεσα στις 35 Πολιτείες όπου το τετράμηνο Οκτωβρίου 1978-Ιανουαρίου 1979, πολλοί κάτοικοι υπήρξαν μάρτυρες ενός ασυνήθιστα μεγάλου αριθμού εμφανίσεων UFO, σύμφωνα με τον Ρόμπερτ Μπάρνι, διευθυντή του «Γραφείου UFO του 20ού αιώνα».

Το αντίστοιχο κύμα εμφανίσεων του 1973, αφορούσε το ένα πέμπτο του αριθμού των περιοχών όπου είχαν τότε βρεθεί τα UFO.

ΘΑΝΕΤ, ΑΓΓΛΙΑ

Δύο παράξενα «φώτα», που αιωρήθηκαν τον Οκτώβριο 1979 πάνω από το βρετανικό νησί Θάνετ, θεάθηκαν από δυο αστυνομικούς. Τα φώτα κινήθηκαν προς τη δύση, ενώ το ένα ξαναγύρισε προς τα ανατολικά για να εξαφανιστούν στο τέλος και τα δύο πάλι μαζί.

Το περιστατικό αναφέρθηκε στην αεροπορική βάση Μάνστον, απ' όπου έγινε γνωστό ότι την ώρα εκείνη δεν πετούσε κανένα αεροπλάνο στην περιοχή.

ΜΙΡΑΜΑΡ, ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Σύμφωνα με την εφημερίδα «Λα Ραζόν» του Μπουένος Άιρες της 11ης

Μαρτίου 1975, ο Χουάν Αντρέας Γκρεγκορίνι, γεωργός, παρακολούθησε μαζί με την οικογένειά του ένα UFO, που πετούσε πάνω από το κτήμα του στο Λος Άμπουέλος. Το μυστηριώδες σκάφος που εξέπεμπε φωτεινές ακτίνες ακούμπησε για λίγο στο έδαφος κι ύστερα απογειώθηκε κι εξαφανίστηκε με απίστευτη ταχύτητα, κατευθυνόμενο προς τα βόρεια.

ΜΕΞΙΚΟ

Οι άρχες του Διεθνούς Αεροδρομίου Μπενίτο Χουαρέζ, δήλωσαν ότι ο ηλικίας 23 χρόνων πιλότος Κάρλος Αντόνιο ντε Λος Σάντος, ανέφερε ότι τρία UFO τον ακολούθησαν καθώς πετούσε σε ύψος 15.000 ποδιών και με ταχύτητα 140 μιλίων την ώρα, πάνω από τη λίμνη Τεκουεσκιτένγκο, 50 μίλια στα νότια της πόλης του Μεξικού, στις 3 Μαρτίου 1975.

«Δύο απ' αυτά πλησίασαν σε απόσταση μερικών εκατοστών από κάθε φτερό μου και το άλλο πήγε κάτω απ' το αεροπλάνο», είπε ο Σάντος. «Προσπάθησα να κατεβάσω τις ρόδες για να χτυπήσω αυτό που ήταν από κάτω μου, αλλά ο μηχανισμός δεν λειτουργούσε. Ύστερα προσπάθησα να χτυπήσω τα άλλα δύο με τα φτερά, αλλά το πηδάλιο δεν πειθαρχούσε. Τότε έσπασαν τα νεύρα μου κι άρχισα να κλαίω».

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΓΓΡΑΨΑΝ:

Η εφημερίδα «Ηπειρωτικός Αγών» της 15/12/79 έγραψε:

ΑΓΝΩΣΤΑ ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΜΑΧΗ

Μυστηριώδη ιπτάμενα αντικείμενα εμφανίστηκαν χθές βράδυ στο χωριό Καταμάχη. Πρώτος τα είδε ο σμηνίτης Δημήτριος Μηλιώνης. Το πρώτο μυστηριώδες ιπτάμενο αντικείμενο εμφανίστηκε στη θέση «Διαλώνια» (περίπου 2 χιλιόμετρα από την Καταμάχη) στις 6 το απόγευμα. Στις 7 παρά τέταρτο εμφανίστηκαν πέντε μαζί ιπτάμενα αντικείμενα τα οποία προσγειώθηκαν στο βουνό και μετά από λίγο τα είδε να απογειώνονται και να εξαφανίζονται με καταπληκτική ταχύτητα. Το δεύτερο «UFO» είδαν πολλοί κάτοικοι του χωριού ενώ ειδοποιήθηκε και ο Σταθμός Χωροφυλακής Τύργιας.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε

με τον σμηνίτη Δημήτρη Μηλιώνη μάς είπε τα εξής:

«Γύρω στις έξι το απόγευμα, ενώ ακόμη ήταν σούρουπο, εμφανίστηκε ένα ιπτάμενο αντικείμενο πάνω από το βουνό «Διαλώνια» απέναντι από το μοναστήρι. Από μένα απέιχε περίπου 2 χιλιόμετρα. Ήταν σαν στρογγυλή σόμπα πετρελαίου και σκόρπιζε γύρω του ένα έντονο κόκκινο χρώμα σαν φωτιά. Πήγε και κάθισε για μερικά λεπτά πάνω στο λόφο και στη συνέχεια απογειώθηκε με καταπληκτική ταχύτητα και εξαφανίστηκε.

«Στις 7 παρά τέταρτο ενώ βρισκόμουν στο σπίτι μου άκουσα φωνές από χωριανούς. Βγήκα έξω και είδα στο ίδιο σημείο στο βουνό απέναντι από το χωριό 5 ιπτάμενα αντικείμενα να προσγειώνονται στη θέση Διαλώνια. Από τις λάμψεις που εξέπεμπαν νομίσαμε ότι το βουνό καίγεται. Αφού κάθησαν για λίγο στο βουνό, απογειώθηκαν με τρομερή ταχύτητα.... Ποτέ δεν ξανάδαμε τέτοιο φαινόμενο...»

Ο πιλότος δήλωσε ακόμα ότι το σκάφος του οδηγείτο από κάποια παράξενη δύναμη όταν βρισκόταν στην περιοχή ανάμεσα στην Τεκουεσκιτένγκο και το Ταλπάν, ένα προάστιο της πρωτεύουσας. «Ήταν εκεί ακριβώς όπου τα UFO απομακρύνθηκαν, κατευθυνόμενα προς δυο χιονοσκεπή ήφαιστεια που υπάρχουν κάπου 50 μίλια στα νότια».

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Από την εφημερίδα «Μπέλφαστ Νιούς Λέττερ» της 4ης Νοεμβρίου 1975 μαθαίνουμε ότι θεάθηκαν παράξενα αντικείμενα σχήματος αυγού, κιτρινωπού χρώματος και καταπληκτικής ταχύτητας.

«Πάνω από 10 άτομα τα είδαν να περνούν πάνω από το Ντόναγκιτ.... Τα UFO φώτισαν τον ουρανό και ήταν όρατά για τρία περίπου λεπτά.... Η μετεωρολογική υπηρεσία δεν ήξερε τι να υποθέσει. Δεν έχουμε κανένα μετεωρολογικό μπαλόνι, και δεν μπορούμε να ξέρουμε τι είναι αυτά τα αντικείμενα», δήλωσε εκπρόσωπός της.

Την ίδια εβδομάδα πέντε UFO θεάθηκαν να περνούν σε σχηματισμό «V» πάνω από το Μπέλφαστ.

ΡΩΜΗ

Ένα πανομοιότυπο UFO με κείνο που θεάθηκε το Σεπτέμβριο του 1978 πάνω απ' την Φλωρεντία, αναφέρθηκε ξανά πρόσφατα, από 16 εργάτες σιδηροδρόμου στο Μπολζάνο. Το UFO αιωρείτο σε ύψος 300 ποδιών, ήταν σχήματος πούρου με κόκκινα φώτα μπροστά και πίσω.

Και ο Δημήτρης Μηλιώνης συνέχισε: «Υπηρετώ σε αεροδρόμιο βλέπω αεροπλάνα και ελικόπτερα μέρα και νύχτα και είναι αδύνατο να γελάστηκα. Άλλωστε τα είδαν πολλοί από το χωριό μας.....»

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Επικοινωνήσαμε στη συνέχεια με το σταθμό Χωροφυλακής Τύργιας, όπου μάς επιβεβαίωσαν ότι πραγματικά έγινε καταγγελία από κατοίκους της Καταμάχης για την εμφάνιση των UFO.

ΤΑ ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ

Χθές βράδυ ήρθε στα γραφεία μας γνωστός Γιαννιώτης και μάς είπε:

«Βρισκόμουν έξω από τα Γιάννινα όταν είδα ένα φωτεινό αντικείμενο στον ουρανό που έμοιαζε σαν να καίγεται.

Μου φάνηκε σαν να έρχόταν καταπάνω μου. Στην αρχή νόμισα ότι κάποιο αεροπλάνο είχε πάρει φωτιά. Κοίταξα

μέ δεος τὸ θέαμα καὶ περιμένα νὰ ἐκ-
ρανεῖ. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐξαφανίστηκε μὲ τρο-
μερὴ ταχύτητα.

Συμπέρασμα... «Κι ὅμως τὰ UFO ὑ-
πάρχουν»: Αὐτὴ τὴ φορά ἐπισκέφτηκαν
τὰ Γιάννινα: Ἦταν ὁμαδικὴ ὀφθαλμαπά-
τη τῶν κατοίκων τῆς Καταμάχης ἢ ἐξω-
γήινα διαστημόπλοια; Ποτέ δὲν θὰ τὸ
μάθουμε. Πάντως οἱ κάτοικοι τῆς Κατα-
μάχης, κάτι εἶδαν. Δυστυχῶς κανένας
δὲν θὰ λύσει ποτέ τις ἀπορίες τους.

Πάντως σύμφωνα μὲ θετικές πληρο-
φορίες μας χθὲς τὴν ὥρα ποὺ ἐμφανί-
στηκαν τὰ ἀγνωστὰ ἱπτάμενα ἀντικείμε-
να, στὴν περιοχὴ δὲν πετοῦσε κανένα
ἀεροπλάνο ἢ ἐλικόπτερο. Ὅπως οἱ ποτε
ὁ φάκελος τῆς υποθέσεως αὐτῆς θὰ
κλείσει ὅπως χιλιάδες ἄλλοι μὲ τὴν ἐν-
δειξὴ «Ἀγνωστον».

«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» ΣΑΒΒΑΤΟ 15-12-1979 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 14320
Ἐμφανίστηκαν χθὲς τὸ βράδυ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΜΑΧΗ

«ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ», — Σελίδα 3

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΙΣ 6.10 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Περίεργο ἀντικείμενο στὸν οὐρανὸ τῆς Πάτρας!

ΤΟ «ΚΑΤΑΔΙΩΞΑΝ» ΤΕΣΣΑΡΑ ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ ΜΑΣ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΒΛΑΧΑΚΗ

Ἡ ἐφημερίδα ἡ «Πελοπόννησος» τῆς
9/12/79 ἔγραψε:

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὸ μυστηριώδες φωτεινὸ ἀντικεί-
μενο φάνηκε ξαφνικὰ στὸν οὐ-
ρανὸ καὶ σχεδὸν παρέμεινε στά-
σιμο. Πέρασε λίγη ὥρα, ὅταν πέρα στὸν
ὀρίζοντα ξεχώρισαν τέσσερα ὑπερ-
σύγχρονα ἀεροσκάφη, τὰ ὁποῖα μὲ ἱλιγ-
γιώδη ταχύτητα πλησίασαν τὸ «ἀντικεί-
μενο» καὶ τὸ «περικύκλωσαν». Αὐτὸ ἀρ-
χισε νὰ κινεῖται μὲ κατεύθυνση πρὸς ἀ-
νατολὰς, συνοδευόμενον ἀπὸ τὰ ἀερο-
σκάφη. Ὑστερα ὅλα μαζί χάθηκαν στὸ
βάθος.

Τὸ γεγονός συνέβη στὸν οὐρανὸ τῆς
Πάτρας, στίς 6.10 τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρί-
της, 4 Δεκεμβρίου 1979. Τὰ τέσσερα ἀε-
ροσκάφη εἶχαν ἀπογειωθεῖ ἀπὸ τὸ ἀε-
ροδρόμιο τοῦ Ἀράξου καὶ κινήθηκαν
ἀνάμεσα Λαδοπούλου — κέντρου τῆς
Πάτρας — Ἀχαΐας Κλάους, μὲ κατεύθυν-
ση πρὸς τὸ Παναχαϊκόν.

Προσπαθήσαμε ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ
τὴν ἐπομένη νὰ ἐρθοῦμε σὲ ἐπαφὴ μὲ
τὸν διοικητὴ τῆς 16ης Πτέρυγας Μάχης
κ. Δημ. Ἀποστολάκη, ἀλλὰ δὲν τὸ κα-
τορθώσαμε. Ἔτσι ἐμείναν μυστήριον ἡ
ἐμφάνιση τοῦ «φωτεινοῦ ἀντικειμένου»
καὶ οἱ τυχόν παρατηρήσεις τῶν ἀερο-
σκαφῶν μας.

Τὴν παρατήρηση τοῦ περιεργοῦ φαι-
νομένου ἐκαναν στὴν Πάτρα τὰ μέλη
μίας ὁμάδας νεαρῶν, ποὺ ἀσχολοῦνται
ἀπὸ καιρὸ μὲ τοὺς «ἱπτάμενους δι-
σκους». Τὰ παιδιά μὰς εἰδοποίησαν ἀ-
μέσως καὶ ζήτησαν περισσότερες πλη-
ροφορίες τίς ὁποῖες, ὅμως, δὲν μπο-
ροῦσαμε δυστυχῶς νὰ τοὺς δώσουμε.

Ἡ ὁμάδα τῶν νεαρῶν υποστηρίζει ὅτι

καὶ ἄλλες φορές ἔχει παρατηρήσει στὸν
οὐρανὸ τῆς Πάτρας περιεργὰ φωτεινὰ
ἀντικείμενα, ποὺ ἐμφανίζονται ξαφνικὰ
νὰ διατρέχουν μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα
τὸ στερέωμα. Ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες περιο-
χὲς τοῦ Νομοῦ Ἀχαιῶν ἔχουμε τέτοια
περιστατικά, ὅπως τοὺς πληροφοροῦν
τακτικά οἱ φίλοι τους.

Οἱ ἀρχὲς δὲν παραδέχονται ὅτι ὑπάρ-
χει κάποιο μυστήριον σ' αὐτὰ τὰ «φωτει-
νὰ ἀντικείμενα». Συνήθως πρόκειται γιὰ
κάποιο ἀεροσκάφος σὲ μεγάλον ὕψος,
ποὺ τὸ χτυποῦν οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου
(ποὺ ἔχει δύσει) ἢ γιὰ μετεωρολογικὸ
μπαλόνι ἢ τέλος πάντων γιὰ κάποιο παι-
χνίδισμα τῶν μορίων τῆς ἀτμόσφαιρας.
Τὰ «μυστηριώδη ἀντικείμενα» εἶναι ὑ-
περβολή, ποὺ ὀφείλεται περισσότερο
στὴν ἀγνοία ὀρισμένων πᾶνω σὲ στοι-
χειώδη ἀτμοσφαιρικά φαινόμενα.

Μέχρι ποῦ νὰ ἐμφανιστοῦν πάλι στὸν
οὐρανὸ τῆς Πάτρας, ἂς κάνουμε ὑπο-
μὴν.

Ἀγγελος Βλαχάκης

Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΓΝΩΜΗ: ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΑ UFO

.....μιά μοντέρνα μετατόπιση του
θρησκευτικού φανατισμού.....

Σεζάρε Φαλέσι

ΕΡΩΤ.: Falesi, έχεις πάντα επιδείξει πολύ σκεπτικισμό σ' ό,τι αφορά την ύπαρξη των λεγόμενων ιπτάμενων δίσκων» ή UFO. Και πρόσφατα πάλι, στη διάρκεια μιάς συνέντευξης στο δίκτυο No 1 της Ραδιοφωνίας έδωσες διέξοδο στον ίδιο σκεπτικισμό. Γιατί;

ΑΠΑΝΤ.: Πρώτα απ' όλα άμφισβητώ βασικά τον όρο ιπτάμενοι δίσκοι ή UFO, που άλλωστε σημαίνει «άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα». Πρόκειται για μία άμφισβήτηση που αφορά την πραγματική σημασία των λέξεων. Είναι απαράδεκτο να «παρατηρεί» κανείς ένα φώς στον ούρανό και να το προσδιορίζει σαν «αντικείμενο» και ακόμη λιγότερο «ιπτάμενο», αφού η πτήση στη γήινη ατμόσφαιρα προϋποθέτει ένα φαινόμενο που έχει χωρητικότητα και, κατά συνέπεια, υλική σύσταση. Γι' αυτό, τουλάχιστον σ' ό,τι αφορά τα νυκτερινά φώτα, που εξάλλου αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος αυτών των επίσημάνσεων, εγώ αρνούμαι ακόμη και να χρησιμοποιήσω τους όρους ιπτάμενοι δίσκοι και UFO. Άλλωστε και ο ίδιος ο καθηγητής Χάυνεκ, που τόσο συχνά μνημονεύουν οι UFOλόγοι, διακρίνει την πρώτη κατηγορία παρατηρήσεων, από τις έξι που έχει προτείνει, με τον χαρακτηρισμό «νυκτερινά φώτα». Υπολείπεται ακόμη να αποδειχτεί ότι αυτά τα φώτα έχουν σωματική σύσταση.

ΕΡΩΤ.: Τα φώτα για τα οποία κάνεις λόγο, δεν θα μπορούσαν να είναι όπτικές εκδηλώσεις άγνωστων φαινομένων, ή έστω το νυκτερινό περικάλυμμα έξωγήινων ή μιάς άλλης διάστασης όχημάτων;

ΑΠΑΝΤ.: Χωρίς να προσκομίζει συγκεκριμένες αποδείξεις, ο καθένας μπορεί να ισχυρίζεται ό,τι του κατεβαίνει το μυαλό· και φυσικά δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν

συγκεκριμένες μαρτυρίες οι διηγήσεις των φαντασιολόγων, των μυθομανών, των εύφανταστων και των άπατεώνων.

ΕΡΩΤ.: Είσαι πολύ σκληρό καρύδι. Πολύς κόσμος, παρόλα αυτά, παρατήρησε και εξακολουθεί να παρατηρεί σέ μεγάλο αριθμό ανεξήγητα φώτα στο νυκτερινό ούρανό. Τι λές γι' αυτά τα φαινόμενα;

ΑΠΑΝΤ.: Δεν λέω τίποτα, γιατί κατά τη γνώμη μου όλα αυτά τα φώτα έχουν και με το παραπάνω την εξήγησή τους. Ο ούρανός είναι πάντα γεμάτος από φώτα, ιδιαίτερα άφöτου άρχισαν να πετούν αεροπλάνα και να διαγράφουν τροχιές γύρω από τη γη οι τεχνητοί δορυφόροι. Υπάρχουν ύστερα αντανακλάσεις γήινων φώτων, φάρων, φωτοβολιδών, κλπ. Εδώ και χρόνια ένας υποτιθέμενος «δίσκος», που είχε παρατηρηθεί σέ πολλές περιοχές της Ν. Ιταλίας, τόσο τη νύχτα όσο και τη μέρα, αποδείχτηκε ότι δεν ήταν παρά ένα σύννεφο σοδίου (νάτριο) με φακοειδές σχήμα που αποδεσμεύτηκε από μία μετεωρολογική ρουκέτα που είχαν ρίξει από το πεδίο βολής Salto Di Quirra της Σαρδηνίας. Το σύννεφο από σόδιο που ο άνεμος μετατόπιζε, χρησίμευε για τη μελέτη των ρευμάτων σέ μεγάλο ύψος· φωτιζόμενο από τις ήλιακές ακτίνες φάνηκε σαν «ιπτάμενος δίσκος» και τέτοια περιγραφή του έγινε από πολλές έφημερίδες. Εξάλλου όσο συνεχίζεται ο λόγος για UFO, τόσο πιο πολύς κόσμος, που γενικά δεν κοιτάζει στην ατμόσφαιρα (και κάνει πολύ καλά) παρακινείται να στρέφει τα βλέμματα προς τον ούρανό και αρχίζει να φωνάζει πώς παρατήρησε έναν «ιπτάμενο δίσκο»....

Στις 3 Ιανουαρίου 1979 κάτι τέτοιο ακριβώς έγινε στο Μιλάνο και το υποτιθέμενο UFO έφθασε να κι-

νηματογραφηθεί ακόμη και από έναν έμπειρο όπερατέρ της κρατικής τηλεόρασης. Αποδείχτηκε, ωστόσο, ότι πρόκειται για τον πλανήτη Άφροδίτη. Στις Ήνωμένες Πολιτείες μου έχουν διηγηθεί, ότι στη διάρκεια του πολέμου εκατοντάδες χιλιάδες φυσιγγία πολυβόλου πήγαν χαμένα στοχεύοντας από τους πάνω πυργίσκους των «ιπτάμενων φρουρίων» την Άφροδίτη που συχνότατα την έπαιρναν, λόγω της λαμπρότητάς της, για γερμανικό αεροπλάνο.....

ΕΡΩΤ.: Μερικοί όμως, αγαπητέ Falesi, επιμένουν πώς είδαν UFO με-ραμεσημέρι, μιλούν για έξωγήινους, για άγνωστα όντα, για ανθρωποειδή και τερατάκια. Άλλοι ισχυρίζονται ότι έπεσαν θύματα απαγωγής από ιπτάμενους δίσκους, και μερικοί όπως ο διάσημος Τζώρτζ Αντάμσκι, λένε πώς ταξίδεψαν μέσα σέ ιπτάμενο δίσκο.

ΑΠΑΝΤ.: Σ' αυτούς τους ισχυρισμούς, το μόνο που έχω να απαντήσω είναι: αποδείξτε τους. Ο Αντάμσκι λίγο προτού πεθάνει έγραψε ένα βιβλίο, όπου ισχυριζόταν ότι έκανε το γύρο της σελήνης μέσα σ' έναν ιπτάμενο δίσκο και περιέγραψε την άθεατη (από τη γη) πλευρά του δορυφόρου μας πλούσια, καθώς έλεγε, σέ λιβάδια και ζώα που τρέχανε. Πρόσφατα διάβασα ένα σύντομο σχόλιο του κουμπάρου του Leslie, ο οποίος εξηγούσε, εκφράζοντας ταυτόχρονα τη λύπη του, ότι ο Αντάμσκι είχε κάνει λάθος (τώρα βλέπετε έχουμε φωτογραφίες της άλλης όψης του φεγγαριού) γιατί είχε επιβιβαστεί σέ δίσκο τόσο βιαστικά που ξεχασε σέ σπιτί τα γυαλιά του!

Αν τέτοιες μαρτυρίες λοιπόν σας φαίνονται πειστικές, με γεια σας και χαράς σά

συν. στή σελ. 48

χνοι, καμπουριασμένοι Μαυροντυμένοι Άνθρωποι που «μοιάζουν σαν Ξένοι», είναι κόν ανθρώπινα πλάσματα. Οι χωμένοι μέσα στα παλτά τους, εξαιρετικά αδύνατοι και κάπως αμήχανοι άνθρωποι που επισκέφθηκαν τον Τόμ Ουίλλς, τον Τζιμ Ντόχερτυ καθώς και άλλους μάρτυρες εμφανίσεων UFO, είναι κατά πάσα πιθανότητα έξωγήνιοι έπισκέπτες, ακριβώς όπως και τα πληρώματα των ιδίων των UFO.

Απίστευτο:

Σκεφτείτε τις συναντήσεις με Μαυροντυμένους Άνθρώπους που έχουν αναφέρει τόσοι άνθρωποι που είδαν ιπτάμενους δίσκους. Οι διηγήσεις τους μιλούν επανειλημμένα για πολύ σύντομες έπισκέψεις από άσυνήθιστα αδύνατους «άνθρώπους» που δείχνουν σά να βρίσκονται κάτω από κάποιο βάρος — μήπως το βάρος της γήινης ατμόσφαιρας; — και που μιλούν Αγγλικά με αλλόκοτη προφορά. Μην ξεχνάτε ακόμη, ότι οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι προειδοποιούν τους μάρτυρες να μη μιλήσουν για τα UFO — και πώς φτάνουν πάντοτε προτού εξαφανιστούν τα έγγραφα, τρελαθούν οι ηλεκτρικές συσκευές κι αρχίσουν οι εφιάλτες.

«Είναι πολύ απλό», επιμένει ο Δρ Έβερετ. «Τα πληρώματα των ιπτάμενων δίσκων έχουν κάποιον τρόπο για να ξεχωρίζουν και να παρακολουθούν τους ανθρώπους με τους όποιους έρχονται σε έπαφή. Στέλνουν λοιπόν τους δικούς τους "άνθρώπους". Οι Άνθρωποι αυτοί με τα Μαύρα τοποθετούν με κάποιον τρόπο τη "σφραγίδα", όπως την αποκαλώ εγώ, πάνω στον μάρτυρα — αν αυτό είναι μία μικροσκοπική συσκευή παρακολούθησης ή κάποια άφηρημένη μεταφυσική δύναμη δεν έχει καμιά σημασία. Μετά την έπίσκεψη, ο μάρτυρας είναι "μαρκαρισμένος", πράγμα που έχει σαν αποτέλεσμα όλα τ' άλλα. Οι ηλεκτρικές διαταραχές αποτελούν ένα τυχαίο υποπροϊόν».

Ας τό Ξαναδούμε αυτό.

Σύμφωνα με τη θεωρία, ο έπισκέπτης του σμήναρχου Τζιμ Ντόχερτυ από τό Ο.Σ.Ι. της Πολεμικής Αεροπορίας ήταν στην πραγματικότητα ένας διαστημικός έπισκέπτης, μεταμφιεσμένος σε στρατιωτικό, που θρέθηκε υποχρεωμένος να χωθεί μέσα σ' ένα αδιάβροχο, να χαμηλώσει τό κεφάλι του και να κρύψει τα χέρια του, έτσι που ο

Ντόχερτυ να μην καταλάβει πώς δεν ήταν πραγματικά άνθρωπος! Ήταν τόσο πολύ αδύνατος γιατί έρχόταν από έναν πλανήτη με χαμηλότερο πεδίο βαρύτητας, και γι' αυτό τό λόγο έδειχνε να γέρνει κάτω από κάποιο βάρος. Όταν αυτός ο Μαυροντυμένος Άνθρωπος επισκέφτηκε τον σμήναρχο της Πολεμικής Αεροπορίας, τοποθέτησε τον σπόρο — «τό μαρκάρισμα», όπως λέει κι ο Δρ Έβερετ — των αλλόκοτων περιστατικών που επακολούθησαν.

Σκοπός, μίας εμφάνισης UFO μπορεί να είναι ή δημιουργία της αλυσίδας των γεγονότων που ακολουθούν — των «συνεπειών», τις οποίες έχουν αγνοήσει τελείως τόσοι έρευνητές των UFO.

Γιατί:

Τό έρώτημα είναι σοβαρό. Και δημιουργεί έναν πειρασμό στον όποιο δεν μπορώ να αντίσταθώ — να κλείσω αυτή την αναφορά με τις δύο λέξεις που έχω ήδη χρησιμοποιήσει και που είναι πολύ χαρακτηριστικές, όσον αφορά τό δίλημμα της κατάστασης των UFO

Κανείς δεν Ξέρει.

Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΓΝΩΜΗ

συν. από τη σελ. 47

ΕΡΩΤ.: Και για να καταλήξουμε, τό φαινόμενο των UFO κατά την άποψή σου δεν υπάρχει;

ΑΠΑΝΤ.: Αντιθέτως: τό γεγονός ότι εκατομμύρια άτομα μιλούν γι' αυτό και εξακολουθούν να μιλούν, τό γεγονός ότι αναρίθμητοι άπατεώνες βρίσκουν πρόσφορο έδαφος για τις άπάτες τους, τό γεγονός ότι γίνεται τόση συζήτηση για όλα αυτά, σημαίνει ότι τό πρόβλημα υπάρχει. Έχω όμως πειστεί ότι είναι ένα πρόβλημα που θά μπορέσει να λυθεί μόνο κοιτάζοντας μέσα στον άνθρωπο κι όχι στον έξωτερικό χώρο. Σ' αυτό τον κόσμο που όλο και περισσότερο αλλοτριώνεται, που καλπάζει φαιδρά προς την αυτοκαταστροφή του, ό κόσμος ανακαλύπτει στους ιπτάμενους δίσκους μία δυνατότητα σωτηρίας, θέλει να τους θεωρεί σαν ένα μήνυμα λύτρωσης από τό κοσμικό σύμπαν.

Μήπως πρέπει να δούμε τό φαινόμενο σαν μία μοντέρνα μετατόπιση, διαποτισμένη από την τεχνολογία της έποχής μας, του θρησκευτικού φανατισμού; Ίσως. Προσωπικά προτιμώ να κλείσω τό θέμα

θυμίζοντάς σας ότι πριν είκοσι κα πάνω χρόνια ο διάσημος ψυχίατρος Κάρλ Γκούσταβ Γιούνγκ έγραψε μιλώντας ακριβώς για τους «ιπτάμενους δίσκους» και άλλα παρόμοια φαινόμενα: «Δημιουργείται γύρω άπ' αυτούς ένας θρύλος τόσο καταπληκτικός που αισθανόμαστε τον πειρασμό να τον θεωρήσουμε κατά 99% σαν ψυχικό προϊόν και να τον υποβάλουμε έπομένως στη συνηθισμένη ψυχολογική ανάλυση».

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ UFO:

συν. από τη σελ. 37

μετά από έξι χρόνια έρευνών κατέληξα σε τρία συμπεράσματα:

1) Τό φαινόμενο των UFO είναι αληθινό.

2) Πρόκειται για την έκδήλωση κάποιας εύφυιας.

3) Αυτή ή εύφυία δεν έχει ανθρώπινη προέλευση.

Χωρίς να αποκλείω την πιθανότητα ότι μπορεί να σφάλω, σαν κάθε άνθρωπος καλής πίστης, πιστεύω πως, μέχρι άποδείξεως του εναντίου, τα UFO είναι μία φανταστική πρόκληση για την εύφυία μας και υποστηρίζω πως είναι τό μεγαλύτερο έπιστημονικό και φιλοσοφικό πρόβλημα που παρουσιάστηκε ποτέ στον πλανήτη μας.